

หน้า 44

၅၆၂၇၅၆ ၆၆

เจ้าเหล่านี้ ข้าถือเหมือนลูกของข้า ส่วนตัวเจ้า เจ้าก็
ต้องรู้สึกว่าเป็นพ่อเจ้า ธรรมดาพ่อกับลูก พ่อย่อมอยาก
ให้ลูกดีเสมอ ถ้าลูกประพฤติตัวดีสมใจพ่อ พ่อก็มีใจยินดี
ถ้าลูกเหลวไหลประพฤติแต่ความเสื่อมเสีย พ่อก็โทมนัส
ลูกคนใด ที่ประพฤติตนเลวทรามต่ำช้า เป็นเหตุให้พ่อได้
ความโทมนัส ลูกคนนั้นเป็นลูกเนรคุณพ่อ

พระบรมราชาบาทพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
องค์พระราชทานกำเนิดวิชาวุฒิชัย

2 194

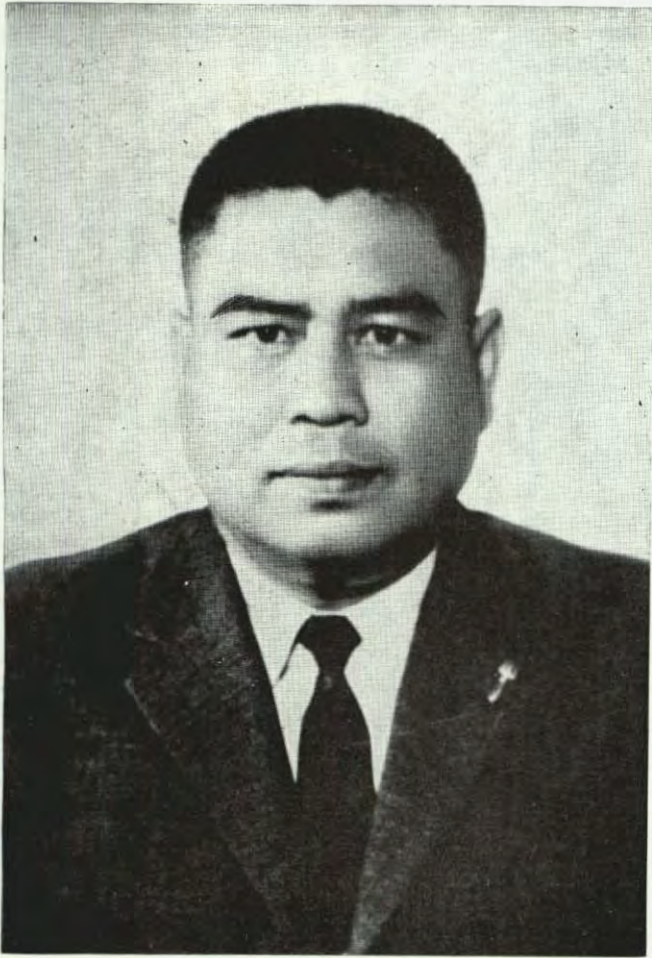

พระยาภะรตราชา
ท่านผู้บังคับการ

อาจารย์จิด พึ่งประดิษฐ์
ผู้กำกับคณะพญาไท

อาจารย์อรุณ แสนโกสีก
ผู้กำกับคณะจิตรลดา

อาจารย์ช็อคม รัตประจิต
ผู้กำกับคณะดุสิต

คณาจารย์

ดร. กัลย์ อิศรเสนา ณ อยุธยา

อาจารย์ฉนวน บัวทองศรี

ศาสตราจารย์ วรวิทย์ เกษไพบูลย์

ครูบรรจง ลวพันธ์

ครูฉวี เอมะศิริ

ครูจำรัส จันทรางศุ

ครูสมศรี เจริญสันต์

ครุณวิไล สุวรรณทัต

ครุสะอาดจิต เทวาทดี

ครุบรรจง โกลานนท์

พ.ท. หญิง สมศรี ศรีจิตติ

ครุณี พรหมประพัฒน์

ครุอาวี อองคสิงห์

ครุสมปอง โกมารทัต

ครุฉายแสง บุณชาติ

ครูสมปอง มีชัย

ครูสมลักษณ์ สุวรรณวงศ์

ครูสมใจ เทียนสมบูรณ์

ครูสมล ปรภณี

ครูเคย์ เคย์กฤษร

ครูเพ็ญศรี จินดาวนิต

ครูสรวิมล คล่องกำไร

ครูสุทัศน์า มุขประภาด

क्रमफल ओकमसूरयथ
भुङ्

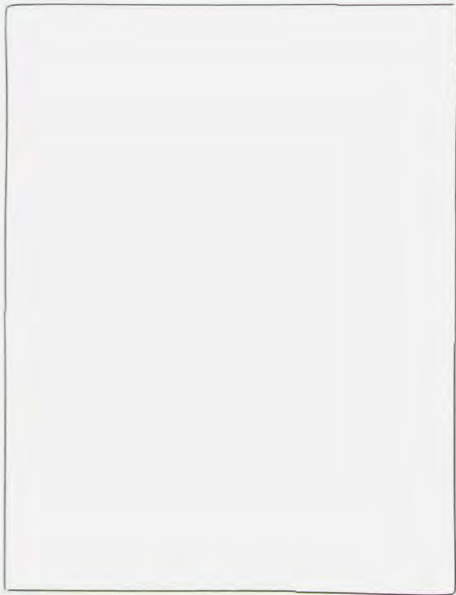
करुजु गेकनैकु
भुङ्

करुवुषुरनथरु भुनकानैक
भुङ्

करुजुराथरु वसुवुत
भुङ्

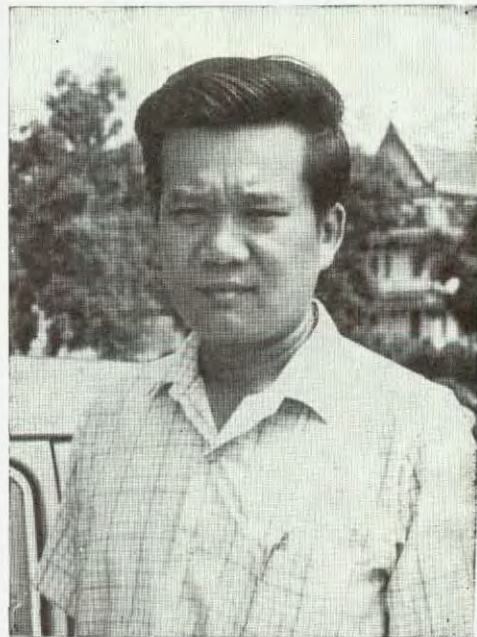
ครยาจิต สุนทรโรทก

Mr. Robert J. Bidevell

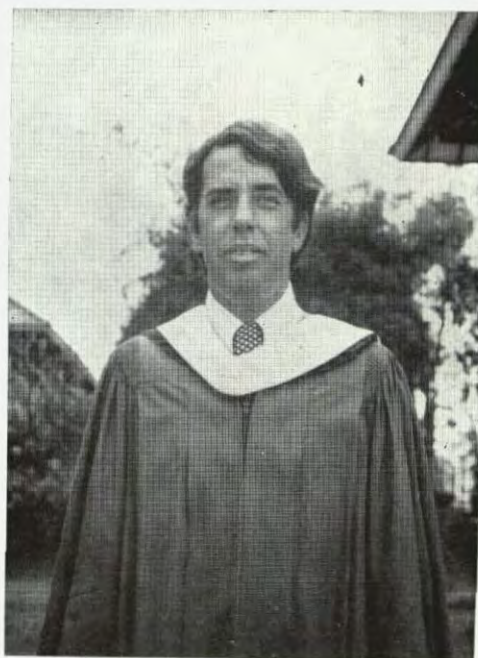
พ.ท.หญิง พยอม สัจจานนท์

ครเอก ช่มภนัช

ครูเชิด เอี่ยมประเสริฐ

Mr. Robert Macarthy

ครูขำลี สาคกรสินธุ์

ครูกอบลาภ แสงไชย

ครนราทิพย์ ศรีเมธากุล

ครนงนุช ชันคำเน็ด

ครพยกพา จรรยาศักดิ์

พ.อ. สุวิทย์ วัฒนสุคนธ์

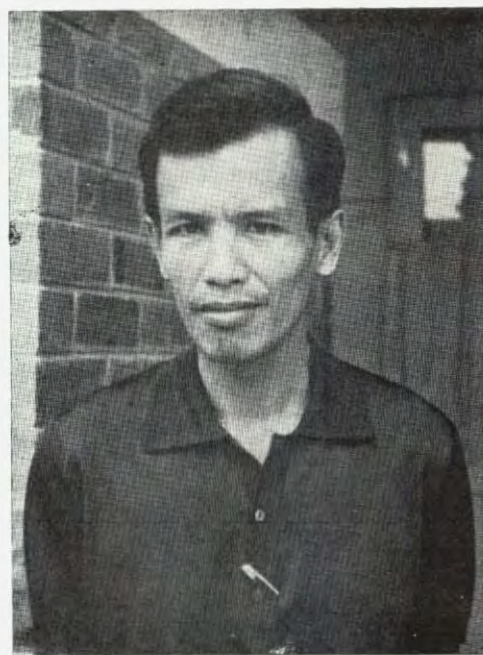
ครดว^๔งเตอน ปาละเปรม

บรรณารักษ์ จันทนา นวหงษ์

ทันตแพทยหญิง ฉวีวรรณ เจริญลาภ

ครดีริ ทัพพรหม

ครูบุญโถย บุญหนุน

ครูคะเน สันชนะสุข

ครูสหพันธ์ คณประยูร

ครูบัวผิว วงศ์พระถาง

ครูจินตนา พงละออ

ครูบุญชู พงศ์พานิช

พ.ศ. หญิง อรพินท์ เพ็ชรพลอย

พ.ศ. หญิง สำนั อคินแพทย์

พ.อ. ประวิทย์ วัฒนคุณ

ครูใจมศรี ศิวรักษ์

ครูสุทพย์ พงประคณัฐ

ครู ม.อ. กิตติพันธ์ ชมฤทธิ

กรติ ชลสิทธิ์

๑๖๕ ขอยเจริญพร ถนนประดิพัทธ์ นครหลวงกรุงเทพ ฯ-ธนบุรี โทร ๗๕๘๓๘
วันเกิด ๖ ตุลาคม ๒๔๘๗

“ตัว” มีลีลาการเดินไม่ซ้ำแบบใคร ตัวเป็นที่รักของเพื่อน ๆ มาก
ทุกคน ตัวมีทั้งเพื่อนตัวดำตัวขาว (เอ ยังกมีมีเฮะ) ตัวเป็นนักวิ่ง (ราว)
ทีม ร.ร. ตัวจกจากถ้าไปที่บ้านจะเห็นเหรียญห้อยโตงเตงไปหมด งาน
อดิเรกของตัวคือ วิ่งบ้างเดินบ้างรอบ ๆ ร.ร. 10 รอบ (สบาย) ช.ม. 2
หน้าที่ักวิทย์มักจะเกิดความวุ่นวายเพราะท่อพีพีของตัวที่ลัดลอบเอามาจาก
คณะเพื่อแจกเพื่อนเสมอ การดนตรีตัวเดินถือไม้กลองในวงโยธวาทิตจนได้
รับเครื่องหมายสามารถชั้น 1 มาแล้ว ก็พบบินตัวเล่นกีฬาทางร่มกลาง (รุ่น
จิว เอีย! ไม่ใช่) รุ่นใหญ่ ไม่วาร์กับ บาสหรือกรีฑา บินหน้าตัวคิดว่าคงจะ
(ออก) วิ่งให้สาว ๆ ในจุฬาฯเป็นแน่ ขอให้ผ่าน 8 ก่อนเถิดค่ะ

เกียรติศักดิ์ เนืองจ่านัด

๕๖ อำเภอบ้านบึง ชลบุรี
วันเกิด ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๘๖

ไม่ต้องเห็นตัวได้ยินแต่เสียงทุกคนก็รู้ว่า เป็น “แก” แกเป็นหัวหน้าที่
เข้มแข็งและน่าเกรงขามของลูกน้อง แกเป็นนักรักบี้ทีมโรงเรียนในตำแหน่ง
ปีกที่ปราบคู่ต่อสู้ราบคาบมาแล้ว แกไปรบปรานกีฬาทุกชนิด โดยเฉพาะ
ฟุตบอลแกทุ่มเททั้งกำลังและจิตใจให้เลย ความสามารถของแกทำให้ติด
โล่ สีเหลืองม หกเหลี่ยม บิลละ ๒ โล่ เป็นอย่างน้อยทุกปี แกเป็น
“Sporting Man” ชอบโสดโผน แกเป่าปี่สก็อตได้โหยหวนตั้งแต่เล็กจนโต
สำหรับ ม.ศ. ๕ คงไม่เกินความสามารถแกและเกษตรกับแกกำลังรอกันอยู่
ไม่ใช่หรือ

จารุวัฒน์ นภิตะภัก

๕๘/๓ ขอย ๕๘ สุขุมวิท พระโขนง นครหลวง ฯ โทร ๕๓๐๑๒๘
วันเกิด ๕ ตุลาคม ๒๔๘๗

“เจียบ” ผู้มีรูปร่างสันตัดนมีมนสมองค่อนข้างจะ “Bright” อยู่สัก
หน่อย เจียบเคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีมาแล้วหลายครั้ง พอโตขึ้น
เห็นจะรักสนุกไปหน่อยการเรียนจึงตกไป (นึกหน่อย) ปกติเจียบเป็นคนเจียบ
ขริ่ม แต่ในห้องเรียนเจียบเป็นคู่หูกับ “จิ้ง” สองทงค์เอออวยกันละก็ห้อง
เรียนปานจะถล่มทลาย เจียบเคยเบนนักวิ่งลมกรดสมัยเดียวกับเอียว เคียว
เจียบเขวนสตาร์ทวิ่งเสียแล้ว รักบี้ ฟุตบอล ก็เอากับเขาด้วยจนพลอยติด
โล่กับเขาเหมือนกัน บินเจียบคงผ่านแปดลอยลำ กำลังพิทวารูป (รูปที่
เจียบชอบวาดมากที่สุคคือรูปหอยทาก) เตรียมตัวเป็นนิสิตสถาปัต แต่มาตอน
หลังเจียบแค้นใจ (ไม่รู้เรื่องอะไร) บอกว่าอาจจะไปวิ่งเล่นที่บางเขนกับพี่ชาย
เจียบคงจะวิ่งคนละสนามก็เป็นได้เพราะมีสมญา “บ๊อบบี้ มัวร์” เหมือนกัน

ชัชวัฒน์ โกวิทยา

๒๕๒ ถนนสุวงศ์ บางรัก นครหลวงฯ โทร ๓๕๕๖๔

วันเกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“เจ็ทโก” เป็นชื่อที่พวกเราเรียกกันมานานแล้ว เจ็ทโกเชี่ยวชาญในวิชาการแทบทุกวิชาโดยเฉพาะวิชาคำนวณ เจ็ทโกจึงมีอีกฉายาหนึ่งว่าเป็น “คอมพิวเตอร์ประจำจิตรลดา” เจ็ทโกสามารถแก้ปัญหาโจทย์คำนวณที่เพื่อนคิดซัดได้ทุกอย่างอย่างรวดเร็วและไม่ผิดพลาด เจ็ทโกมีความอดทนเป็นพิเศษจนได้ทุกอย่างโดยเฉพาะจากการล้อเลียนของเพื่อน ๆ ปีนี้เจ็ทโกก็หวังติดบอร์ดให้โรงเรียนด้วย

ชัชพล สิริเวชชะพันธ์

๒๗๓ หมู่บ้านเศรษฐกิจ ซอย ๑๔ นครหลวงฯ โทร ๖๕๐๑๐

วันเกิด ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕

“ชัย” เป็นคนที่หน้าตาสดใส รูปร่างไม่เล็กไม่ใหญ่ (แต่หัวกลมๆ) จึงทำให้ “ชัย” สามารถเล่นรักบี้ตำแหน่งสตรัมฮาร์ฟ ทีมโรงเรียนได้สบายๆ “ชัย” เล่นกีฬาทุกอย่างและเล่นมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่โชคไม่ค่อยช่วยจึงทำให้ “ชัย” ไม่ค่อยจะมีโอกาสรับถ้วยกับเขา เมื่อปีก่อนและปีนี้ “ชัย” ก็ได้ชนะเลิศฟุตบอลรุ่นกลางสองปีซ้อน ทำให้ “ชัย” ค่อยๆมีออกหน้าหน่อยหนึ่ง “ชัย” เป้าปีศาจก็จนได้เครื่องหมายสามารถชน ๑ “ชัย” คอยสนุก และยังสามารถในการพูดที่มีสำนวนแปลกๆ สโลว์ไม่ช้าแบบใคร ใครตรง่ายหายเร็วทำอะไรทำจริง มีความขยันเป็นที่หนึ่งในคณะ กงทำให้ “ชัย” ผ่านแปดได้ ปีหน้าเจ้าตัวบอกว่า จะไปเที่ยวทุ่งบางเขน ถ้าข้อสอบเอนทรานซ์ไม่กระดุกจนเกินไป

ตรีพล อุดมศิลป์

วันเกิด ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

“นะ” หัวหน้าที่ใหญ่ของคณะจิตรลดาผู้เข้มงวด ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด ทำให้คณะมีระเบียบเรียบร้อยเป็นที่เคารพยำเกรงแก่นักเรียน “นะ” มีน้ำใจดีต่อเพื่อนทุกคนรักเพื่อนและมีน้ำใจยุติธรรม “นะ” รักการต่อสู้ ผจญภัยโลดโผนสนุกสนานและมีความเป็นสุภาพบุรุษ สมเป็นลูกผู้ชายโดยแท้ แต่ถ้าใครเห็นท่าทางของ “นะ” เป็นครั้งแรกที่นะเข้าเป็นต๋องนึกว่า “นะ” มาจากถนนพากตรงข้ามเสมอไป ใครจะว่าอะไร “นะ” เป็นต๋อง (แสบๆ) ยิ้มสู้อยู่เสมอ ผู้คนจึงหลบสัทันที่ ๘ ปีนี้ใครถาม “นะ” ไม่ตอบเอาแต่ (แสบๆ) ยิ้มให้เลยไม่กล้าถาม

ทรงพล บุญประเสริฐ

๒๕ หมู่ ๑๐ สุขุมวิท ๑๐๓ ค. คอกไม้ พระโขนง นครหลวง ฯ

วันเกิด ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

“ต้อ” มาแหวกแนวและไม่ซ้ำแบบใครเลยจริง ๆ “ต้อ” ใช้จุกเป่าขลุ่ยได้ ทำเสียงสัตว์ได้ทุกชนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงของแมว (เหมียวๆ) และเป็นบุคคลชั้นเรียนที่ทุกคนคาดไม่ถึง ชอบวิชาไสยศาสตร์ เข้าฉานกรรมฐานวิปัสสนาให้หุ่นวายไปหมด จนเด็กคณะดุสิตติดกันเกรียว เพราะศรัทธาจริง ๆ ยามว่าง “ต้อ” มักส่งเสียงสัตว์คุยกับเพื่อน ๆ ในเขาคินเสมอ “ต้อ” บอกว่าอยากเป็นนักกฎหมายมากที่สุด

เทอดพงษ์ เทวรัชชี

๑๔/๑๕ ค. สวนใหญ่ ถนนพิบูลสงคราม อ. เมือง จ. นนทบุรี

วันเกิด ๒๑ กันยายน ๒๔๘๗

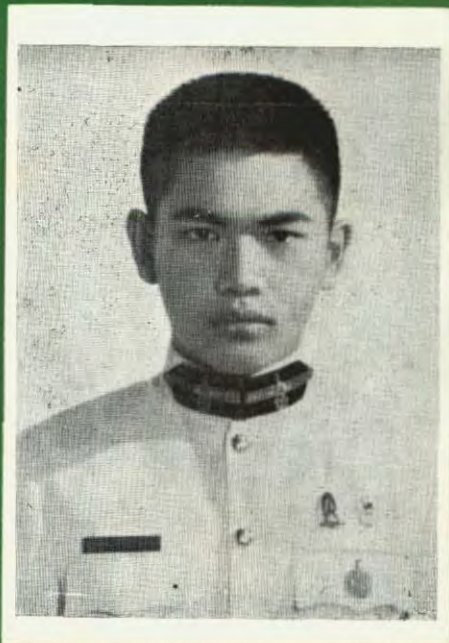
“เหรียญ” หนุ่มหุ่นนักเรียนนอก รูปร่างกำยำ มีผิวสีส้มแดงใน (ถ้าเหรียญอยู่ในที่มืดจะเห็นแต่ฟันขาวที่เจ้าตัวหวงแหวนลอยอยู่) “เหรียญ” ใจดีกับทุก ๆ คน เติบโตช่วยเหลือนเพื่อนฝูงเสมอโดยเฉพาะเมื่อต้องการ “พลัง” (ใช้พลัง) ปกติเหรียญเป็นนักกีตาร์มือ (ไม่) ดี ของคณะดุสิตคนหนึ่งที่ชอบส่งเสียง “นิวแซน” เพื่อน ๆ เป็นประจำ “เหรียญ” โปรดกีฬาเทนนิสเป็นพิเศษ (ฝีมือขนาดหลาน ๆ ทีมชาติทีเดียว) คู่หูของเหรียญคือ “คุณเฉื่อย” เพราะเป็นสมาชิกต้นสายด้วยกันเป็นประจำของคณะ “เหรียญ” โปรดทฤษฎีศาสตร์มาก เห็นเหรียญละเมอตอนดึกเสมอว่า “วิศวะ ขอนแก่น.....”

ธนากร ประณะพรณ์

๔๒ ซอยนภาศัพท์ สุขุมวิท นครหลวง ฯ โทร ๕๑๔๑๕๑

วันเกิด ๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘

นักกีฬาวิ่งเด็กล้ำสันของคณะจิตรลดา “อัน” เป็นชื่อเล่นจริง ๆ อันเล่นกีฬาเก่งทุกอย่าง เป็นทั้งนักกรีฑาและนักกรีฑาทีมโรงเรียน อันเรียนดีตลอดมา ครองระดับห้อง ก. มาเรื่อย ในห้องเรียนจะไต่ยีนอันบ่นเสมอว่าไม่รู้เรื่องทวิวิชา แต่พอถึงสอบที่ไร อันเป็นอันทำให้พวกเราแปลกใจกันตาม ๆ กันในห้องเรียนเพราะ “อัน” ตั้งใจเรียนอยู่หลังแวนแทบทุกชั่วโมงเวลาครุฑามจึงต้องสกคอยู่เรื่อย อันดีต่อเพื่อนทุกคน เป็นหัวหน้าที่เคร่งครัดของห้อง ๆ อันยังเป็นนักโตะวาทที่ขยันอดด้วย ปีหน้าคงเห็นอันเข้าไปเล่นรักบี้ ในริ้วจามจรีกับเขาด้วย

ธีระ รัตนศักดิ์

๔๘--๕๓ ถนนราชบุรีสมาน อำเภอเมือง อุดรศักดิ์

วันเกิด ๗ กันยายน ๒๔๘๖

จิม (เคย) เป็นคนเงียบ ๆ แต่สนุกสนานกับเพื่อน ๆ ทุกคน
ความสามารถพิเศษของจิม ก็คือ จิมเรียนเก่งมาก เป็นนักเรียนเรียนดีได้รับ
พระราชทานรางวัล มีสมอง Bright แทบทุกวิชา โดยเฉพาะคำนวณ
จิมโปรดปรานเป็นพิเศษ จิมทำงานเร็วมาก เรามักจะเห็นจิมเสร็จงานก่อน
พวกเรา ตอนต้นปี ม.ศ. ๕ จิมนั่งแถวหน้าในห้องเรียน พอไป ๆ จิมชัก
กระเดิบมาแถวหลังด้วยชั้นเชิงกระตึก ๆ จนเพื่อนฝูงแปลกใจเป็นประจำ
คู่หูของจิมก็คือ 'แจ็กโก' ต่างคนต่างแข่งกันฟัดหนังสืออย่างน่าอัศจรรย์
ก็จะนำความภาคภูมิใจมาใส่โรงเรียนด้วยการติดบอร์ดส่งท้าย จิมตั้งใจจะเป็น
แพทย์ มหิดลคงมีที่ว่างให้จิมด้วยนะ

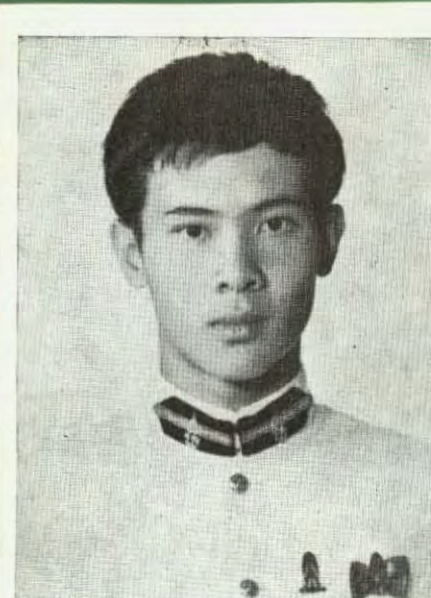

นพรัตน์ จันทรเพญ

๓๖ ตำบอง ท่าม่วง กาญจนบุรี

วันเกิด ๑๕ ม.ค. ๒๔๘๖

'ตัด' เด็กหนุ่มจากเมืองกาญจน์ เข้ามาอยู่กับพวกเราตั้ง ม.ศ. ๑ กับ
คนอื่นตัดเงียบขรึม แต่กับน้อง ๆ หรือเพื่อนฝูงตัดเป็นกันเองที่สุด เวลา
เรียนแล้วตัดตั้งใจเสมอ จึงทำให้การเรียนของ ตัดอยู่ในระดับพอดี ๆ ตัด
เคยเป็นตัวแทนโรงเรียนไปคว้าเหรียญเงิน ในการแข่ง (เก่งกอย) ก้าว
กระโดดเมื่อคราวกรีฑานักเรียนมาแล้ว ตัดเล่นกีฬาเกือบทุกอย่าง แต่ครอบ
ทุกที ตัดบ้าบอลล์พอ ๆ กับตี เปิง นอกจากนี้ ตัดยังเป่าปี่สก็อต จนได้
เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง ตัดมีคู่หูหลายคนซึ่งแต่ละคนก็ไม่ค่อยจะเต็มเต็ง
เท่าไร ตอนนั้นตัดกำลังฟัดจักเพื่อไปโรมรันในสนาม ม. ๘

นนท์ศักดิ์ หงษ์พานิช

๒๓/๒๒ ซอยหลังศูนย์วิจัย อำเภอเมือง เชียงใหม่

วันเกิด ๑๕ มีนาคม ๒๔๘๖

'หลาน' หน่อมรูป ไม้) หล่อ มีแววเป็นคุณหมอ (เด็ก) ตั้งแต่วัย
ไม่จบแปด หลานใจดีต่อน้อง ๆ มาก โดยเฉพาะ (๕๐ ตั้ง) หลานเรียน
เก่งอยู่วิทย์ ก. เคยได้รับรางวัลพระราชทานเรียนดี เป้าพร้อมเปื่อยงจูล ๆ
จนได้เครื่องหมายสามารถ (อม) ชั้นหนึ่ง (เพื่อนบ่นว่า ไม่ค่อยได้ยินเสียง
ทรัมเปตของหลาน) หลานเคยติดได้เทนนิสเมื่อสมัยหนุ่ม ๆ อนาคต
หลานจะไปอาละวาดใน มช. เพื่อนๆ ก็หวังว่าหลานคงจะเป็นคุณหมอ (เด็ก)
ได้สมใจ ข้อสำคัญก็คือหลานมีอะไรที่ชวนไว้ที่ ชม. ที่ทำให้เพื่อนอยากตาม
ไปอยู่ที่บ้าน ชม. กันเป็นแถว

บรรยาย พงษ์พานิช

๓๓๒/๑ ซอย ๔๘ หมู่บ้านเศรษฐกิจ ทองหล่อ นครหลวงฯ

วันเกิด ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๘๖

ในครั้งที่เรียกว่า 'หัวเตา' ใหม่ ๆ เตาโทรทัศน์โทรทัศน์ เฝิงจะมายอมรับสัญลักษณ์ของตัวเอง ในปี ๒ ปีนี้เอง เตาเป็นหัวหน้าใหญ่ของคณะผู้บังคับการ ซึ่งมีอะไร Well Known ในหมู่เด็ก ๆ เตาเป็นคนร่างใหญ่ มีสมอง Bright เตาเล่นกีฬาได้ดีไม่ว่าประเภทไหน ความสามารถของเตาจึงทำให้เตาเป็นนักรักบี้ที่สามารถสมบูรณ์ และนักบาสเกตบอลดี ชุดชนะเลิศของโรงเรียน การดนตรีเตาได้รับตำแหน่งหัวหน้าวงปีสต็อกของโรงเรียน สำหรับแปคนนี้เตาบอกว่าสบาย และคงจะเข้าไปเล่นรักบี้แถวสาวจุฬาเป็นแน่

ปัญญา ไวยะวงษ์

๔๕๑ ถนนสุขุมวิท คลุคิต นครหลวงฯ

วันเกิด ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๘๖

เพื่อน (ไม่เคย) ชอบเรียกว่า 'คุณเจ๊อ๋อ' (why!) เป็นหัวหน้า (แก๊งค์) คนหนึ่งในคณะคลุคิต มีไบหน้า (สิ่ว ๆ) ที่สาว ๆ ลงมตีว่า 'เจ้าเล่ห์' บางครั้งก็ชอบเหม่อลอยเสียเฉย ๆ แบกหูข้างอยู่ท้ายขบวนวงโย ๆ มาหลายปี จนครูประคิษฐ์เห็นใจให้โบว์สีฟ้าไปติดหน้าอกหนึ่งอัน คุณเจ๊อ๋อมีลีลาการ แทะกิดที่ถึงใจที่สุด สถาบันไหนรับตัวไว้รับรองไม่ผิดหวัง ปัญญาไม่เคยรู้จักกับหนังสือเลย แต่ก็ครองระดับห้อง ก. มาตลอด ตั้งแต่ ป. ๓ จนจบ ม.ศ. ๕ วิศวะจุฬา คงจะไม่เกินกำลังคุณเจ๊อ๋อ นะ แต่ไม่แน่คุณเจ๊อ๋อ อาจจะตามรอยพ่อไปอยู่ทุ่งบางเขนก็เป็นได้

พงศ์พิศ เคชะคุปต์

๑๑๓ ซอยอุดมยศ ถนนหัวหมาก-คลองตัน บางกระบี่ นครหลวงฯ โทร ๗๖๖๗๑๑

วันเกิด ๒๘ พฤษภาคม ๒๔๘๑

หนูหรือ Willard 'สปริงจากคลุคิต' เป็นหัวหน้าที่ดีของคณะรุ่นน้องรักหนู (เกือบ) ทุกคน หนูรักกีฬามากเป็นชีวิตจิตใจ แทบจะเรียกได้ว่าบ้าที่เดียว เลยรับเหมากิจการกีฬาของคณะไปหมด เป็นทั้งนักรักบี้ และนักวิ่ง (ราว) ติวของโรงเรียน แถมยังมีไบหน้าอัน (เกือบ) หล่อเหลา (เห่ย) เอาการจึงขอเตือนไว้ว่าอย่าเข้าใกล้รัศมีเป็นอันขาด (อันตราย!) การเรียน หนูอยู่ชั้นมาตรฐานดนตรีก็ไม่เบา (อม) เป่า sax อยู่วงแจ๊ส อนาคตหนูบอกว่า 'บัญชีจุฬาของซัวร์'

๕๖๔

พงษ์วัฒน์ เนียมทรัพย์

ป้อมน้ำมัน ส. ศงสนันท์ อำเภอโคกสำโรง ลพบุรี

วันเกิด ๓๐ มีนาคม ๒๔๘๑

‘จ๊ะ’ บุรุษผู้มาจากบ้านโคก ลพบุรี มีลีลา joke จี๋เสี้ยนเพื่อน ๆ ไม่ซ้ำแบบใคร เพื่อนคู่หู คือหลาน เพราะมีอะไร ๆ ที่ (ไม่) ตรงกัน จะโกรธง่ายหาย (บ) เร็ว จะนอกจากจะเป็นมนุษย์ที่ชอบก่อความน่าเอ็นดูระคนหมั่นไส้กับเพื่อน ๆ แล้ว หมอยังเบรคเก่งชะงัดด้วยสิ จะเล่นบาสเก่งเป็นตัวแทนของคณะคว่ำตำแหน่งรองชนะเลิศมาแล้ว ตอนปลายปีจะทำให้เพื่อนฝูงแปลกใจด้วยการทำ (ลาย) สถิติวิ่ง ๑๐๐ เมตร (ถ้าทำไม่แปะชะอย่างอาตติ คงจะต้องหนักใจ) จะเป็นหนึ่งที่ชอบหลอกเด็ก (วิพงค์) เสมออนาคตจะชอบตามเพื่อน ๆ ไปยุ่งๆหาด้วยคน คงไม่แคล้ววิทยา ฯ

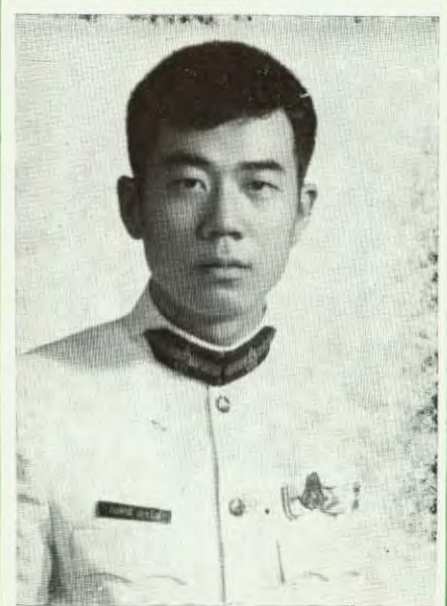
๕๖๕

พงษ์ศักดิ์ เตยพานิช

๒๕ ถนนพิชัย อำเภอเมือง สระบุรี

วันเกิด ๑๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๑

นิคเนมของมนุษย์คนนี้ มีมากมายหลายชื่อ ทั้งเตี้ย George Best เพ็ญพัธ, ทาร์ซาน etc เตี้ยเป็นคนเตี้ยวโนรุ่น ๔๔ ที่มีควม (ไม่) รู้ ครอบจักรวาลไม่ว่าจะคุยถึงเรื่องใดทั้งในและนอกโลก เตี้ยเป็นรุ่นหมด (Over!) เตี้ยมีน้ำใจดี ต่อเพื่อน ๆ ทุกคน ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร กิจกรรมประจำวันที่เตี้ยขาดไม่ได้ก็คือต้องพูดให้เพื่อน ๆ เบรคได้ทุกวัน มิฉะนั้นเห็นจะทานข้าวไม่ลงเป็นแน่ เตี้ยโปรดฟุตบอลมาก (บ้า) พอ ๆ กับ แจ็กกั๊กันยาวแห่งพญาไท อนาคตเตี้ยอยากเป็นทนายความ (หน้าหอ) จึงต้องย้ายสนามมาเตะบอลล์แถวสามย่านแทน

๕๖๕

พงษ์ศักดิ์ ผลอนนต

๘/๑๐ ซอยจินดาถวิล พระราม ๔ บางรัก นครหลวง ฯ โทร ๓๖๕๘๘

วันเกิด ๒๐ พฤษภาคม ๘๖

หนุ่มจันทบูรณ์ ทางบ้านเรียก ‘จู้’ เพื่อน (แก๊ง) อิจฉว่า เพราะเกิน (หน้า) ไป เลยเรียกว่า ‘กัม’ กัมใจดี อารมณ์เย็น (นิกหน้อย) ชอบเลี้ยงเป็ดเป็นงานอดิเรก เป็นมนุษย์บ้ากีฬา (เกือบ) มาก โดยเฉพาะฟุตบอล ใครนัดฟาดแข้งกันที่ไหน กัมเป็นต้องไปร่วมอวยด้วยเสมอ กัมยังเป็นกัปตันทีมบาสเกตบอลล์ (ที่ไม่มีใครอยากเป็น) ของคณะคว่ำตำแหน่งรองชนะเลิศดนตรีก็ไม่ใช่อยูย เป้าแซกโซโฟนอยู่วงแจ๊สที่ออจาวใต้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งเช่นกัน กัมอวยวิทย์ ก. อนาคตขอสมัครเป็นลูกข้างในร่ว มช. ด้วยคนคณะไหนนั่นแล้วแต่ดวง กัมเป็นคาราทำไฟ (เย็น) ชอบ (ทำเป็น) ซึ่งถึงใครคนหนึ่งเสมอ (ไม่เคย) ปีหน้ากัมอาจจะไปเตร่อยู่สามย่านแทน

พงษ์สวัสดิ์ ศรีไพบลย์

๖๔๘ ถนนราชดำเนิน อำเภอเมือง กำแพงเพชร

วันเกิด ๒๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๗

'เหลือ้ง' บุรุษผู้เรียบง่ายที่สุดไม่ค่อยจะยอมพูดอะไรง่าย ๆ แต่ทุกคำที่เหลือ้งหลุดออกมา มีความหมายลึกซึ้ง เรียกเสียงฮาจากเพื่อน ๆ ได้ดังลั่น เหลือ้งไม่รู้จักกับโลกภายนอก ชลุดอยู่กับหนังสือตลอดเวลา เหลือ้งมูเรียนอย่างน่าทึ่ง นอนดึกที่สุดและตื่นเช้าที่สุด แต่ก็ทำให้เพื่อนฝูงตลึงโดยการ TOP สถิติในการสอบ MID year เมื่อสมัยหนุ่ม ๆ เหลือ้งเป็นนักรักบี้ตัวยงของจิตรลดา แต่เดี๋ยวนีเหลือ้งบอกแก่แล้ว พวกเราถามเหลือ้งว่าจะเรียนอะไรต่อ คำตอบที่ได้ก็คือ 'รัฐศาสตร์การแพทย์'

มนัน ผนคร

๘๐๘ ซอยร่วมมิตร ขานนาวา นครหลวงฯ โทร ๘๖๖๕๑๖, ๘๖๓๔๘๗

วันเกิด ๑๑ กรกฎาคม ๒๔๘๗

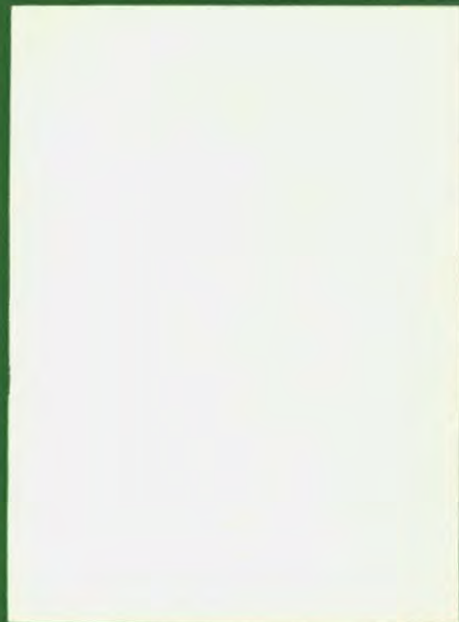
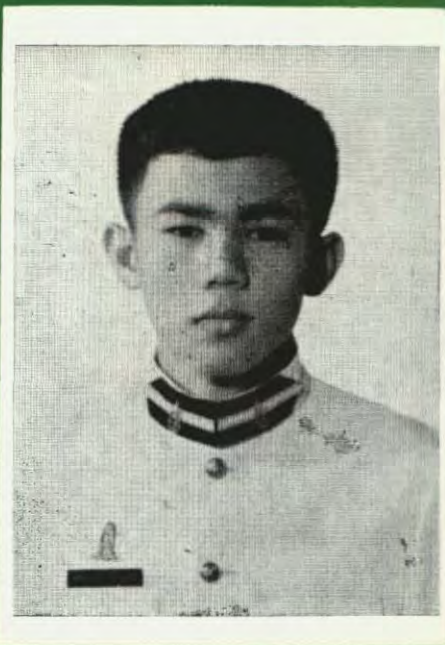
'หมูฉิ่ง' ที่มาของชื่อนี้ก็เพราะรูปร่างอันอ้วนใหญ่ของเจ้าตัวนั่นเอง มีงานเลี้ยงที่ไหน หมูฉิ่งไม่เคยขาด หมูฉิ่งมีหัว Bright มากในวิชาคำนวณ ซ้ำยังพึดไม่แพ้เหลือ้งเสียด้วย หมูฉิ่งเป็นนักกีฬา (อาชีพ) ประจำจิตรลดา มีสถานการเล่นที่ทุกคนต้องขยาดด้วยพลังอันหนักหน่วงวันหนึ่ง ๆ หมูฉิ่งมีความสุขอยู่กับการเฝ้าเหย้าเพื่อนฝูงโดยไม่รู้จักเบื่อ ซ้ำยังเป็นเพลย์บอยของจิตรลดา (น่าอิจฉา) สำหรับปีหน้าหมูฉิ่งบอกว่าอยากเรียนบัญชี แต่ยังไม่รู้ว่าที่ไหนแน่นอน

มารุต จิตรปฏิมา

๑๒/ อินทามระ ๓ สุทธิสารฯ นครหลวงฯ โทร ๗๗๐๘๔๗

วันเกิด ๖ มิถุนายน ๒๔๘๗

'บัก' หมูมูรูปหล่อเจ้าสำราญ บักมีนิสัยรักสนุก ชอบเฝ้าเหย้าเพื่อนฝูงเป็นงานอดิเรก บักหัวเราะง่าย มีอารมณ์ขัน (ซึ่งบางครั้งก็ผิด ๆ) บักถนัดกีฬาประเภท แรกเกตแทบทุกชนิด โดยเฉพาะเทนนิส บักโปรดเป็นพิเศษ คุณสมบัติพิเศษของบักก็คือ สามารถจำชื่อดารารายการโทรทัศน์ฝรั่งได้ทุกคน ทุก ๆ วันหยุดบักเป็นตระเวนเข้าออกตามโรงหนังเป็นประจำจนเซียวชาญ สำหรับมอแปดคงไม่เหลือปากว่าแรงบัก แต่นักตีศาสตร์จุฬา ๆ นะซี ยังเป็นปัญหา

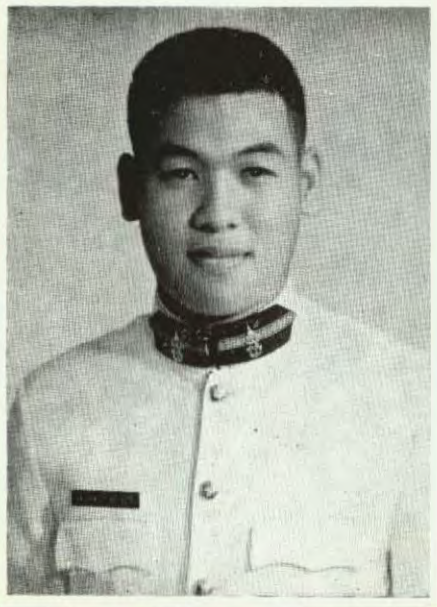

มิกมินทร์ จารุจินดา

๕๖ ซอยพาสณา ๒ เอกมัย นครหลวง ฯ

วันเกิด ๒๔ พฤษภาคม ๒๔๘๑

‘มิก’ หนุ่มเจ้าเนื้อ มีนิคเนมว่า ‘จิด’ เพราะรู้สึกว่าจะมีตัวจิดอยู่ในสมอง จึงก่อให้เกิดปฏิกิริยาแปลก ๆ เสมอ มิกชอบเล่นอะโรนแรงเสมอ จะเห็นถ้าพวกเราเห็นมิกคึกคักก็สนุกสนานมาละก็ เป็นต้องถอยให้ห่างรัศมีไว้ก่อนเพื่อประกันความปลอดภัย มิกมีน้ำใจดีกับเพื่อน ๆ ทุกคน ทำให้พวกเราอดรักมิกไม่ได้ มิกถนัดนักสำหรับกีฬาว่ายน้ำ จนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์กับเขาด้วย มิกเป็นนักเป่าทรัมโบนตัววงของวงโย ๆ เราถามมิกถึงอนาคต มิกเอียงคอตบอย่างเอียงอายว่า J.U. ไรละ”

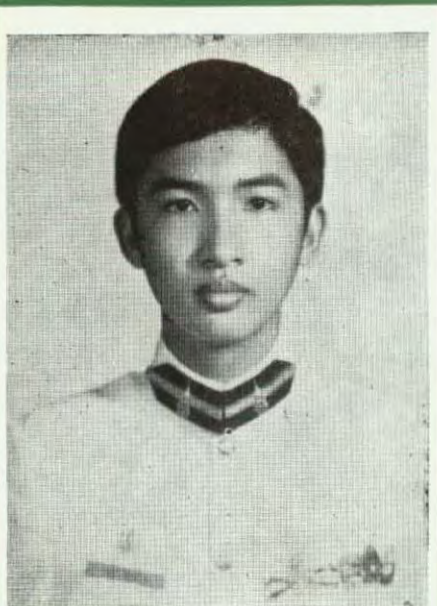

ยศไกร คล่องตรวงโรค

กรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ ตำบลอนุสาวรีย์ บางเขน นครหลวง ฯ โทร. ๗๕๐๐๓๘

วันเกิด ๒๓ มิถุนายน ๒๔๘๗

ชื่อเล่น ๆ ชื่อแป๊ะ แต่ที่ popular ที่สุดก็คือ ‘ยู๋’ ‘ชาโก’ ยู๋เรียนเก่ง (เหมือนกัน) วาดรูปก็เยี่ยม ดนตรีก็ยอดเยี่ยม เป็นคนแก่ที่ยังหนุ่มจึงกินตำแหน่งกัปตันรักบี้รุ่นกลางทีมชนะเลิศของดุสิต ยู๋เป็นสมาชิกสมาคมตี๋นสายด้วยคนหนึ่ง ยู๋โปรดกอล์ฟมากที่สุดในโลกที่ว่าได้ เพราะยู๋รักไม้กอล์ฟยิ่งกว่าแฟนเสียอีก นิคเนมใหม่ล่าสุดคือ Jasper (ที่มาสอบถามได้ที่ เตี้ย) อนาคตตั้งใจจะเป็น อาชิตักในรั้วศิลปากร

รัฐภา บุนนาค

๑๓ สุขุมวิท ๒๔ (ซอยเกษม) บางกะปิ นครหลวง ฯ โทร. ๕๑๐๑๗๘

วันเกิด ๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๖

ถามใครก็ได้ว่า หัวหน้าที่เข้มแข็งที่สุดของคณะผู้บังคับการ คือใคร ทุกคนไม่ว่า เด็ก ไม่ว่าเล็ก ต้องตอบว่า ‘พี่ฝาไรละ ครีบบ’ ฝาได้ความไว้วางใจ จากท่านผู้บังคับการเสมอ จนได้รับพระราชทาน รางวัลช่วยเหลือโรงเรียนไป ผลงานที่ฝาทำให้ปรากฏ แก่รุ่นน้อง คือ ‘Common Room’ ยุคปรับปรุงใหม่ ฝา เป้า (อม) ปี สก๊อต มาสองปี จนได้สามารถขึ้นหนึ่งมาติดหน้าอก ถามตำนานเกี่ยวกับเรื่องชื่อ ฝา นั้น ฝาต้องตอบว่า ‘ไววันหลัง เถิดน้า’ การกีฬาเกี่ยวกับพลัง ฝา ไม่สน สนแต่กีฬาประเภทแรกเกิดมากกว่า มอแปดปีนี่ คงไม่ยากสำหรับ ฝา หึง ๆ ที่ตอน Mid year ทำให้เพื่อนฝูงตกใจมาแล้ว

วรกุล พิชัยจุมพล

บ้านพัก ผ.อ. ร.ว. สร. โรงเรียนเสนาณรงค์ พญาไท นครหลวง ฯ โทร. ๘๐๑๗๑๕

วันเกิด ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ลองเอาสายเทปมาวัดรอบเอว 'กิว' ไม่มีทางเกินพิกัด ๒๒' เลย กิวเป็นนักรักผู้ขี้ขง เคยประสบปัญหาห่าร้กมาแล้ว เหมือนกับ Love Story ก็พา กิวชอบฟุตบอลล์มากที่สุด จนเพื่อน ๆ ให้สมญาว่า 'เพ็ญพัชร์' กิว ก็ได้แคยม่น้อยมใหญ่ กิวเป็นคนขยันขันแข็ง เอาจริงเอาจัง ไม่ว่าจะคำน การเรียนหรือการคนตรี จนได้รับเครื่องหมายสามารถ ชั้น ๑ จากวงโย ฯ มาแล้ว ม.ศ. ๕ ปีนี้ กิว บอกว่าสบายมาก ในอนาคต เพื่อน ๆ คงจะได้รับ แผลนบ้านฟรี จากกิวเป็นแน่

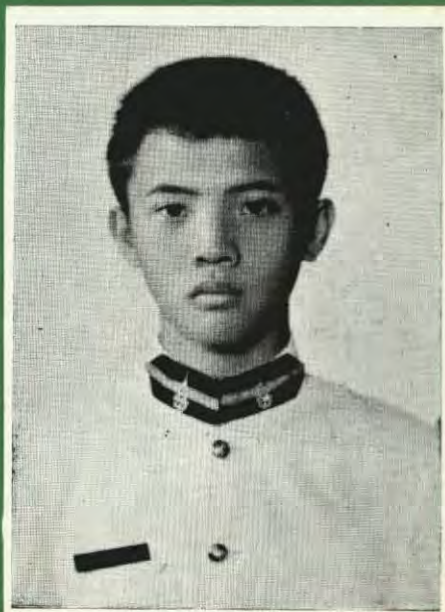

วิพงศ์ เตชะพลผล

๘๕๕/๒๗ ถนนรองเมือง นครหลวง ฯ โทร. ๕๑๒๓๗๑

วันเกิด ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘

เพื่อน ๆ ชอบเรียกว่า ฟิต ก็เพราะ ฟิต ฟิตจัดสมชื่อ ในทุกค่าน ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การ.... ฟิตเรียนเก่งพอ ๆ กับ การนอน ก็จั้วตร ประจำวัน ของ ฟิต คือ คีมนม (ซง) ก่อนขึ้นนอน (๔ ทุ่ม) และ ตื่นประมาณ ๖.๓๐ หรือไม่กี่ท้งวันยังไหว ฟิตถนัดกีฬาประเภท แรกเกด ทงหมด ฟิตเป็นแฟนทีวี โดยเฉพาะหนังญี่ปุ่นละก็ฟิตไม่เคยขาด ฟิต มีอะไรหลายอย่างที innocent ทำให้พวกเราอกเอ็นดูฟิตไม่ได้ อนาคต ฟิต อยากรเป็น นักวิทยาศาสตร์เพื่อหาทางคิดประดิษฐ์ ของเล่น ส่งไปขายที่ห้าง อมร ฟิตเป็นคนเกียวทีไม่เคยพลาดรายการโปโซ่เลย

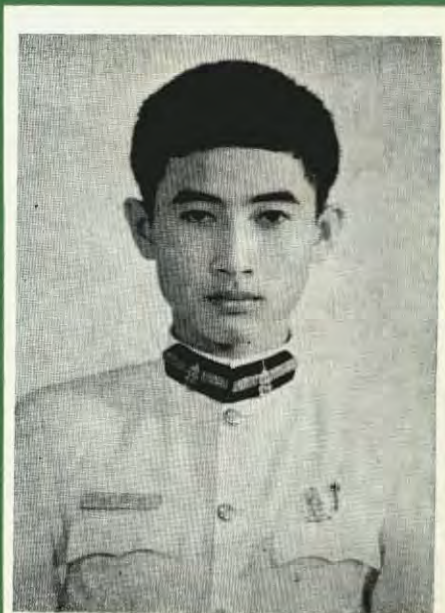

ศิโรตม์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

๑๒ ซอยร่วมสันติ ถนนประดิพัทธ์ นครหลวง ฯ โทร. ๗๐๕๗๑

วันเกิด ๕ กันยายน ๒๕๕๖

'เอ๋' มีใบหน้าที่สะกดตา (โดยเฉพาะที่ปาก) จนสาว ๆ หกคะเมน ไปหลายคน เอ๋ตัวเล็กก็จริง แต่ใจใหญ่ จึงเป็นที่พึ่งของเพื่อนฝูงอยู่เสมอ โดยเฉพาะชุก เอ๋อยู่กับเรามาตั้งแต่ ป.๓ หัวเราะง่าย คุยสนุก ชอบเย้าแหย่ เพื่อนฝูงอยู่เสมอ โนสโตลต์แปลก ๆ แต่ทุกคนก็โกรธเอ๋ไม่ลง เอ๋เคยขุ่น วายหน้าอยู่เสมอสมัยหนุ่ม ๆ แล้วหันมาเล่นวอลเลย์อยู่พักหนึ่งเอ๋เป็นคนหนึ่ง ที่นำหน้า ในวงการเพลงของพวกเรา แต่เจ้าตัวกลับไม่เอาไหน แต่ก็ยัง อดสำหไปเป่าฟรุ๊ต อยู่วงโย ฯ การเรียนเอ๋ก็พอไปกับเขาได้ ตามเอ๋ว่า ีหน้าจะไปไหน เอ๋กลับย้อนถามเราว่า ผู้หญิงเยอรมันสวยไหม เท่านั้น

อินทวัฒน์ บุรดา

๑๕ ขอยพรพิทยั สุทธิสาร สะพานควาย นครหลวง ฯ โทร. ๑๘๒๓๘๓
วันเกิด ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๖

เพราะว่าตัวเขามาตั้งแต่เด็ก ๆ เพื่อน ๆ เลยเรียกว่า 'เผือก' พอโตขึ้น เผือกกลับเปลี่ยนชาติ เป็นชาวอาทิตย์ อุทัย เผือกมีความสามารถทั้งในด้านการเรียน การกีฬา และการดนตรี เผือกเป็นคนเอาจริงเอาจังกับชีวิต เพียงแต่ว่า เผือกพูดอะไร เกี่ยวกับตัวเอง แล้ว ต้องเอา ร้อยหาร แต่ยังไม่เผือกติดกับ ทีมโรงเรียน กีฬาก็เก่ง เผือกก็ทดลองวงปี่สก็อต จนได้สามารถขึ้นหนึ่งมาแล้ว เผือกเจียบขริมเวลาทำงาน แต่เวลาเผือกเล่นกับใคร คนนั้นมักเคราะห์ร้าย แต่เพื่อนฝูงก็รักใคร่เผือกมากทุกคน บิ่หน้าเผือกจะไปโชว์ฝีมือด้านการกีฬาทุกชนิดให้สาว วิเศษจุฬาร้องว่า 'หนูว่าแล้ว'

อภิรัช รัตนวิชัย

๓๕/๑๓๘ ถนนกรุงเทพ ฯ - สระบุรี พญาไท นครหลวง ฯ โทร. ๑๘๓๒๔๖
วันเกิด ๓ มกราคม ๒๔๘๖

คุณพ่อคุณแม่ตั้งชื่อเสียไฟเพราะว่า 'น้อย' แต่ เพื่อนๆกลับเรียก 'หอยอย' มีความสามารถในการกีฬาหลายอย่างโดยเฉพาะ 'เทนนิส' หอยอยยังเล่นวอลเลย์ได้ไม่เลวเลย เสียแต่ว่าลีลาการเล่นของหอยอยมันขัดตาเหมือนหนังขาด หอยอยเป่าซอนป๊อคแบ็ค ๆ อยู่นาน จึงได้สามารถกับเขา หอยอยหลวมตัวไปต่อไฟจับโน่นใส่นี้ จนวันวาย จนโรงเรียนต้องมอบตำแหน่ง 'ประธานสมาคมบ้นเท็ง' ให้ หอยอยเป็นกันเองกับเพื่อนฝูง และลูกน้องอย่างดี แต่ในหน้าที่ หอยอยเข้มแข็งเสมอ สิ่งสุดท้ายที่หอยอยภูมิใจที่สุด ก็คือ หอยอยได้รับพระราชทานรางวัลช่วยเหลือกิจการพิเศษของโรงเรียน

โสภาส ไพบูลย์

วันเกิด ๒๑ กันยายน ๒๔๘๖

'เบ้ง' เป็นชื่อที่พวกเราบรรจงขนานนามให้ ก็เพราะสีระชะขนาดมหีมาของเจ้าตัวนั่นเอง เบ้งเป็นกันเองกับเพื่อนฝูงก็ ใช้ชีวิตวันหนึ่ง ๆ อย่างสนุกสนาน ไม่จริงจัง กับอะไร ๆ นึก ไม่ทราบว่าจะออกไปหาไลฟ์พิเศษที่ไหนตอนกลางคืน ในชั่วโมงเรียน เบ้งจึงมักหลบไป เผ้าพระอินทร์เป็นประจำ เบ้งเป็นนักเทนนิสตัวจกกาจ ของ จิตรลดา เบ้งอยากเป็นนักกฎหมาย รัฐศาสตร์ รัฐวิชมพู่เป็นที่หวังในอนาคตของเบ้ง

อาชวิน วิษัยศิษฐ์

๓๑๑ ซอยนครศรี ๑๒ หัวหมาก บางกะปิ นครหลวงกรุงเทพ ฯ โทร. ๗๖๖๒๓๕

วันเกิด ๒๑ มกราคม ๒๔๕๑

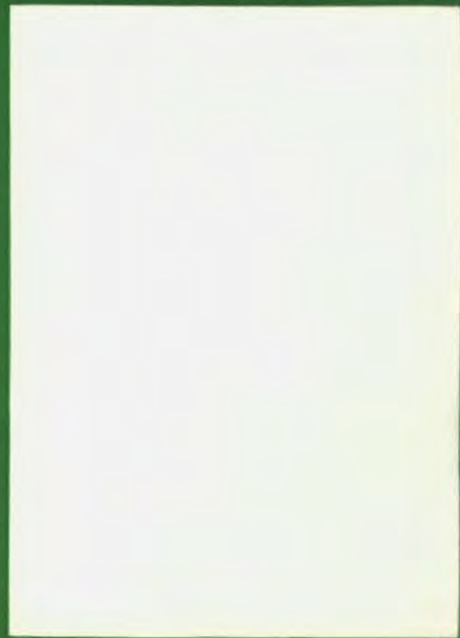
บุรุษนายหนึ่ นามกรว่า 'คิม' ึ่ง ๆ ที่คิมเป็นไทยแท้ แต่ใคร ๆ หาว่าคิมเป็นโอรสพระอัครลาห้ เสียเรื่อย คิมอยู่พญาไทมานาน จนได้แต่งตั้งเป็นหัวหน้า เด็ก ๆ ในคณะเกรงหัวหน้าคิม เพราะความมีระเบียบเข้มแข็งของคิม แต่ในหมู่เพื่อนฝูง คิมสนุกสนาน และชอบเข้าหาเย่เพื่อน ๆ เสมอ คิมโกรธง่าย หายเร็ว คิมหยิ่งในฝีมือ การบังคับของตัว จึงไม่ยอมเรียนดนตรีกับเพื่อน คิมจึงคิดวงบั้นตั้งแต่ ม.ศ. ๑ คิมมีฝีมือดี ทาง วอลเลย์ และ บาสเกต บินี่ ถ้าคิมผ่าน แปกได้ จะไป..... (อาจจะไปเรียนวิชาทำโรตที่อินเดีย หรือไม่กี่ ขายผ้าที่ในพายุรักก็ได้)

อาจอง ประทัดสุนทรสาร

๒๑๕ อาคารพิบูลวัฒนา นครหลวง ฯ โทร. ๗๘๓๓๑๕

วันเกิด ๕ ธันวาคม ๒๔๕๖

'แป๊ก' หนึ่รูปร่างสูงใหญ่ เป็นนักเรียนทุน และเคยได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีเสมอ เวลาสอบแป๊กทำคะแนนยอดเยี่ยมมาตลอด แป๊กมีความสามารถเป็นเยี่ยมในการกีฬา เป็นนักกรีฑา และนักกรีฑา ทีมโรงเรียน แป๊กคนสยัดี รักเพื่อนฝูง สุภาพ สุขุม เป็นหัวหน้าที่ดี เองงานเอาการ นับว่าแป๊กเป็นนักเรียนตัวอย่างได้อย่างดี เพราะบั้นแป๊กจะติดบอร์ดของโรงเรียนแต่ ม.ศ. ๕ แป๊กกลับย้ายจากกองหน้าวิทย์ กองอันเจียบเจียบ มาสังกัดกองกลาง คอยเชื่อมกองหน้ากับกองหลัง (อันน่าตกใจตาย) ให้ติดต่อกันได้ในช.ม. ที่กองหลังใช้วิธีเรียนโดยนั่งทางใน

ทักษิณ พวงเงิน

๒๐๐ ถนนบำรุงเมือง นครหลวง ฯ โทร. ๒๒๒๘๔๔

วันเกิด ๒๖ พฤษภาคม ๒๔๕๗

เราคงลืมเพื่อนร่างสูง ผิวดำ (ดำ) สนิท คนนี้ไม่ได้แน่ 'คิน' เป็น นิคเนมที่พวกเรา พร้อมใจกันตั้งให้ คิน เยือกเย็น มีอารมณ์ขัน คุยสนุก จี๋เส้นพวกเราอยู่ตลอดเวลา คินมีมุขตลกมาฝากพวกเราเป็นประจำ ไม่ช้า ใคร โดยเฉพาะข้าวโม่ง Rebecca คินเป็นชายหัวเราะให้พวก ๕ คิลป์มิได้ขาด คินเป็นนักกรีฑาตัวยง ซ้ำยังเป็นนักกรีฑาทีมโรงเรียนด้วยซี คิน เป้า ทรัมเปตอยู่หลายวง ผลงานเป็นที่ลือชื่อ (ไม่เคยได้ยินเสียงเลย) ตามคินถึงอนาคต คินแสนขี้ม เพื่อยให้เห็นฟันซึ่งามส์ชาวบริติช และแอบกระซิบว่า 'ไปตามดวงวะ'

ทัศนัย ธิยะใจ

๒๒๐ เลขพวงสน ๐ ถนนพหลโยธิน นครหลวง ฯ

วันเกิด ๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

เนื่องจากตัวเล็กมากที่สุด ในบรรดาเพื่อน ๆ ร่วมรุ่น ๕๕ จึงดำรงตำแหน่งเป็น 'ไอลิง' ถึงมี gift ในกรีกกีฬา เล่นกีฬาทุกประเภทได้คล่องแคล่ว ว่องไว สมชื่อ มีไลเซนส์เลิศ ทั้ง รักบี้ ฟุตบอล กรีฑาเป็นหลัก ประกัน ถึงเข้ากับเพื่อนฝูงได้ดีทุกคน พวกเราจึงรักถึงมาก (อย่าหลงกลนะ) ปีนี้ ถึงปีตหนังสือจัดเหลือเกิน คิดว่าคงผ่านแน่ ๆ นอกจากนี้ยังสามารถ เป้าปีสก็อตได้อย่างโยหวน จนนายวงต้องจำใจยื่นชั้นหนึ่งให้ ถึงเป็นคู่หูของ กู๋ หนั้น (Moon Happy) เกี่ยวก้อยไปไหนมาไหนด้วยกันเป็นประจำ ถึงอยากเป็นผู้พิพากษา จึงขอบอกโรงศาลให้ต่อแทนยื่นให้สูง ๆ ค้วย

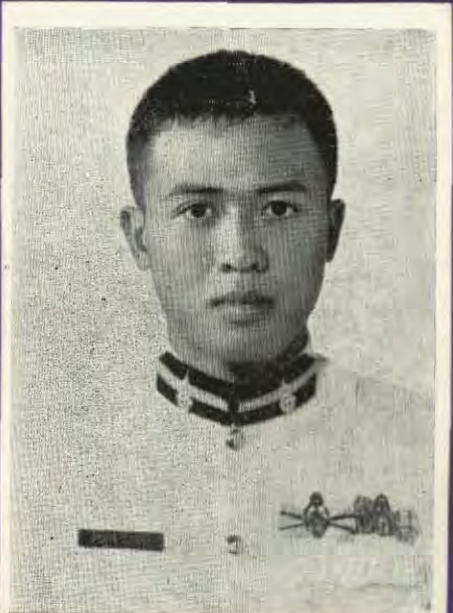

ธีรยุทธ นาคะตะ

๒๐/๕ สุขุมวิท ๖๓ พระโขนง นครหลวง ฯ

วันเกิด ๑๗ ตุลาคม ๒๔๕๖

เพื่อนร่างสูง ของเรอีกคนหนึ่ง (๑๖๘ ซม.) เป็นหัวหน้าที่เข้มงวดของจิตรลดา มีลีลาการพูดที่สุภาพมาก (เกินไป) จนพวกเราต้องเบือนหน้า 'แรงแจ้ง' ใจเย็น ยิ้มง่าย เราไม่เคยเห็น 'แรงแจ้ง' เคยโกรธใครเลย ทุกวันก่อนเข้าห้องเรียน แรงแจ้ง เป็นต้องประลองกำลังกับ 'จี' เป็นประจำ แรงแจ้งเป็นกรรมเมเยอร์ วงปีสก็อต แรงแจ้งมีความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างเต็มที่เยี่ยม จนพวกเราอดชื่นชมด้วยไม่ได้ ตามถึงอนาคต แรงแจ้งไม่ยอมบอก

นิตกร ยูประพัฒน์

๖๕ ขอยราชครู พหลโยธิน นครหลวงฯ โทร ๑๒๕๐๖
วันเกิด ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๗

'ต้อม' หัวเราะง่าย และเอาจริงเอาจังกับการงาน เป็นที่เกรงใจและ
ที่รักของเพื่อนฝูง ถ้าใคร ๆ รู้จักต้อมก็จะอดรักต้อมไม่ได้ เพราะความเป็น
สุภาพบุรุษของต้อม ต้อมอยู่กับเรามาตั้งแต่ ป. ๔ ต้อมเป็นนักรักบี้ที่สามารถ
ด้วยเหตุที่มันแพ้ใจจัด ประกอบกับรูปร่างเพรียวลม จึงทำให้ต้อมติด 'บีก' ทีม
โรงเรียนอย่างสบาย การดนตรีต้อมเพียรเรียนไวโอลินมาตั้งแต่เด็ก ๆ ฝีมือ
พอ ๆ กับ โมสาร์ท (ตอน ๒ ขวบ) จึงได้สามารถติดเลื่อนออก ต้อมโปรด
กีฬาพระราชามากพอ ๆ กับชอบดูสาว ทุกอาทิตย์สิ้นเดือน ต้อมเป็นต้อง
ไปขี้น้ำที่สนามเข้าเสมอ บิหน้าต้อมจะไปไหน ไม่ได้บอกไว้

นิรันดร์ รินทกุล

๓๕ ขอย ๔๐ สุขุมวิท พระโขนง นครหลวงฯ โทร ๘๑๑๗๔๕
วันเกิด ๑๖ ธันวาคม ๒๔๙๘

'Little Big (Head) Man' นิกเนม ของเขาคือ 'เอี้ยว' ทำนานนั้น
ต้องถามเจ้าตัวเอง เอี้ยวมีอารมณ์ที่เสมอไม่คอยช่างพูด แต่เวลาเอี้ยวพูดขึ้น
มาอยู่ที่ไหนได้ยินถึงที่นั่น เอี้ยวคุยสนุกมีเรื่องแปลก ๆ มาเล่าให้พวกเราฟัง
เป็นประจำ (ก็เอี้ยวเคยไปอังกฤษมาแล้วนี่) เมื่อสมัยหนุ่ม ๆ เอี้ยวเป็นนัก
วิ่งลมกรด อนาคตมีชื่อติดได้ กรีฑามากที่สุด แต่เดี๋ยวนี้แขวนสตาร์ทวิ่งเสีย
แล้ว เอี้ยวเป็นคนหนึ่งที่บ้าฟุตบอลในบรรดาพวกเรา เอี้ยวเป็นบีกเท้าจัด
และอาศัยหัวหลอกหล่อ จนได้นามว่า 'จอร์จ เบสท์ (ซิก)' เอี้ยวเป็นบาริโตน
อยู่วงโยทาทังแต่ ม.ศ. ๓ ปีนี้ถ้าผ่านแปดได้ จะไปแอ้วสาวกับตัด

บนลอคศักดิ์ ปลัสระงษ์

๑๕๒๐/๕ ถนนจรัลสนิทวงศ์ บางกอกน้อย นครหลวงฯ โทร. ๔๑๘๖๖
วันเกิด ๘ ตุลาคม ๒๔๙๖

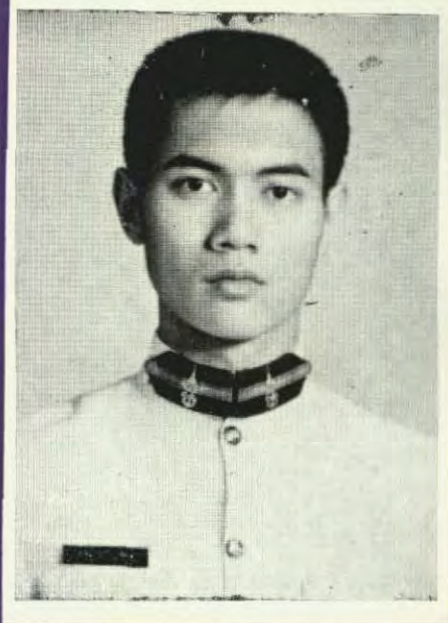
ปรีอ เป็นที่รักของเพื่อนฝูงและเด็กเป็นพิเศษ จึงถูกหยอกล้อ (ด้วย
ความรัก) เสมอ มีนิกเนมประมาณ ๑๐๐ ชื่อ ลองปรีอดูใจอะไรละก็เป็นที่
เบี่ยไม่อื่นจนได้รับสมญา ๑ ใน ๑๐๐ ว่า เจ้าบุญทุ่มหรือป่าทุ่ม การกีฬา
ปรีอด้งมาก จนแต่งตั้งให้เป็น 'ยอดนักกีฬาประจำปี' เพราะปรีอนำ
ทีมฟุตบอล พลิกประวัติศาสตร์เอาชนะคู่ต่อสู้ที่เป็นต่อ ถึง ๒๐ ต่อ ๑ ได้
สบาย ๆ จนได้ถ้วยชนะเลิศฟุตบอล เวลาที่กีฬาปรีอจะแต่งตัวยูโด แต่ใส่
สตาร์ทไปกระโดดกบขึ้นหอนาฬิกาเป็นการปรับร่างกาย ปีนี้ถ้าปรีอผ่านแปด
ได้ จะไปแสดงฤทธิ์ให้สาว ๆ รัฐศาสตร์ดู หรือไม่ก็เรียนหมอเสียงที่ลิกซิม

ปรัชญา เคชอนันต์

๘๔๑ ถนนศรีราชวงศ์ มหาสารคาม

วันเกิด ๘ มกราคม ๒๕๕๗

'หมู' เป็นมนุษย์ที่เชื่อมซึ่ม (ไม่) จริง ๆ อาจเป็นเพราะหมู Broken ก็ได้ ในช่วงโรงเรียน หมูจะขี้บอทเรียนมากจนถึงกับกำนันโต๊ะตลอดชั่วโมง แต่พอถึงทีคณะ หมูเป็นนั่งพิตอยู่คนเดียว จนพวกเราเป็นห่วงแทน หมูหัวเราะง่าย เส้นตั้นเกือบทงวัน เรามักจะได้ยินแต่เสียงหัวเราะของหมู ลีลาการหัวเราะของหมูก็ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน ตัวสีเส้นหมูเป็นประจำ เห็นจะได้แก่ กู่นั้น (Moon Happy) ๕๕ เพราะหมูโปรค มนุษย์หิน พอ ๆ กับมนุษย์วานรนั่นเอง ถ้ามหมูถึงอนาคตหมูปอกว่า อยากเรียนมณฑลศิลป์

ภิญโญ ฅษนนท์

๒๗๗ ซอยมิตรอนันท์ ถนนนครไชยศรี นครหลวง ฯ

วันเกิด ๕ มีนาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ 'จิง' เกลียคทีสุดในชีวิตก็คือ การที่ใครแอบมาเร็ดหน้าผาก อันกว้างขวางดู ! จิงเป็นคนขิงสุกก่อนห้าม เพราะสามารถผ่าน แปดสิงหา ก่อนหน้าเพื่อนฝูง จิงมีวิรุพคทีทำให้เพื่อนฝูงต้องอดทนฟังเป็นเวลานาน จิงบ่นว่า ครูประคิษรู คงจะลิม คิษย์ที(อม) เป้าทรมเปตมาตง ๕ ปีแล้ว กว่าจะพุกเสรีจิง ก็ได้รับเครื่องหมายสามารถชั้น ๑ มาประดับเสื้อพอดิ การทีพางิเคยฝากฝีมือการคิเทสนิสนับ๕๕ มาแล้ว สำหรับมหาวิทยาลัย จิงบอกว่า ปี...ปี...ปี๕๕ จะ...ท...ท...ทำลาย...สถิติ...ช...ช...ซีเซ็งให้ได้

มิตรชัย ศรีปลถาร

๕๖๐/๑๗๗ มหาชัย อำเภอมือง สมุทรสาคร

วันเกิด ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เคียงเล็ก น้องเคียงใหญ่ เพื่อนเราคนนเส้นตั้นทีสุด หัวเราะง่าย โดยเฉพาะเวลาเรียน ร.ค. เคียงเล็ก มักจะทำอะไรตลก ๆ โดยทีไม่ไค้ตั้งใจให้พวกเราชากันคิงเสมอ เคียง สปอร์ท มีน้ำใจคิตต่อเพื่อน ๆ ทุกคน พวกเราจิงรักเคียง กันทงนนั้น เคียง Bright มากในหมู่คิลป์ค่านวนด้วยกัน เคียงถนคิมากสำหรับค่านวนทกวิชา การคิพวาเคียงก็ไม่ใช่ย่อย เป็นค้วแทนของจิตรลดา แข่งขันแบคคิมันคั้นมาแล้ว มอแปดคองไม่หนกหนาสำหรับเคียง เคียงคองใจจะเรียนบัญญัติ หรือเศรษฐศาสตร์ค้อ

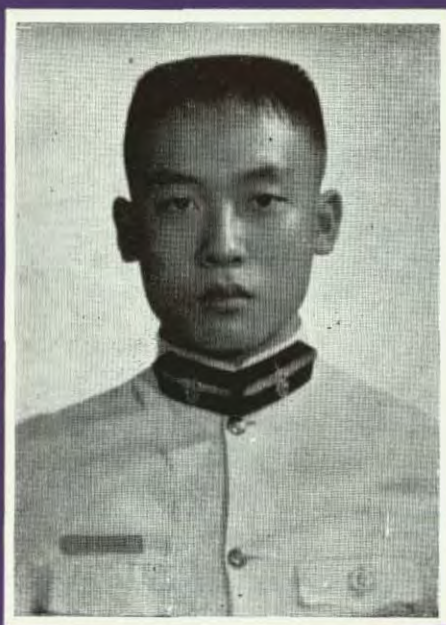

ยอดชาย บันยวานะ

๒๐๑๖ ตรอกข้าวหลาม ถนนเจริญกรุง นครหลวง ฯ

วันเกิด ๑๖ มกราคม ๒๔๕๗

หนุ่มน้อยผู้เฉลียวฉลาดมีคิคนิยม โยหวน คล้ายเสียง.....ร้องเลยขอปี๊ด
เป็นความ (ไม่ค่อยจะ) ลับ สนใจก็ตามใจตัวเอง 'ยอด' อยู่ในโรงเรียนนี้
มานานโซที่เดียว คู่หูของยอดมีหลายคนล้วนแต่บวมๆทงนั้น ยอดใจรักกีฬา
ทุกอย่าง แต่ไม่ค่อยจะได้เรื่องเท่าไร แต่ก็พยายามเห็นจะได้แก่ ฟุตบอลล์
ยอดเป็นผู้รักษาประตูมือกา (แบ็งเปี้ยก) เล่นมาหลายปี แต่ลูกประวัติศาสตร์
ที่ประทับใจคือตอนวันเด็ก คนตรีไม่ชอบเล่นดนตรีที่ซ้ำแบบใคร เลยแบกเอา
ป้าชชุน เต็นเทิง ๆ อยู่ในวงโยหลายปี ยามว่างยอดชอบวาดการ์ตูนเล่นแล้ว
ก็คุยกับเด็กในคณะ และเสวนากับสุนัขในโรงเรียนเสมอ (ก็คนเขารักสัตว์
นี่) บินยอดขอให้ผ่าน มอ ๘ ก่อน จะอยู่ มหาวิทยาลัยไหนแล้วแต่ดวง

ระพี บจจกบภค

๑๕๑ อาคารพิบูลวัฒนา ถนนพระราม ๖ คลองประปา นครหลวง ฯ โทร ๗๕๒๓๐๒

วันเกิด ๑๘ ตุลาคม ๒๔๕๖

ระพี มีคิคนิยมค่อนข้างน่ากลัว ฝึ หรือ 'ตีสาก' อยู่กับเรามาตั้งแต่
เด็ก ๆ สมัยเด็ก ๆ ฝึกระตัวมกระเตี้ยมน่ารัก แต่เดี๋ยวนี้ฝึกับบยังกับรด
แทงค์ ฝึเล่นรักบกองหน้ามา ๔ ปีแล้ว ยังไม่คิดติดทีมโรงเรียนเลย ฝึมี
พรสวรรค์ในด้านที่มีเสียงไพเราะราวกับสุเทพ (ตีใส) ฝึจึงเป็นนักร้องทีม
โรงเรียนคนหนึ่ง และยังเป่าปี่สก็อทได้ด้วย ฝึชอบหลอกผืน้อง ๆ ในคณะ
จนเป็นที่หวาดกลัว ฝึเป็นเพื่อนที่ติดกับเพื่อนฝูงเสมอ ปีหน้าถ้าผ่านมอ ๘
จะไปร้องเพลงแแล้วสาวที่เชียงใหม่

วิชัย ศิริชลธาร

๕๖๐/๑๓๗ มทราชัย อำเภอเมือง สมุทรสาคร

วันเกิด ๓๑ ตุลาคม ๒๔๕๔

'เคียงใหญ่' เป็นคนเงียบขรึม พูดน้อย เอื้อเฟื้อกับเพื่อนฝูงมิได้
ขาด แต่ถ่าลองเคียงได้พูดละก็ เป็นซักไม่ยอมหยุด (คือชะจริง) บางโอกาส
เคียงมีอารมณ์ขันละก็ เป็นจึเสนพวกเราไม่ไ้หยุด เคียงมีความเป็นอยู่
สบาย ๆ ไม่โลดโผนทุกว้วันเวลาก็พา จะเห็นเคียงพิ่กถ่าม และซ้อมมวย
อยู่คนเดียว ที่โรงยิมเป็นประจำตามถึงอนาคค เคียงได้แต่หัวเราะ 'ฮึ ฮึ....'

ศัตยาพล รุทานนท์

๕ ถนนขาว คูสิต นครหลวง ฯ โทร ๘๓๓๕๒๓

วันเกิด ๒ ธันวาคม ๒๔๘๖

ติ้ะเป็นมนุษย์ที่แปลกประหลาด มีหลายอย่างที่เพื่อนฝูง (แก๊ง) ไม่เข้าใจในตัวติ้ะเอาเลย ย่าอายุวัฒน์นะของติ้ะก็คือ ได้เล่นอะไรหนัก ๆ และเจ็บตัวเป็นประจำ ถ้าวันไหนติ้ะไม่ได้ออกแรงยกน้ำหนักก็ฝึกกล้ามเนื้อ ก็เป็นนอนไม่หลับแน่ ๆ ติ้ะฝึกหนังสือจึกมากพอ ๆ กับเหมียว จนได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดี (นิคหน่อย) (อม) เป้าทรม์โบนอยู่งโยา หลายปีจนครูสั่งเวียนทน(คือ)ไม่ได้ เลยให้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่งไป ติ้ะเป็นแบ็คคั้วลกาจของคณะ มีศิระษณาคมหีมา สามารถโหม่งลูกบอลได้ทุกท่า ติ้ะตั้งความหวังว่าจะเป็นนายอำเภอที่ดี คงเห็นติ้ะไปเพ่นพ่านแถวสามย่าน

ศพล วัฒนเวทิน

๓๘๘ ถนนเรศ บางรัก นครหลวง ฯ

วันเกิด ๒๕ มกราคม ๒๔๘๘

'เจ็กยี้ด' เสียกิมหงวนประจำคณะจิตรลดา เจ็กยี้ดใจป้าเสมอสำหรับเพื่อน ๆ ทุกวันอาทิตย์ก็จะมีขนมหลายชนิดมาเลี้ยงเพื่อนฝูงเวลาเรียน ยี้ดมักจะไปอยู่คนละโลกกับพวกเราเป็นประจำ ยี้ดไปรดหนังสือเงินมาก ยิ่งภาพยนตร์จันกำลังภายใน ยี้ดไม่เคยพลาดเลย ยี้ดมีกลิ่นพิเศษที่สร้างความรักหักอกหญิง ที่เราเข้าใกล้เป็นต้องผะ ยามว่างยี้ดจะบินไป shopping ที่ฮ่องกง ไทเป เป็นงานอดิเรกเสมอ ยี้ดตั้งใจจะเรียนรัฐศาสตร์

อรรถพนธ์ คล่องตรวจโรค

กรมทหารราบที่ ๑๑ รักษาพระองค์ บางเขน นครหลวง ฯ โทร ๑๕๐๕๓๘

วันเกิด ๒๒ กรกฎาคม ๒๔๘๖

ที่บ้าน เรียก 'เปาะ' แต่ในโรงเรียนรู้จักกันแต่ 'ยู้ดอ๊ก' 'อ้อยู่ด๊ก' 'หมี' ฯลฯ ยู้ดอ๊ก (ให้บอกว่า) เป็นบุคคลชั้นแนวหน้าของโรงเรียน (ชะแอม) ได้รับเลือกเป็นกัปตันทีมว่ายน้ำ นายวงแจ๊ส หัวหน้าใหญ่คณะคูสิต รวมทั้งการทำหนังสือรุ่น ยู้ดอ๊ก ช่วยเหลือเต็มที่ (อย่าลืมว่า) ยู้ดอ๊กจะไปเรียนวิชาการทหารที่ เยอรมัน เร็ว ๆ นี้ (ใครจะฝากชื่อของ เขิญ)

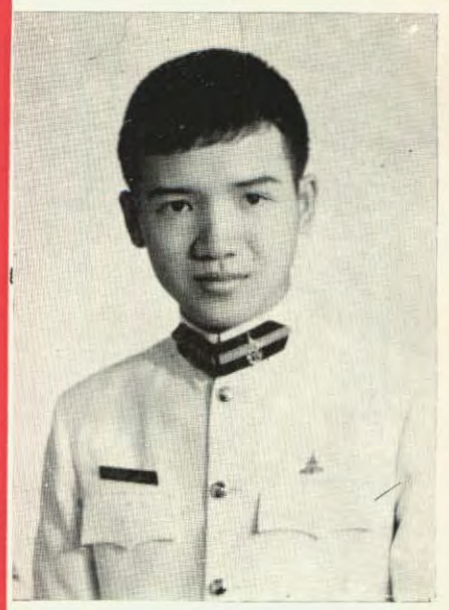

กิตติชาติ แสงมณี

๒๕ ซอยอินทราธรรมระ ๒๘ สุทธิสารวินิจฉัย นครหลวง ฯ โทร ๗๗๒๗๒๘

วันเกิด ๒๘ พฤษภาคม ๒๔๘๗

เหมียวเรียนเก่งมากในบรรดาศิลปินฝรั่งเศสด้วยกัน ได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีมาแล้ว เหมียวโปรดปราน “ฝรั่งเศส” เป็นชีวิตจิตใจ (ไม่เชื่อ) พอกลับถึงคณะเป็นต้องหยิบ “Cours De Langue” ออกสำเนียง นิวแซนซ์พวกเราดั้นไปหมด ปกติเหมียวไม่ค่อยช่างพูดแต่ถ้าต้องมี “Mood” ละก็แจ๊ (เบรคแตก) จนพวกเราฟังไม่ทัน เหมียวเป็นบุคคลที่ (ทำเป็น) สุภาพ (ไม่) มาก (จริง) เคยได้รับเลือกให้ติดตามท่านผู้บังคับการในงานโรงเรียนเป็นประจำ เหมียวอยู่ชั่ววูฐฯ ได้ ๑๐ ปีพอดี ตั้งใจจะเป็นนักการทูตชั้นทอง เพราะว่าทองคำล้นชั้นราคา ธรรมศาสตร์หรือจุฬาคงเต็มใจรับเหมียวไว้ด้วยคน ลืมบอกไปว่าเหมียวติดบอร์คอาลาโรงเรียนบั้นด้วย

ศรเดช เข้าวินัย

๗๕๒ ในตลาดมหาชัย อำเภอเมือง สมุทรสาคร

วันเกิด ๑๕ มีนาคม ๒๔๘๗

ในตอนแรกก็เรียกกันว่า “หัวกลม” ไป ๆ มา ๆ กลับกลายเป็น “กม” ไป กมเป็นเพื่อนที่ดีของพวกเราทุกคน และเป็นหัวหน้าที่เข้มแข็งของคณะผู้บังคับการ กมทั้งที่ข้อมกลองจนได้เครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง วงปีสตีก้อตามาประดับหน้าอกเล่น กมเล่นกีฬาได้ทุกประเภทตั้งแต่ รักบี้ ฟุตบอล วอลเลย์ ฯลฯ จนติดโผล่ไปก็มาก เพิ่งมีขึ้นเล็ก ๆ ไป เพราะหัวเบียวไปนิดหน่อย เลยเป็นโค้ชทีมชนะเลิศของคณะ สำหรับปีหน้า ถ้ามกมเรื่องมหาวิทยาลัย กมกลับตอบอย่างหนักแน่นว่า “ให้มันผ่านแปดก่อนเถิดนะ”

ฉัตรพงษ์ สุวรรณกฎ

๑๒๒ ถนนยมจินดา อำเภอเมือง ระยอง

วันเกิด ๒๖ ตุลาคม ๒๔๘๗

“ใหม่” เหว่ย “กุด” ล้วนแล้วแต่เป็นสมญาของชายหนุ่มหนุ่มงามที่มีพุงเป็นสัญลักษณ์คนนี้ กุดมักปรารภเสมอว่าตัวเองช่างอาภัพในเรื่องความสูงเสียนี่กระไร กุดเป็นมนุษย์เจ้าปัญหาที่ทำให้เพื่อนต้องขบคิด และตีให้แตกเสมอ ซ้ำยังเป็นมนุษย์เจ้าเวลาสำหรับเพื่อน ๆ และน้อง ๆ เพราะถ้าเห็นกุดที่ไหนต้องได้ยินเสียงระฆังตามหลังทุกครั้ง กุดถึงจะร่างเล็ก แต่กุดก็ใจสู้เสมอไม่ว่ากีฬาประเภทใด การดนตรีก็ไม่ใช่เบาเข้าวงปีสตีก้อ ตั้งแต่ยังหนุ่ม จนได้รับเครื่องหมายสามารถชั้นหนึ่ง กุดบอกว่า “เรื่องมหาวิทยาลัย อย่าเพิ่งพูดมาตีปัญหาเรื่อง ม.ศ. ๕ ให้แตกกันดีกว่า”

ชัชวรินทร์ คุปะสุด

๑๑๘/๖ ถนนราชปรารภ มัธยมศึกษา นครหลวงฯ

วันเกิด ๑๕ มีนาคม ๒๔๘๑

หนุ่มรูปหล่อร่างงาม มี gift ในการกีฬาโดยเฉพาะ เป็นทั้งนักกรีฑา และนักบาสเกตบอลดีทีมโรงเรียน ไม่ว่าจะเล่นกีฬาประเภทใดชัชวรินทร์เล่นได้ทุกอย่าง และเก่งมากเสียด้วย แต่ตรงกันข้ามเมื่อเข้าห้องเรียน จึงไม่น่าแปลกเลยที่มักเห็นชัชวรินทร์ตีหน้าเหวอเหวรา งุนงง กับ verb เต็มกระดานในชั่วโมงฝรั่งเศสเป็นประจำ ชัชวรินทร์เป็นคนเงียบขรึม (ไม่เชื่อ!) เป็นหัวหน้าที่ (เกือบ) ดึกดื่นหนึ่งในคณะจิตรลดา

คำรณชัย บุญไชยศิริ

๑๑๐/๑๕ ถนนรัชสสินทวงศ์ บางกอกน้อย นครหลวงฯ โทร ๖๖๓๔๘๔

วันเกิด ๑๑ เมษายน ๒๔๘๑

ทางบ้านเรียก 'ชัย' มาโรงเรียนได้นึกเนมว่า Bonjour และตีคู่ชู ถ้าพวกเราชาติคู่ชูสักคนหนึ่ง พวกเราคงเหงาแน่ ตีคู่ชูชอบหยอกล้อกับเพื่อนฝูงหนัก ๆ ทำเอาเพื่อน ๆ บอบช้ำไปตามกัน ใครมีอะไรตีคู่ชูจะชอบทำจนเพื่อน ๆ ตึงเป็น 'หัวหน้าหน่วยกู้ภัย' กู้ของบ๊องชูทั้งในคณะและห้องเรียนเห็นจะได้แก่ชุก ทง ๆ ตีคู่ชูเรียนศิลป์ แต่ก็เป็นนักเตรียมก๊าซ H₂S ได้เก่ง ถ้าบ๊องชูเกิดอารมณ์เสียเป็นเหตุให้เพื่อน ๆ วงแตกเสมอก็พบบนบทตีคู่ชูไม่ค่อยชอบ หันมาเอาดีทางว่ายน้ำจนได้เครื่องหมายสามารถสมบูรณ์ของโรงเรียน ถ้าตีคู่ชูผ่านแปดปีได้จะไปเรียนวิชาเครื่องยนตร์ที่เยอรมัน หรือไม่ก็ไปทำข้าวหลามให้ฝรั่งกินแกล้มกับเบียร์

ธีระ นิลสลบ

๒๕/๒ ซอยอมรเดช อำเภอเมือง สมุทรปราการ โทร ๘๐๑๖๕

วันเกิด ๑๕ กันยายน ๒๔๘๑

'ชุก' หนุ่มสเลนเดอร์แห่งพญาไท ชุกอยู่กับพวกเรามาวันที่เดียว ชุกมีอารมณ์ขันและสนุกสนาน และยังมีความคิดริเริ่มที่คนอื่นคาดไม่ถึง ชุกเป็นหัวหน้าคณะพญาไทที่มีความสามารถทุกด้าน ชุกเป็นคู่หูของบ๊อง ลอง ทงสองได้บวกกันเป็นได้เรื่องทุกที ชุกสปอร์ตเสมอในหมู่เพื่อนฝูงมีเท่าไร เป็นเลี้ยงจนหมดตัว กีฬาทุกชนิดชุกเล่นได้ทุกอย่าง แต่ที่ถนัดที่สุดคือบาสเกตบอลดีฝีมือขนาดน้อง ๆ แชมเบอร์แลน (ตอนแชนท์) ชุกเป็นถึงประธานกรีฑาจึงไม่น่าสงสัยเลยว่า ชุกเก่งกรีฑาแค่ไหนเสียอย่างเดียวชุกว่ายน้ำไม่เป็น ชุกอมปีสก็อดจนได้เครื่องหมายสามารถ (ในการอม) ชั้นหนึ่ง ชุกมีคำคมว่า ถ้าไม่เริ่มต้นก็สิ้นสุด (ชุกก็ยังไม่วางมืออยู่นั่นแหละ) ปีหน้าชุกจะบินไปกระบำไฟริแบแยร์ที่ปารีส

ธีรชัย จินดาเสถียร

๑๘/๕๐ ซอยบุญศิริ ปากน้ำ อำเภอเมือง สมุทรปราการ

วันเกิด ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘

เจ้าตัวบอกเพื่อน ๆ ว่าตัวเองทั้งหน้าทั้งเสียงเหมือน 'อโศก' เพื่อนทุกคนต่างอวยจึงเรียกว่า 'โศก' บ้าง 'โบ' บ้าง ตามทรงผม โบเคยเป็นนักรักบี้ร่วมทีมแรฟเฟิลมาแล้ว โบเล่นกีฬาได้ทุกอย่างทั้งในร่มและกลางแจ้ง เรื่องเสียงนั้นต้องยกให้โบไม่เคยมีใครเทียบ (ไม่) ชนะโบเลย โบ (ราณ) เป็นนักฟุตบอลที่สามารถคนหนึ่ง เป็นหัวหน้าที (เก็บบ) ทีของคณะผู้บังคับการ และเป็นมือกลองเครื่องหมายสามารถชิ้นหนึ่งของวงปีสต็อคด้วย โบผ่านความรักมาแล้วและกำลังจะผ่านอีก! มอแปดปีโบบอก 'หลับตาข้างเดียวก็ได้วะ'

สันติเทพ ศิลปบรรเลง

๓๑/๕ ถนนอรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย นครหลวง ฯ

วันเกิด ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

'แ๊ะ' เพื่อนร่างเล็กของเรา มี gift ทางดนตรีเป็นเยี่ยม แ๊ะเคยบอกกับเพื่อน ๆ ว่า 'ดนตรีคือชีวิตของอ๊ว' แ๊ะเล่นดนตรีได้หลายอย่าง และยังเป็นนักแต่งคำประพันธ์ได้ไพเราะทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง แ๊ะรักทุกอย่างที่เป็นศิลปะ มีความคิดฝันอันกว้างไกล มีอารมณ์ซึ่งอยู่กับธรรมชาติ วรรณคดี และเสียงเพลง คั้งนั้นพวกเราจึงได้ (ทน) ฟังเสียงไวโอลินที่แ๊ะ (พยายาม) ส้อย่างไพเราะเพื่อจะให้เหมือน "FIDDLER ON THE ROOF" แต่จันแล้วจันรอกก็ยั้งหากนฟังให้จบเพลงไม่ได้สักที แ๊ะจึงหลบไปหาความรักอันสุนทร (อย่างที่ว่า) เพื่อจะได้เป็น CASANOVA บ้าง แต่กั้งนั้นแหละ ๘ ปีนี้ แ๊ะก็บอกว่าไม่ซัวร์

อัครัง น้อยเศรษฐี

๔/๑๓ ถนนสุนทรโกษา คลองเตย นครหลวง ฯ

วันเกิด ๑ เมษายน ๒๕๕๗

ครู (มวย) อ่า เป็นครูที่อายุ (เก็บบ) น้อยที่สุดในโลก ครูอ่าผ่านความรักมานานักค่อนักแล้วจนสามารถรับปรึกษา ผู้ที่มีปัญหา รักได้ทุกเมื่อ ครูอ่าเฝ้าแต่ถามว่า 'ทำไมหน่าชีวิตเราต้องเจอผู้หญิงที่มีชื่อนำหน้าด้วย 'น' เรื่อยไป' เกี่ยวกับถนนสุขุทัย ครูอ่าบอกว่า 'เขี้ยวหนัก ตามทำไม' ครูอ่าเป็นนักกีฬาที่คู่ต่อสู้กลัวที่สุดไม่ว่าประเภทใด ครูอ่าผ่านเครื่องดนตรีมาแล้ว (แทบ) ทุกชนิด เพิ่งจะมาได้ตีกับออร์แกนวงเครื่องสายปีนี้เอง แล้วยังต้องเลิกராไป ปีนี้ครูอ่าขยันที่สุด คงจะผ่านแปดสบาย และได้ไปโตโต้แถวสามย่านเป็นประจำ

เอกชัย นพจินดา

๑/๓๐ อาคารสงเคราะห์กองทัพบก คลองประปา นครหลวง ฯ

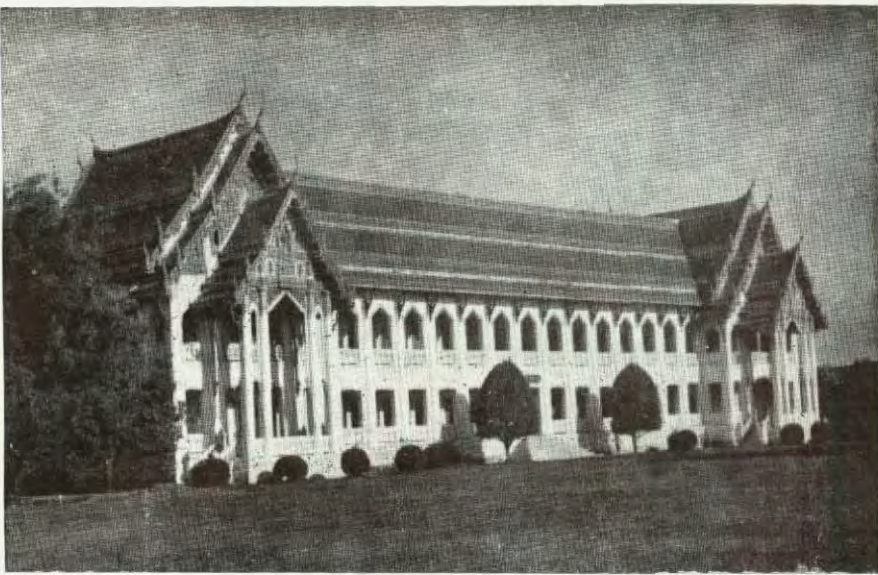
วันเกิด ๒๐ มิถุนายน ๒๔๘๖

แจ้จ๊ก อยู่บุรีรัมย์มา ๑๐ ปีแล้ว ตั้งแต่เด็กแจ้จ๊กไม่เคยอ่านเลย แจ้จ๊กมีพรสวรรค์หลายอย่างเป็นนักเล่านิทานตัวยง (ขนาดกล่อมถึงหลับเขี้ยวแหละ) ถ้าวินไหนแจ้จ๊กไม่ได้หัวเราะ หรือยวคนอื่นให้หัวเราะวันนั้นเป็นอันต้องซนตาย แจ้จ๊กจึงเป็นที่รักของเพื่อนฝูง และเป็นคารายอดคนนิยมคนหนึ่งของคนแจ้จ๊กใจน้อย ว่าง่ายแต่หายเร็ว มีเล่ห์เหลี่ยมที่จะหลอกเพื่อน ๆ ให้หลงกลอยู่เสมอ แจ้จ๊กเหมือนคลีนิกเคลื่อนที่ พวกเราจึงยกให้เป็นหมอตีประจำคณะ แจ้จ๊กเล่นกีฬาทุกอย่าง แต่ที่โปรดปรานมากที่สุดคือมีฝีมือเป็นยอด คือฟุตบอล แจ้จ๊กเป่าโอโฟเนี่ยมอยู่ที่ชายขอบวงโยมาหลายปี เจ้าตัวบอกว่า ม. ๘ ผ่านสบาย แล้วแต่ดวง

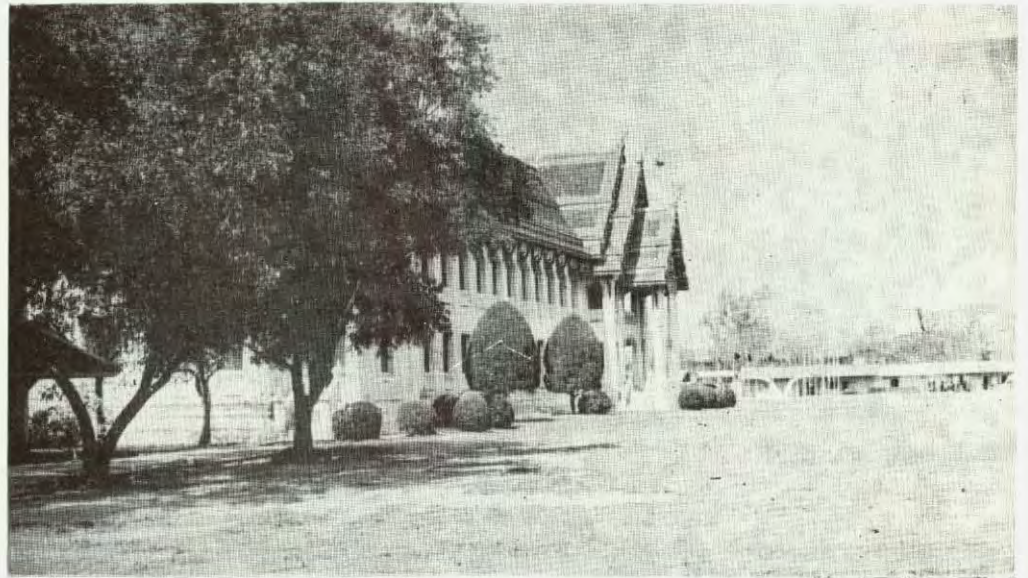
Vajiravudh College

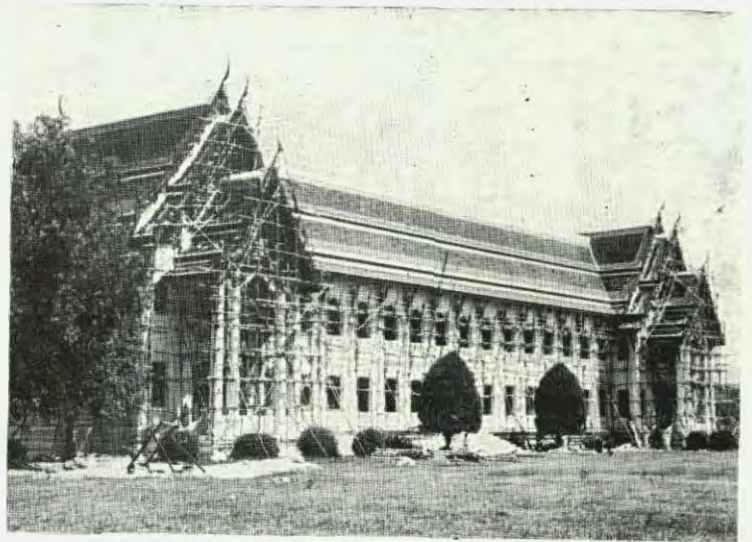

วชิรมงกุฏ
งามสง่า

วชิรมงกุฏ ซ่อม

คณะผู้บังคับการ

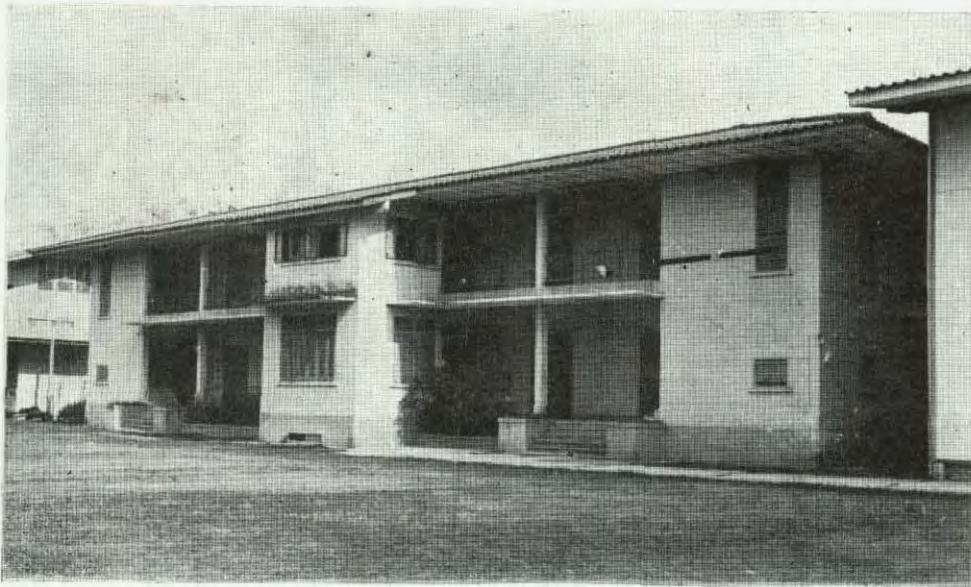
คณะตุลาการ

คณะจิตรลดา

คณะพญาไท

อาคารเรียน
คณะเด็กเล็ก

ตึกเรียนน้อง ๆ

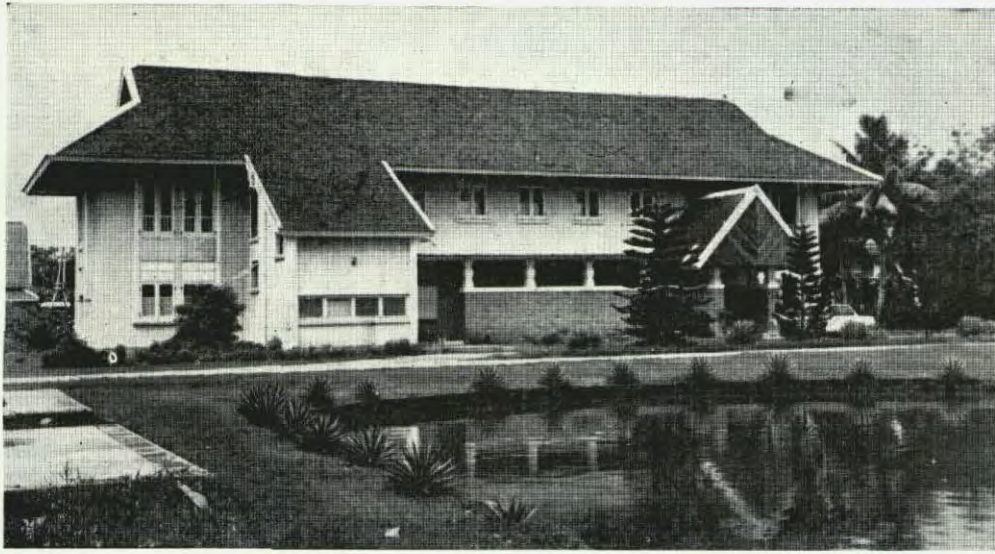
คณะ
ศึกษาศาสตร์

คณะ
เกษตรศาสตร์

คณะ
เศรษฐศาสตร์

พิพิธภัณฑ์
&
OFFICE

ห้องสมุด

โรงหมอ

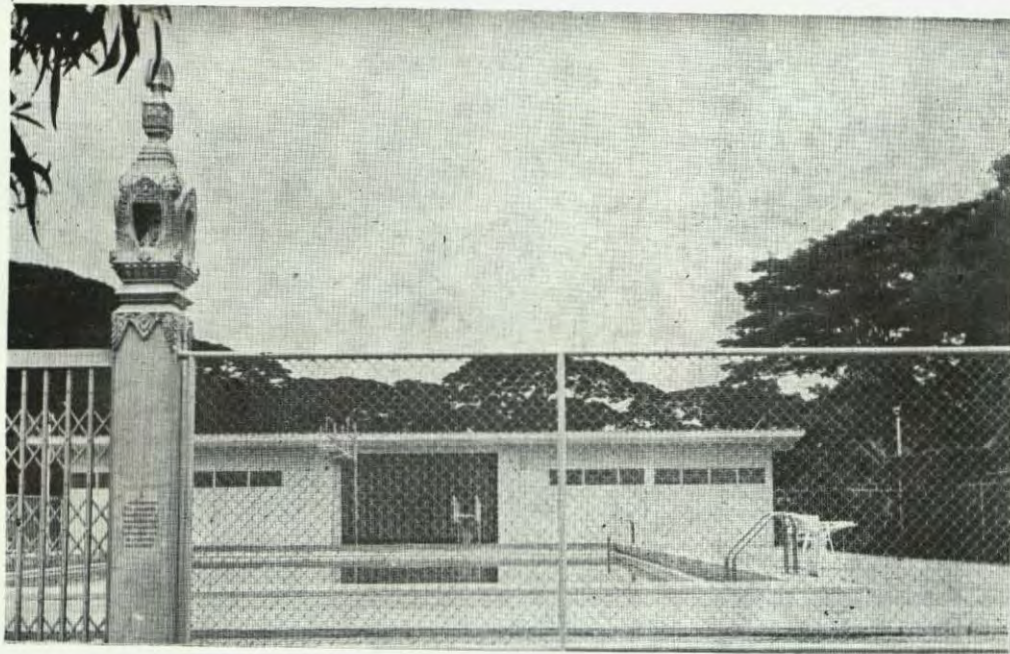
เพชรรัตนงาม

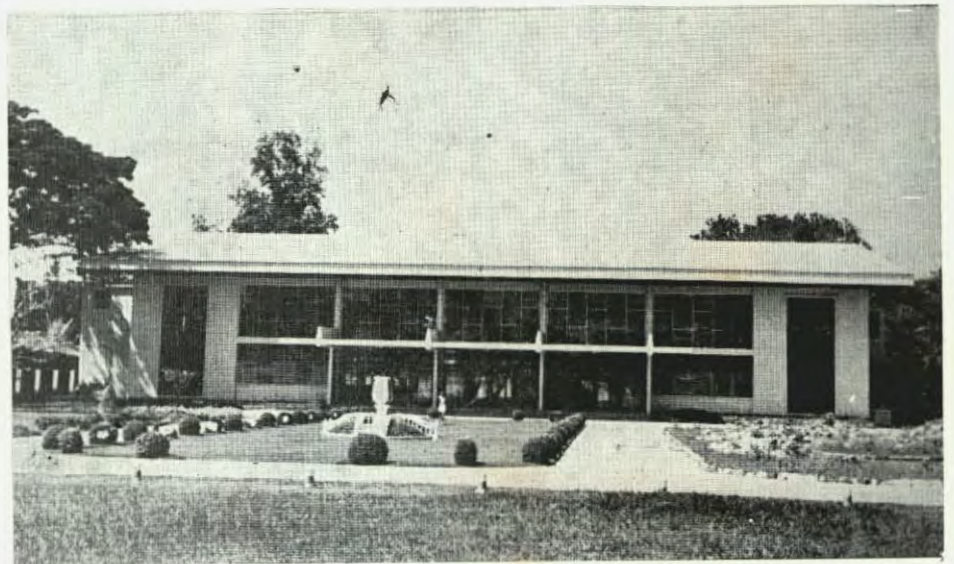
เทียบเวลา

วิทย์สง่า

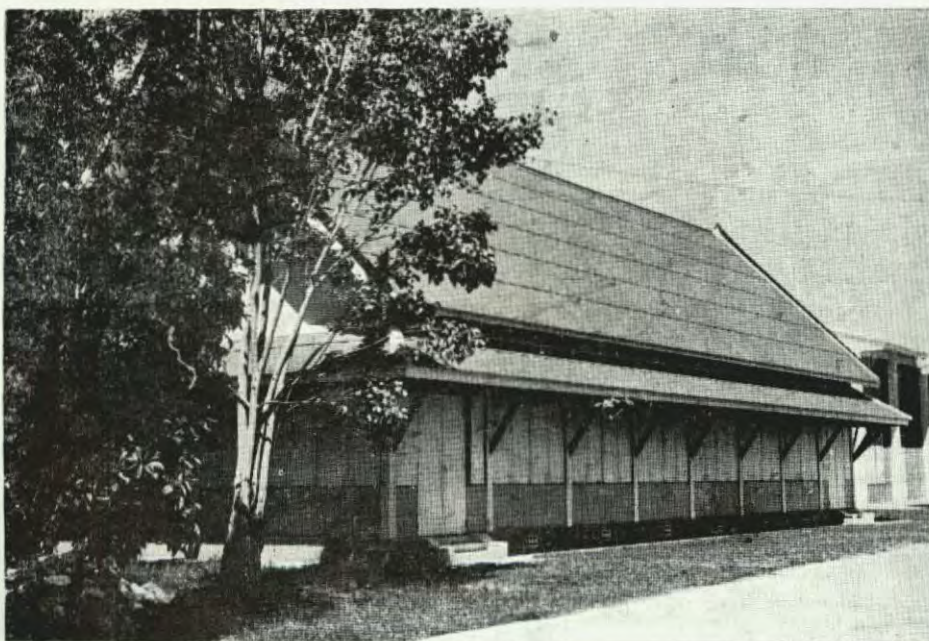

SWIMMING
POOL

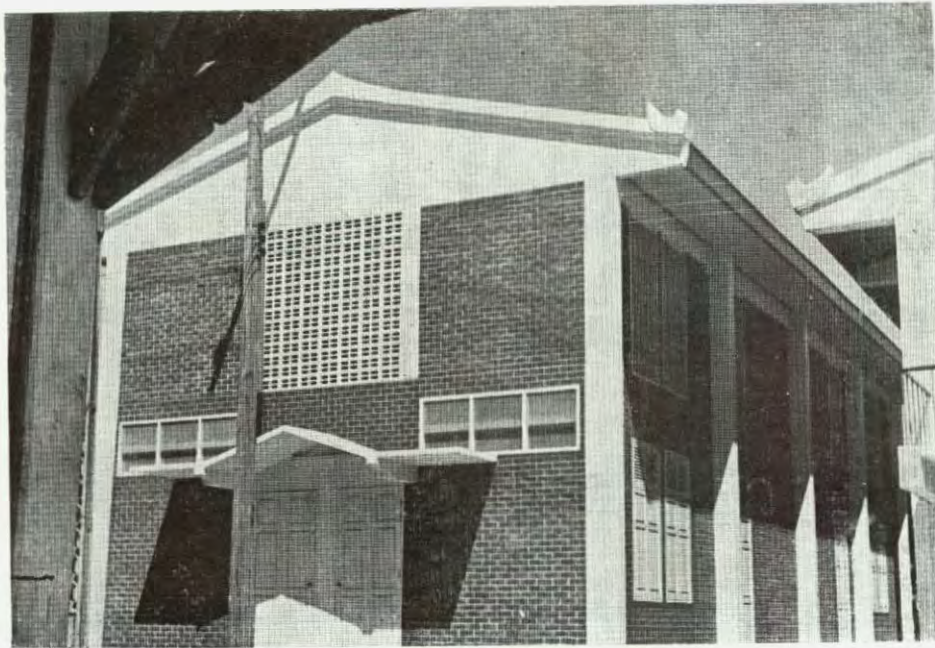
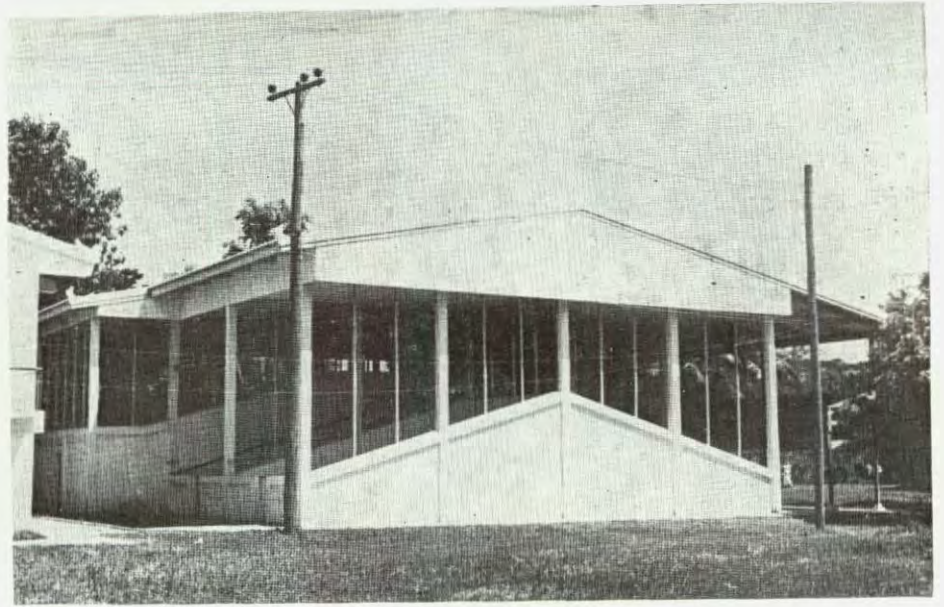

INDOOR
STADIUM

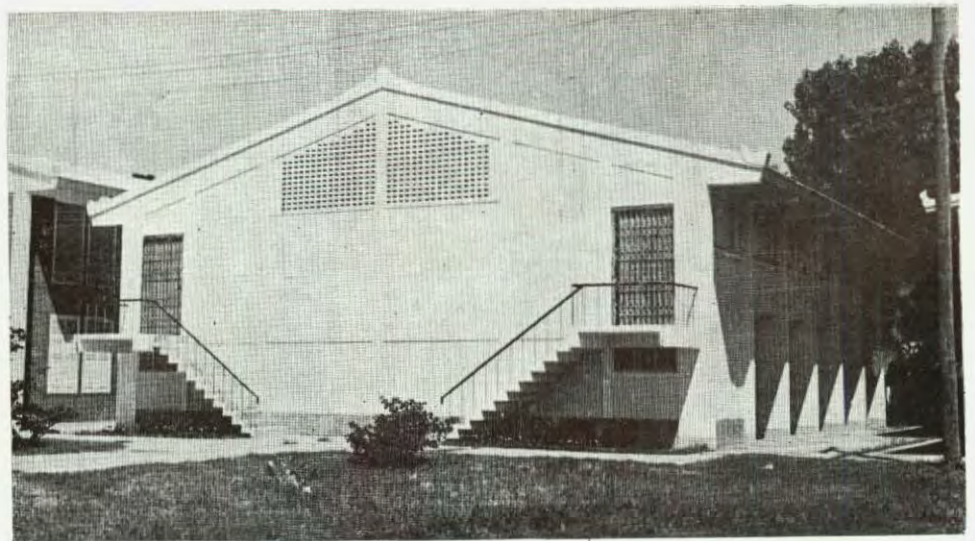
GYM (OLD)

NEW
GYM

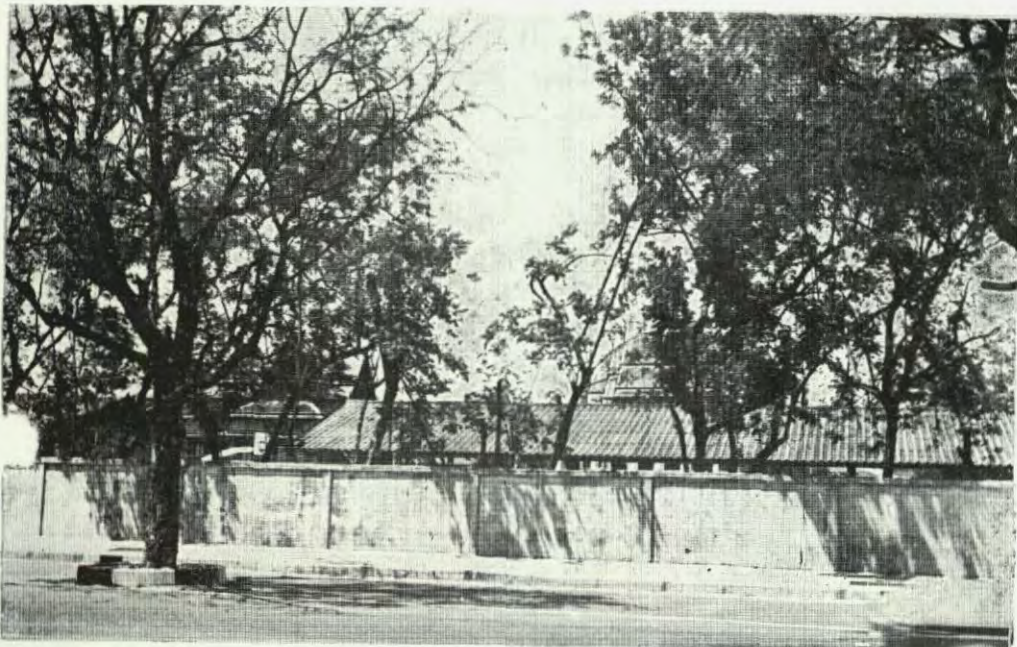
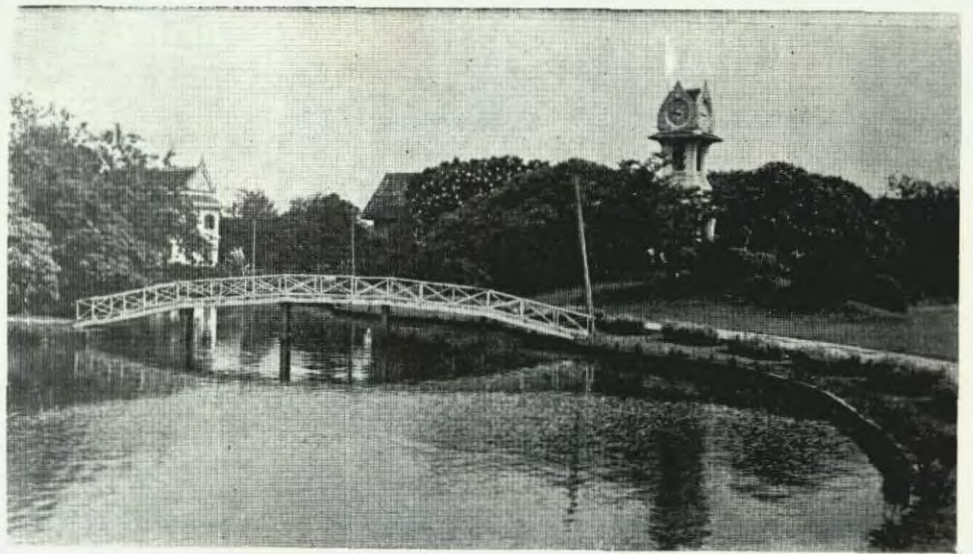
อาคาร
เก็บเครื่องดนตรี

โรงศควอช

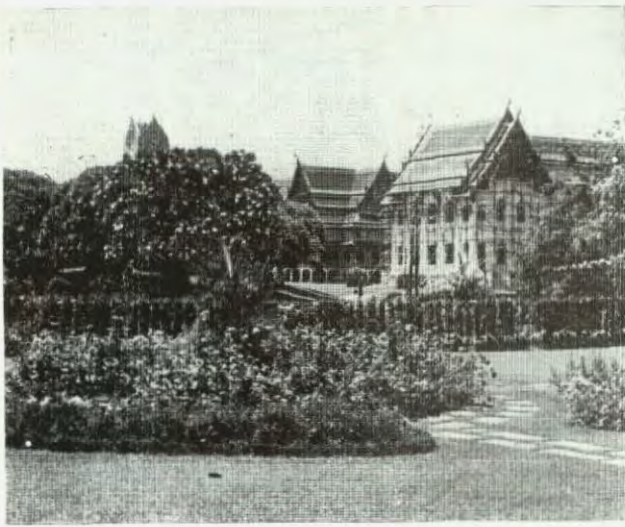

VAJIRAVUDH
VIEW

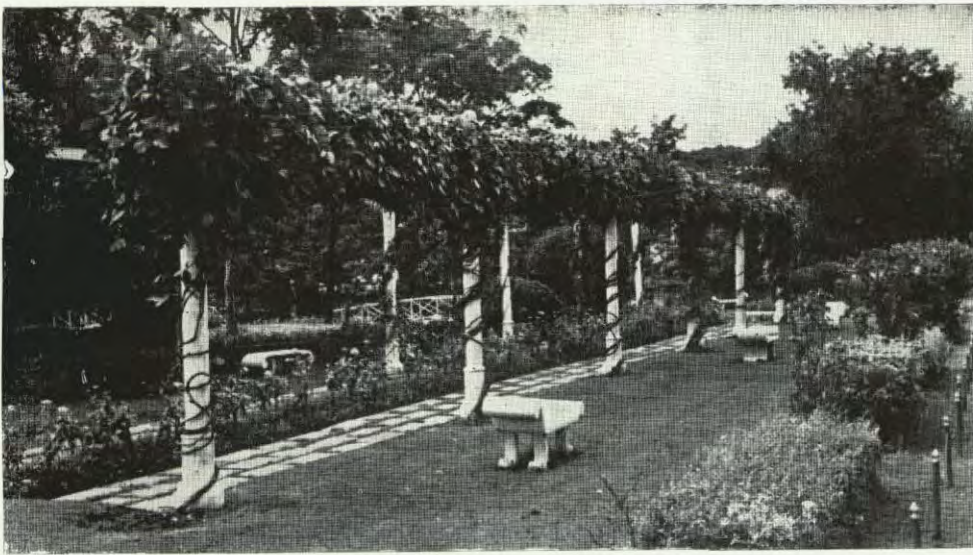
ห้ามบน
นะจ๊ะ

สวย

น่าทึ่ง

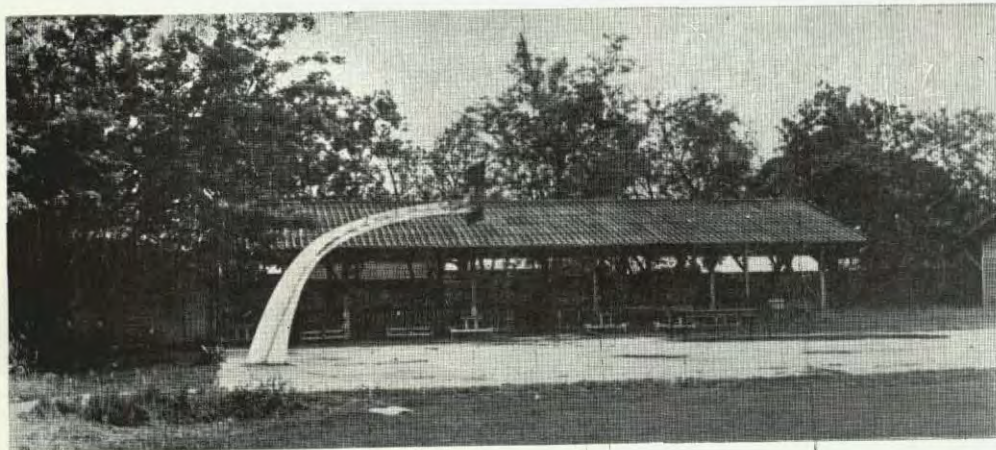
สวนโรมัน

พักผ่อน

ศาลา
กลางน้ำ

ช่อมदनตรี

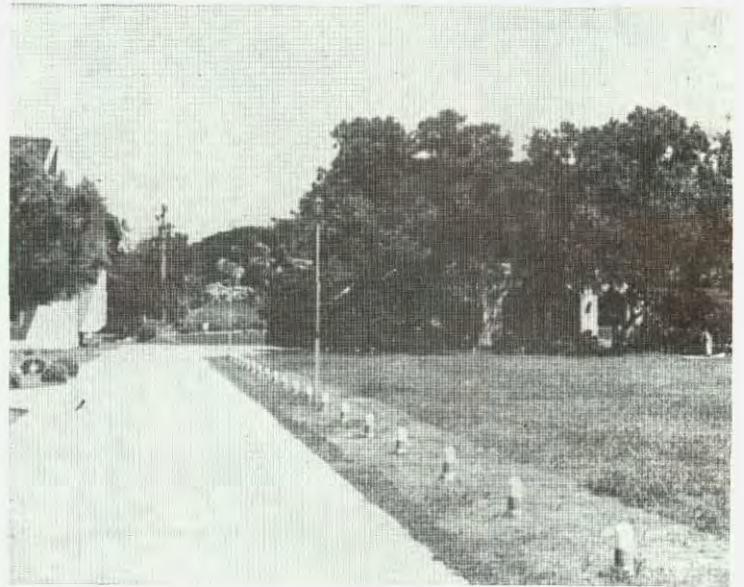
หิวก็เชิญ

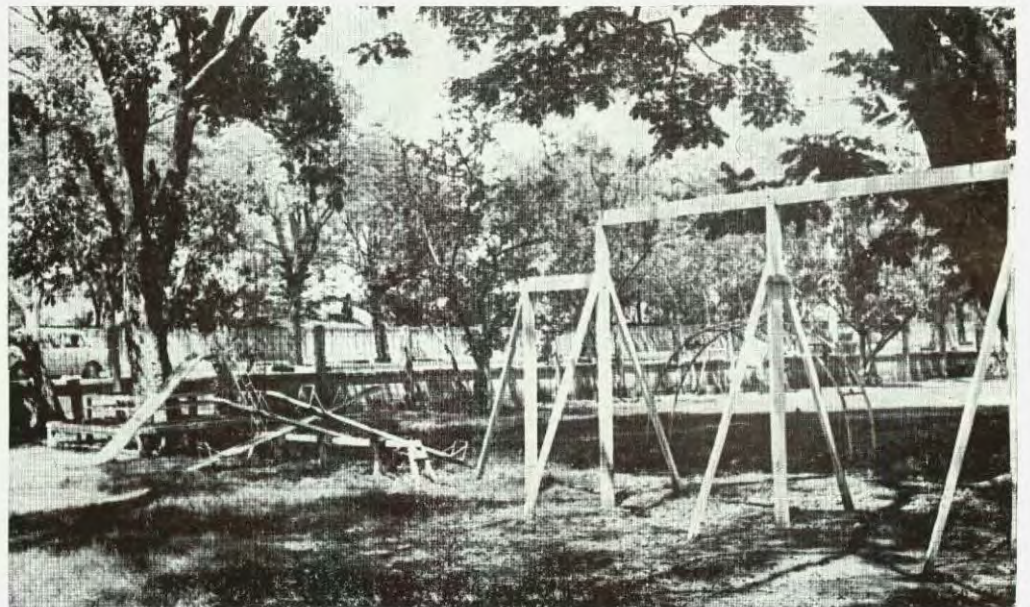
เบิกของ
ก็ได้

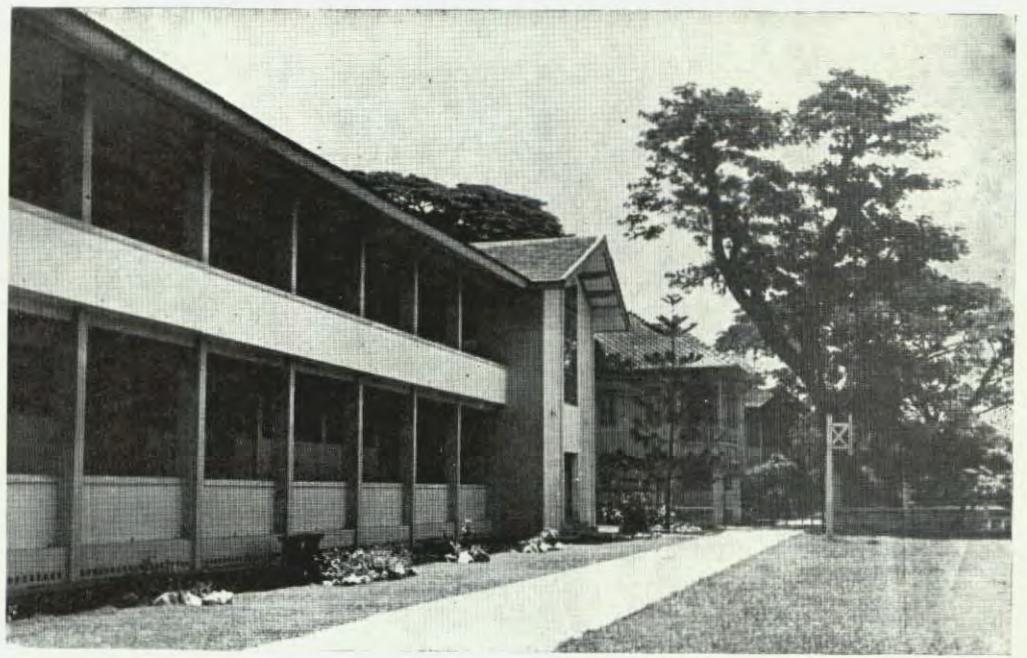

วังนรมย์

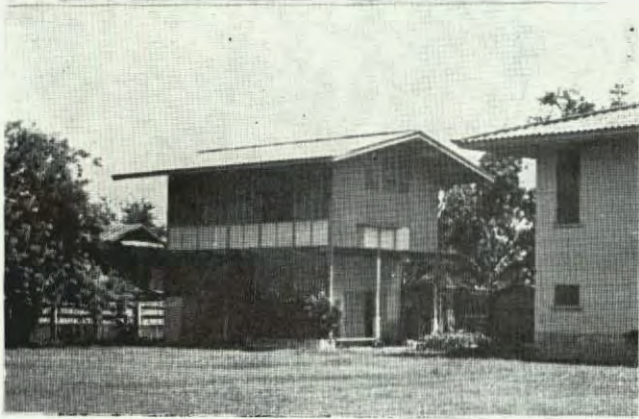

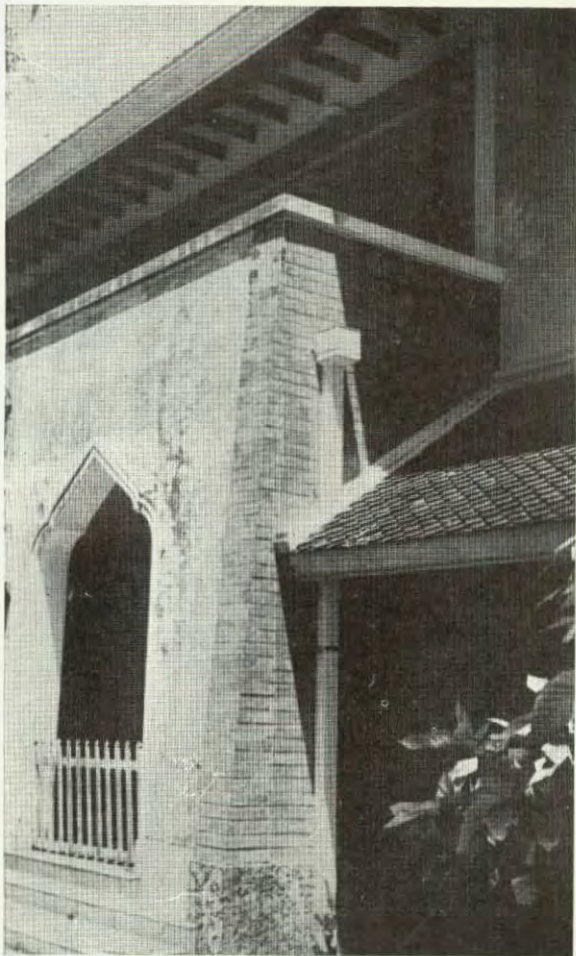
ร่มรื่น

ห้องๆ นำสบาย

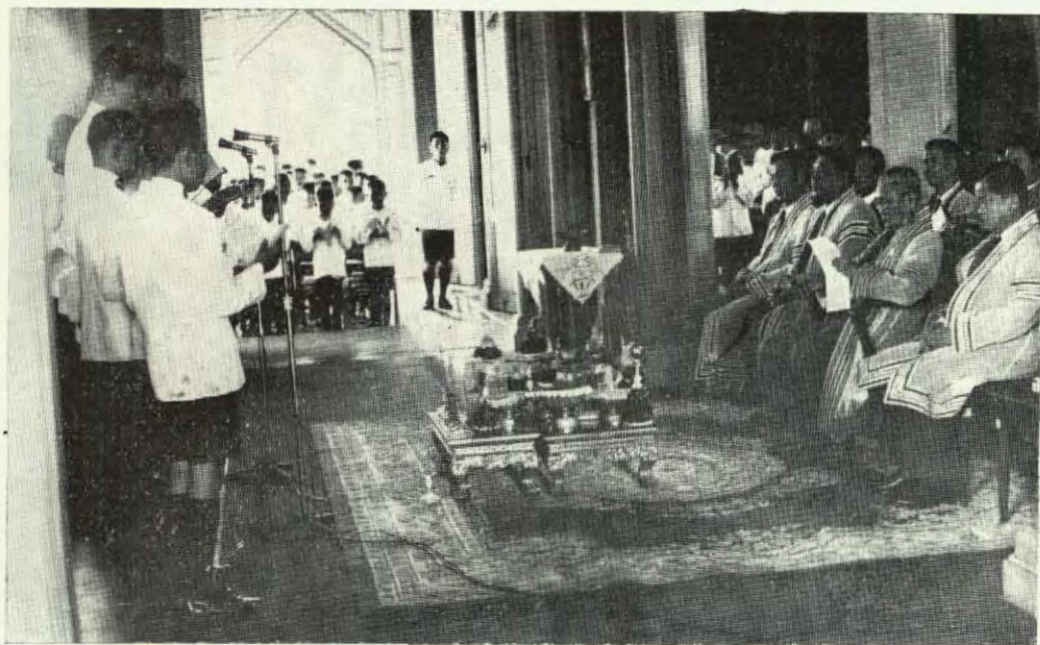

ร่วมเย็น

ACTIVITY

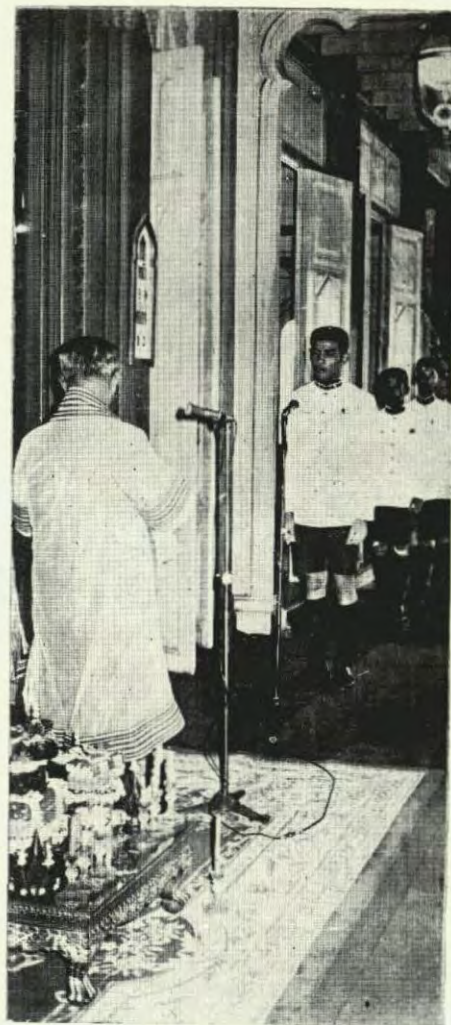

พิธีไหว้ครู
และ
แต่งตั้งหัวหน้า
วันที่ ๑๕ กรกฎาคม
๒๕๑๔

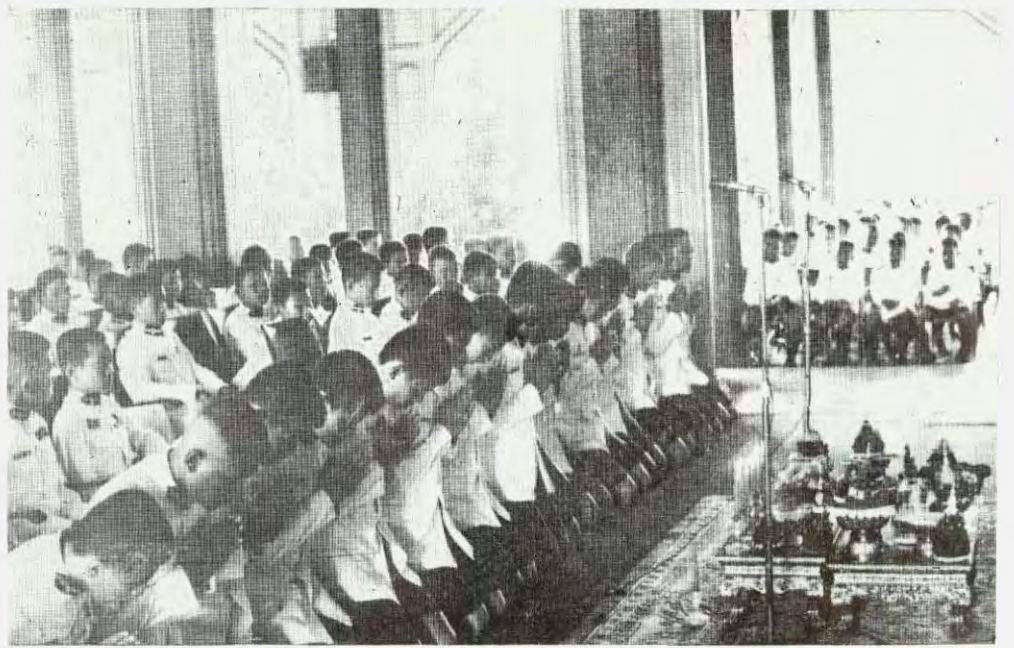

ปาเจรา...

ผมทราบดีแล้ว...

ข้าขอ
ประณตน์อ้อม
สักการ

ติดเข็ม

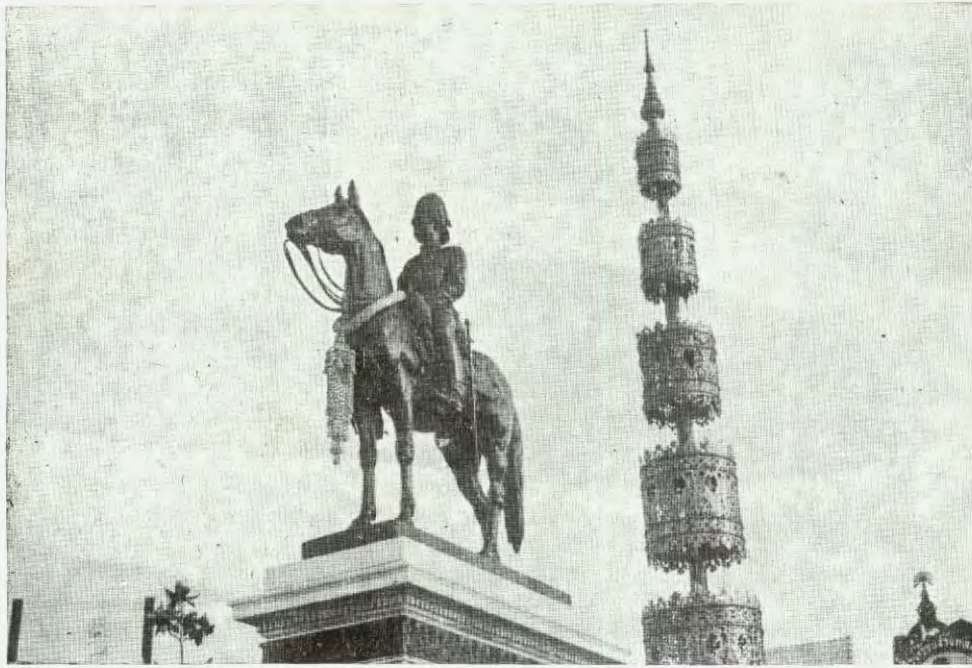

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เสด็จพระราชดำเนินในพระราชพิธีอภิเษก
ณ วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม

รอรบเสด็จ

ถายบังคม
พระบรมรูปทรงม้า
วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๑๔

คนถือสง่า พวงมาลาสวย

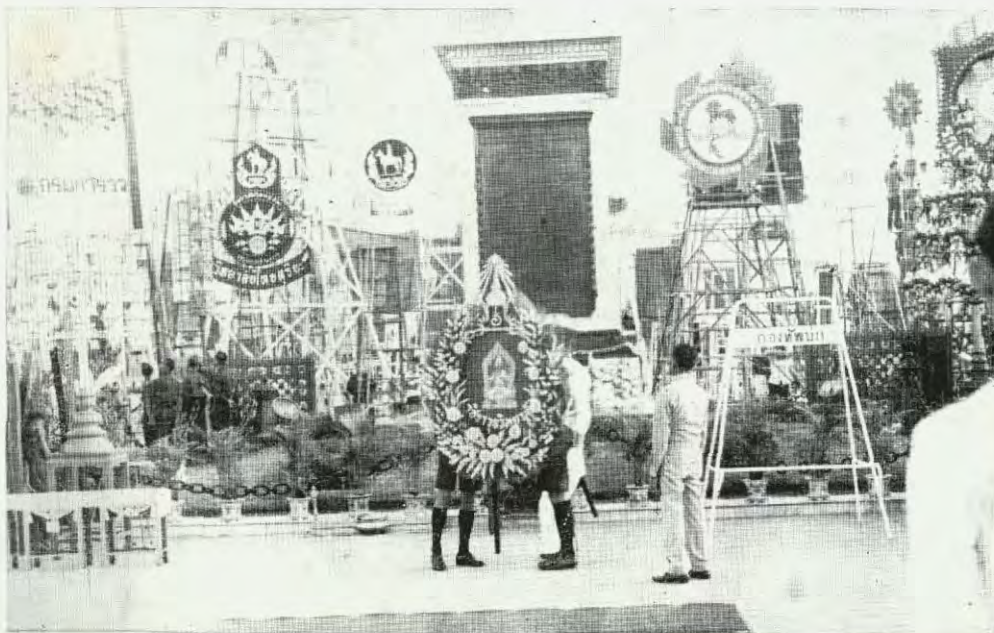
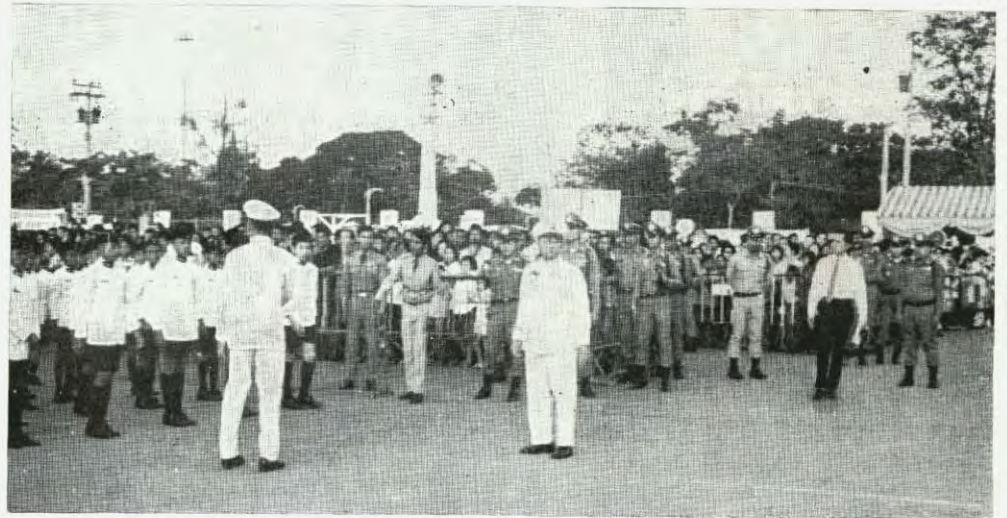

วงดนตรี
เข้มแข็ง

ถวายบังคม
พระบรมรูปทรงม้า
๒๓ ตุลาคม ๒๕๑๔

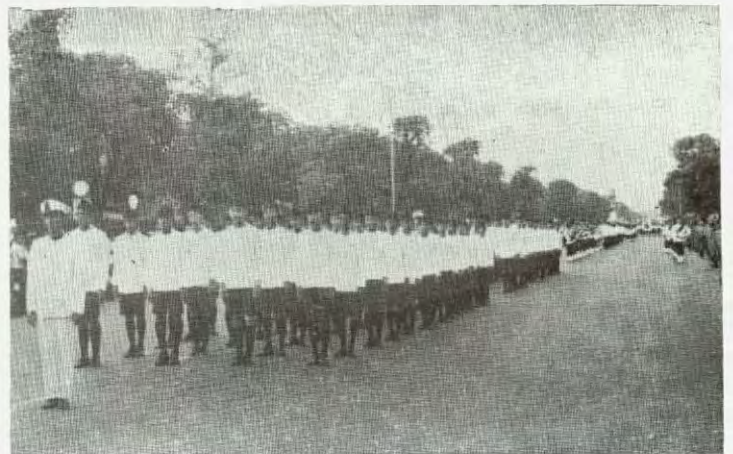
โยฯ หยด

วางพวงมาลา

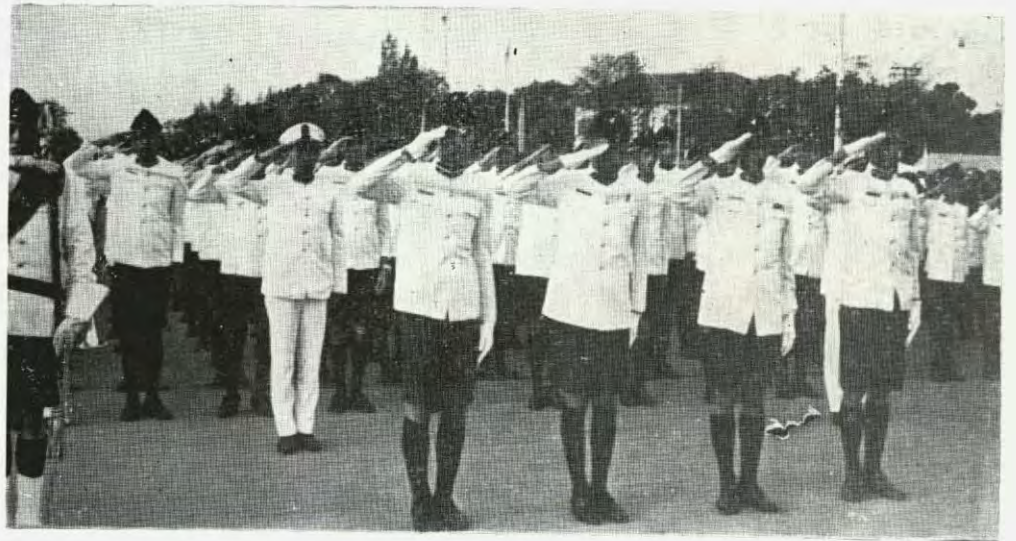

วันทยหัตถ์

สีก๊อต ตรง

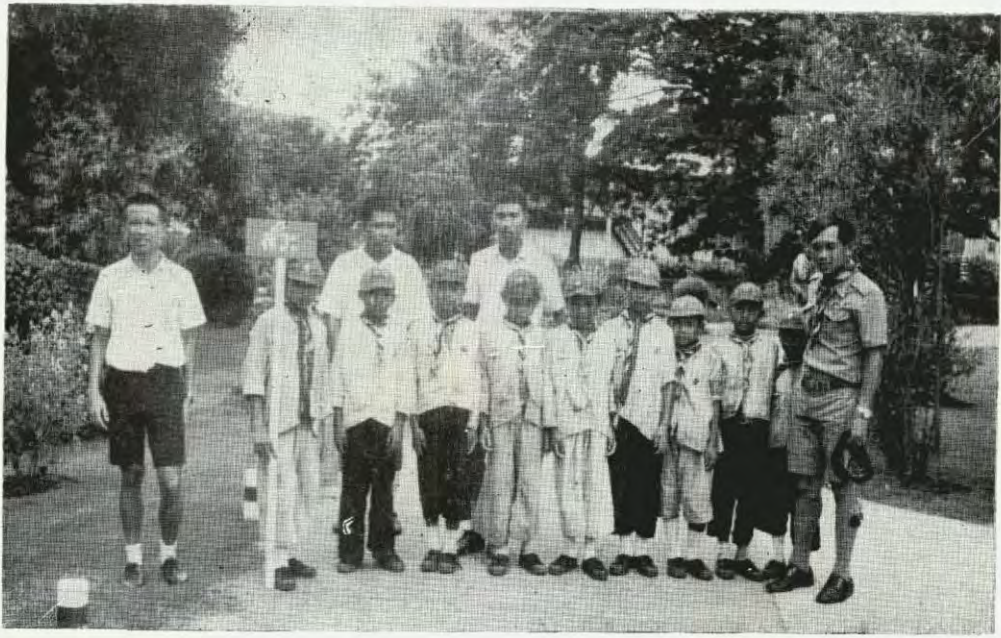

ถวายเป็นังคม

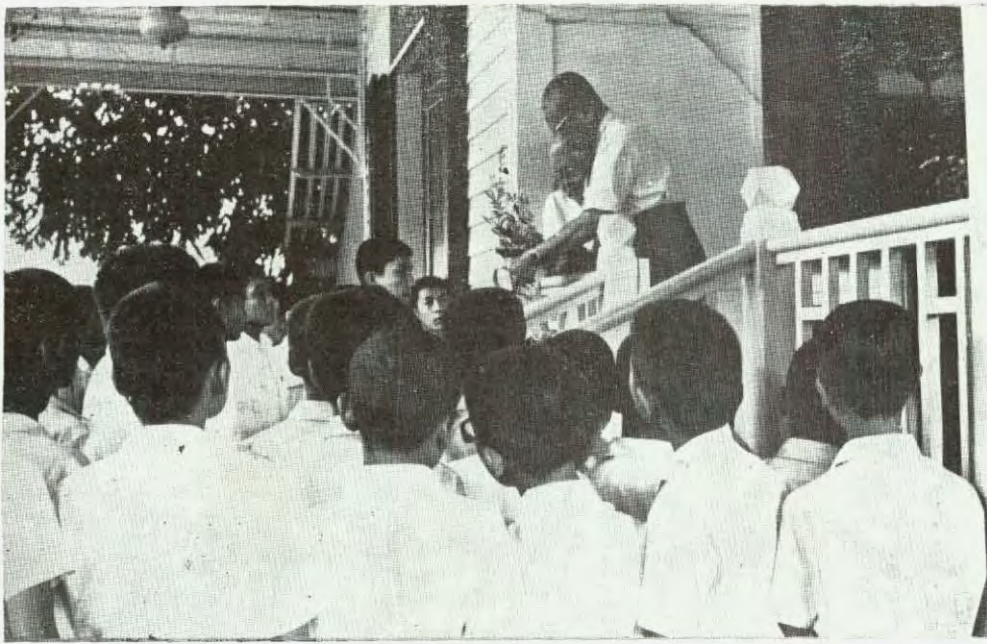
วันคล้ายวันสวรรคต
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

ลูกเสือชาวเขาเยยมชม ร.ร.

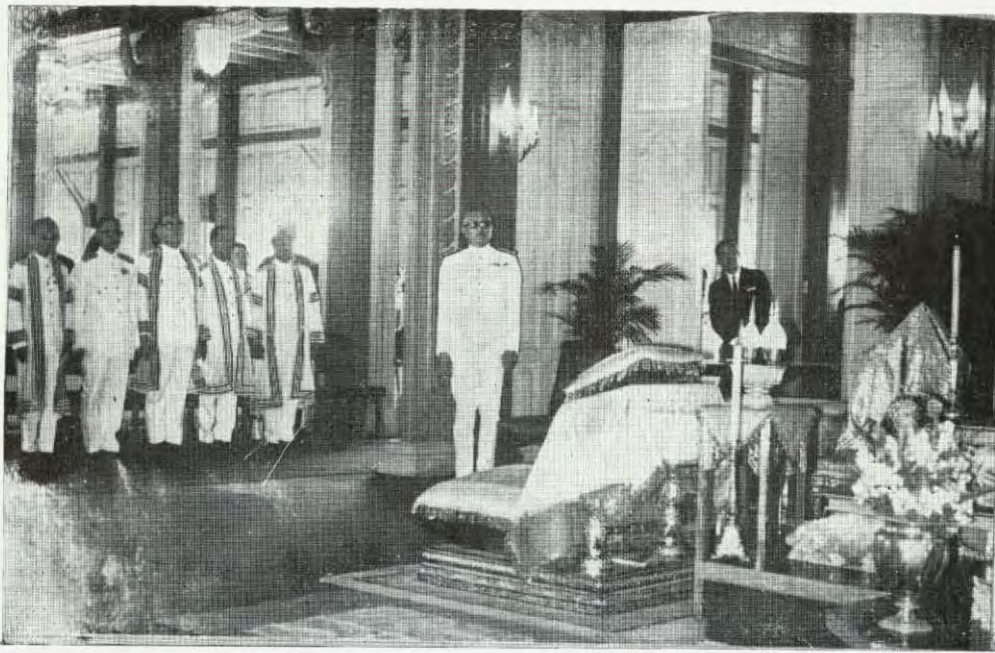
อวยพร

เนื่องในวันปีใหม่

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๕

BONNE ANNÉE

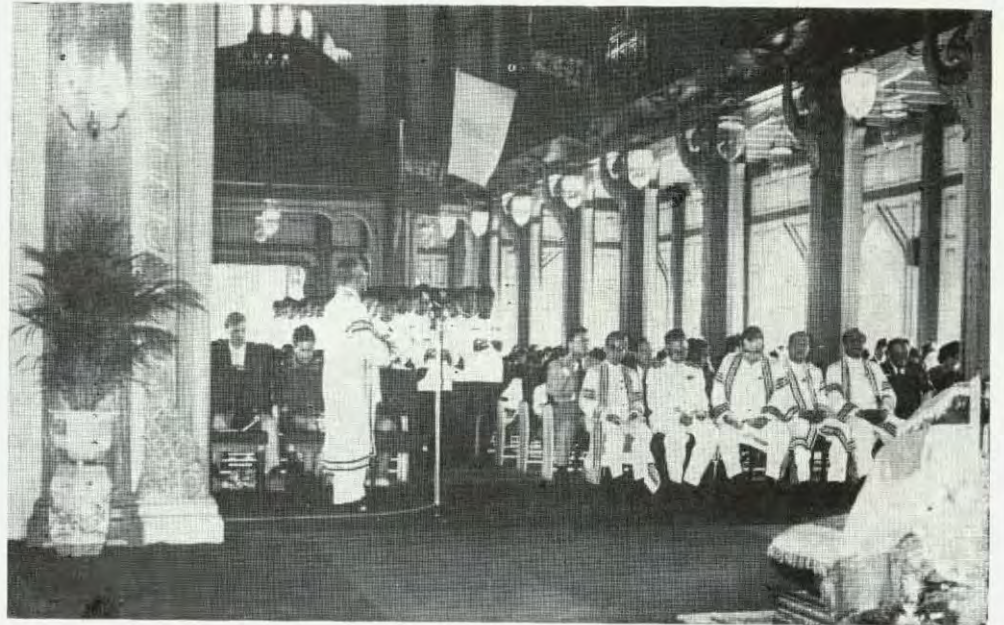

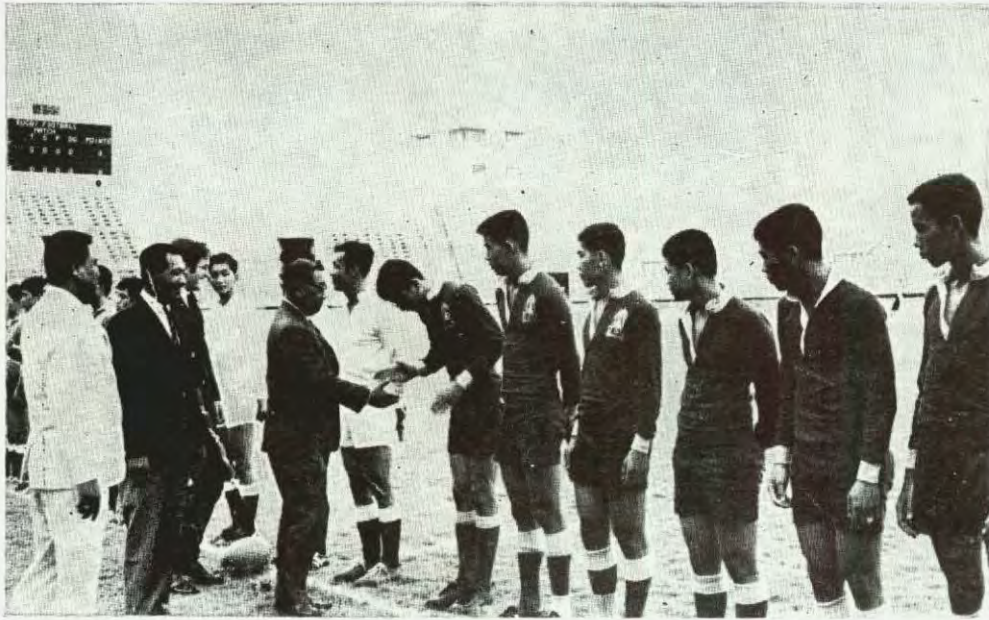
ฯพณฯ ศาสตราจารย์
สัญญา ธรรมศักดิ์
ผู้แทนพระองค์
ในพิธีพระราชทาน
ประกาศนียบัตร รางวัล
และ
ทอดพระเนตร การกรีธา
และกิจกรรมนักเรียน
๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

ม.ศ.๕

GOOD - BYE

รักบี้ ฟุตบอลประเพณี
ระหว่าง
วชิราวุธ
:
Raffles Institution
& สิงหาคม ๒๕๑๔

แนะนำตัว

SCRUM!

รวมทีม
นักกีฬา

เราชนะไป

46:6

โอบ

อย่าหน
...ชื่อน

ชาร์จ!

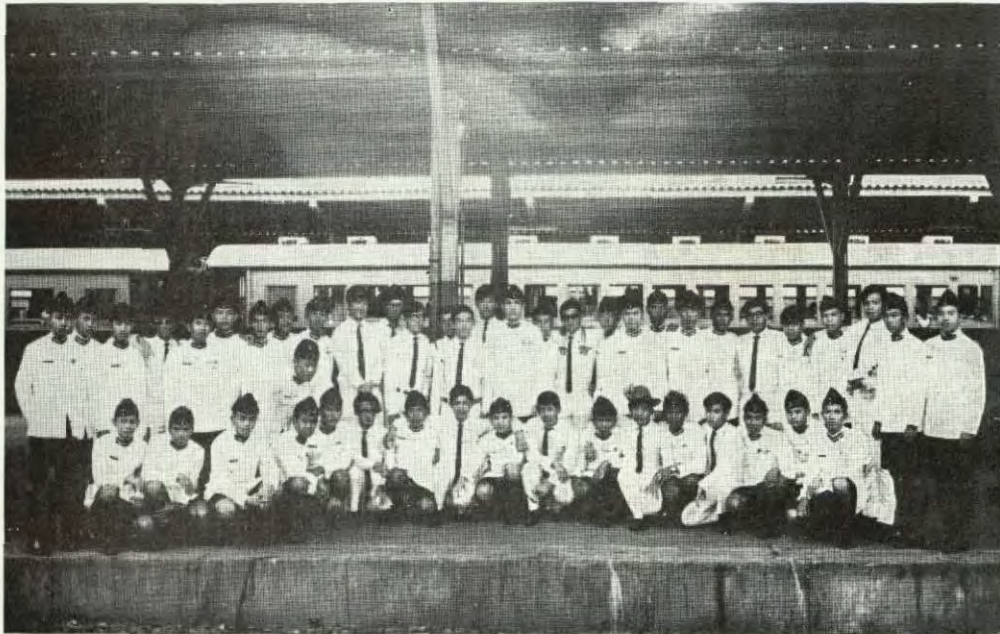
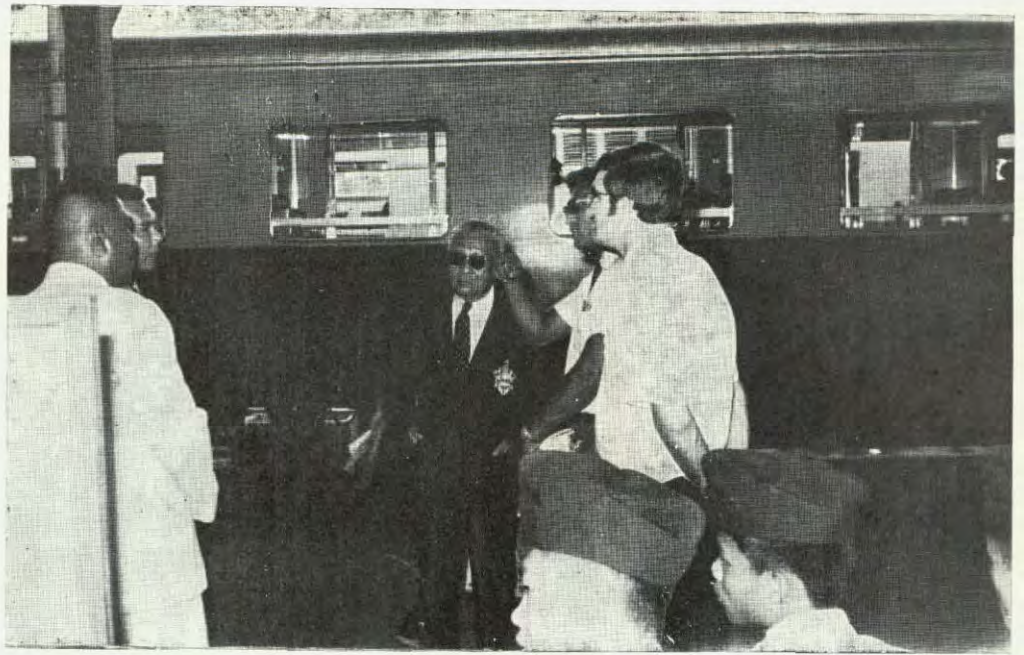
นักกีฬา

TOUR

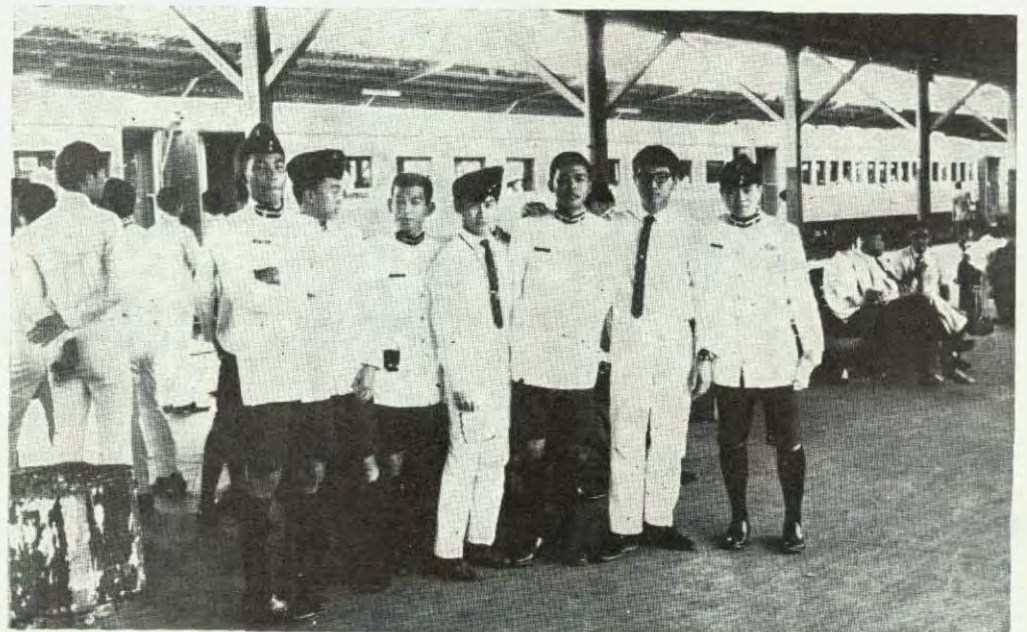
“หม่อม”

สนทนา

ส่งนักกีฬา Raffles
สถานีหัวลำโพง
๖ สิงหาคม ๒๕๑๔

วชิราวุธวิทยาลัย

ชนะเลิศ

ว่ายน้ำ

ประเภทโรงเรียน

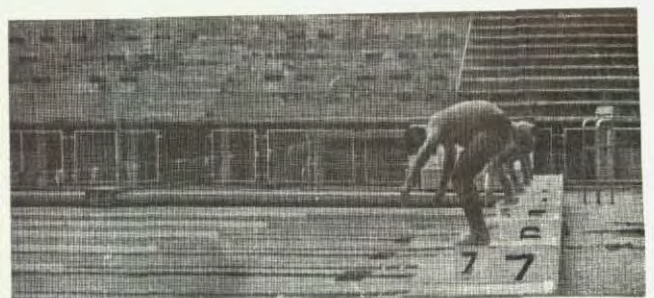

OUR TEAM

รับโล่

ระว่าง

DAILY LIFE

ក្រុមប្រតិភូ ៗៗ (អាជ្ញាធរសិស្ស)

ឆ្ងល់!

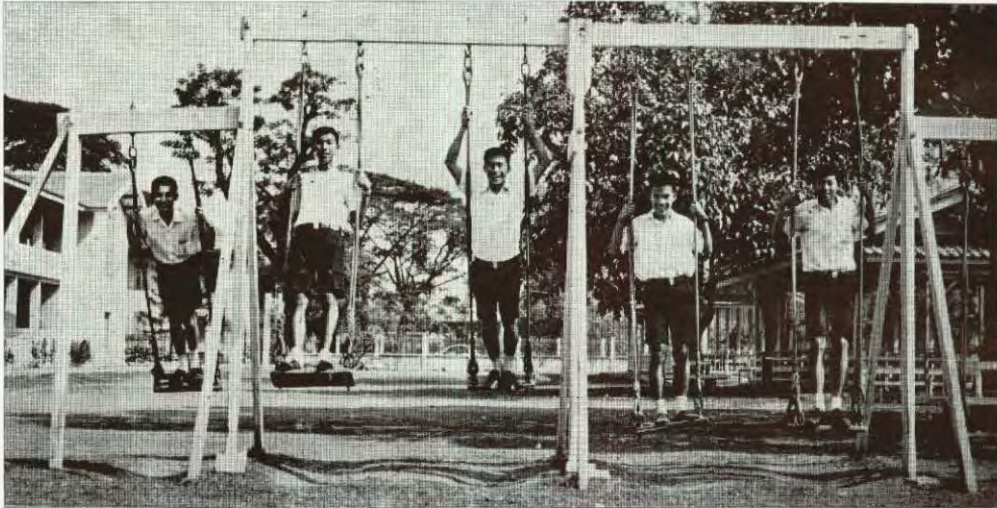
សិស្សសិល្បៈ

ເບິ່ງ
ກະຫານ
ເອ້ຍ
ແຈ້ງ

[ແຍ່ງກ້ຽມ] ບັ້ງ

ທຸກຄົນໄດ້ຍາກລອຍໃຈໆ

ថ្ងៃ! THIS WAY

ស្រីក្រវាញ

សម ក្រវាញ

YELLOW PERIL ក្រវាញ ក្រវាញ

(គ្រឿង) វត្ស ៧

វត្សបង្ក

វត្សកីឡាបង្ក

វត្ស!

វត្សសិក្សា

វត្សសិក្សា

វត្សសិក្សា

หน่อกล้วย...

เสียง! น่าคิด

STRUCTURE
หน่อ
กล้วย!

กลุ่มเซมิอินทรีไปชมตึก

SHOW FACES

∞ กวาง ∞

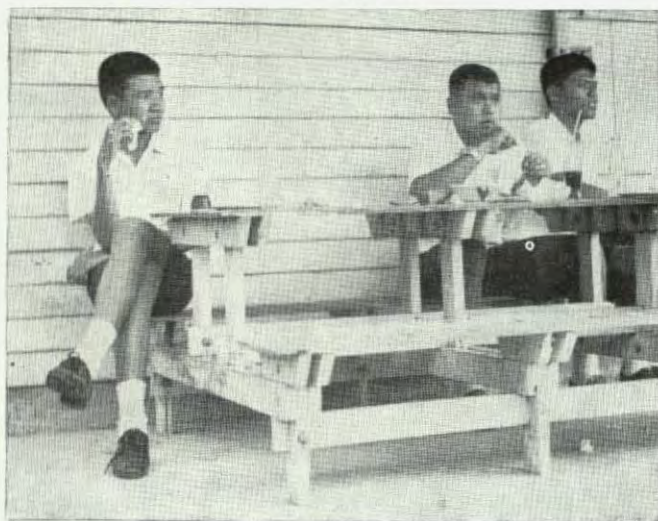
เฮ้! อย่างนี้อาจารย์

ମହାଦଳବନ୍ଧୁସଭାସଭା

ପୁରୀପୁରୀ ଭୂଷିଣ

ଶୈଳଶୈଳ!

ଉତ୍ତମପାଠକ

เจ้า (ชื่อ) โฟล์

เจ้าชายสาม

THE
DUSIT
AT
MIDNIGHT

ស្នេហា! ឯងក៏ដឹងហើយ

ឯងក៏ដឹងហើយ

អង្គការសិស្ស (១៖)

ស្រីវិទ្យាល័យ

HEY! UP
HERE

ប្រតិបត្តិការសិក្សា

សិក្សាសិក្សា

บอกรัด แหม่๗

ช่วย ไหมงัดอวย

๗ ๘
พื่อมาง
๗๕๘๗๘๙

ကျားစိမ်းကံ့ကုလုဇ

ဇုၤကံ့

พสกนิกรที่รัก ๆ

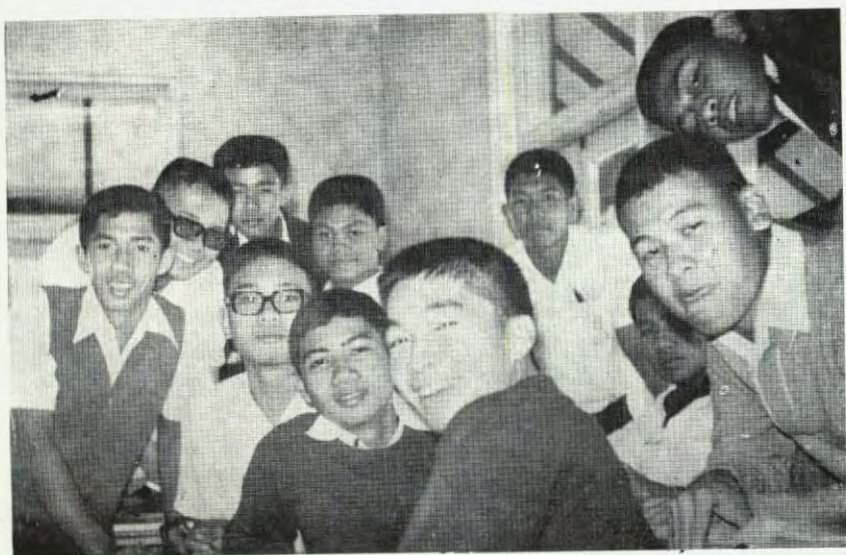
สง่างามยิ่งกว่าทุกสิ่ง

อู๋! เก๋ๆ ค่ะ

พสก. งามแท้

5 ก. งามแท้

ຈຳໄພດ້າຍ?

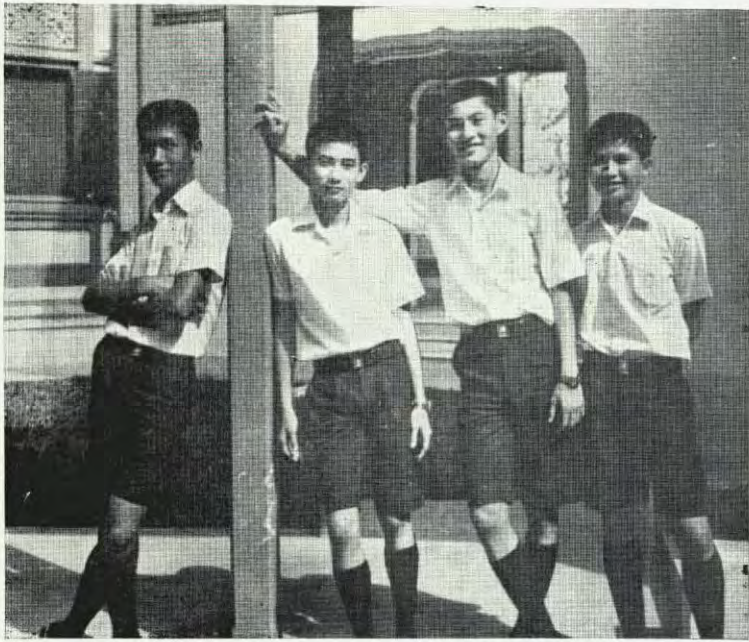

ຊ່ວຍເຫຼືອ...

ARTS, DON'T ພໍ່ ME

ဗဟိုမှ ချီရီယာဇာရပ် ...

FRANKEN!

၀ ဝ
၁၆၇၅၀၅
၆၆၆၅၅၅၅၅

အိဇာ
၀ (အနိဇာအိဇာ)
၀ ဟိုဝ.

๑
๙๖๗
๖๖๙๗

๑๙๖๖
สมาคมไต้ฝุ่น
[ไต้ฝุ่น]

PHYA
(MADIEM)
REVIEW

HI !

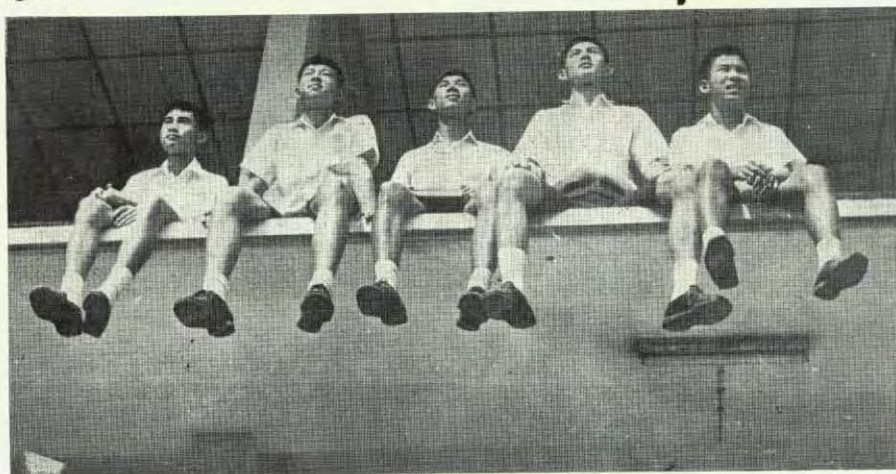

เพื่อนรัก

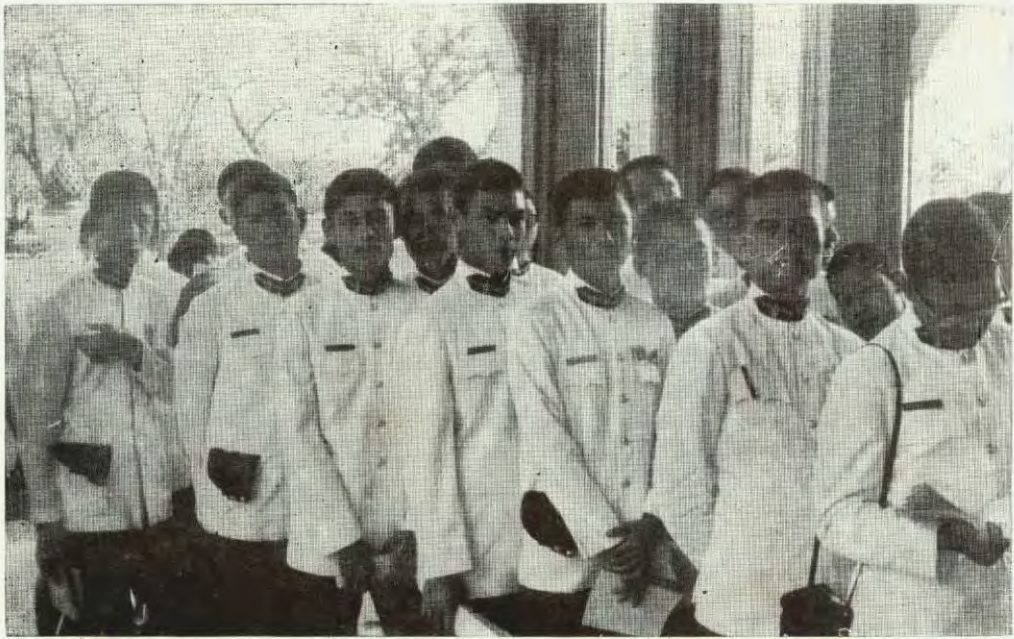
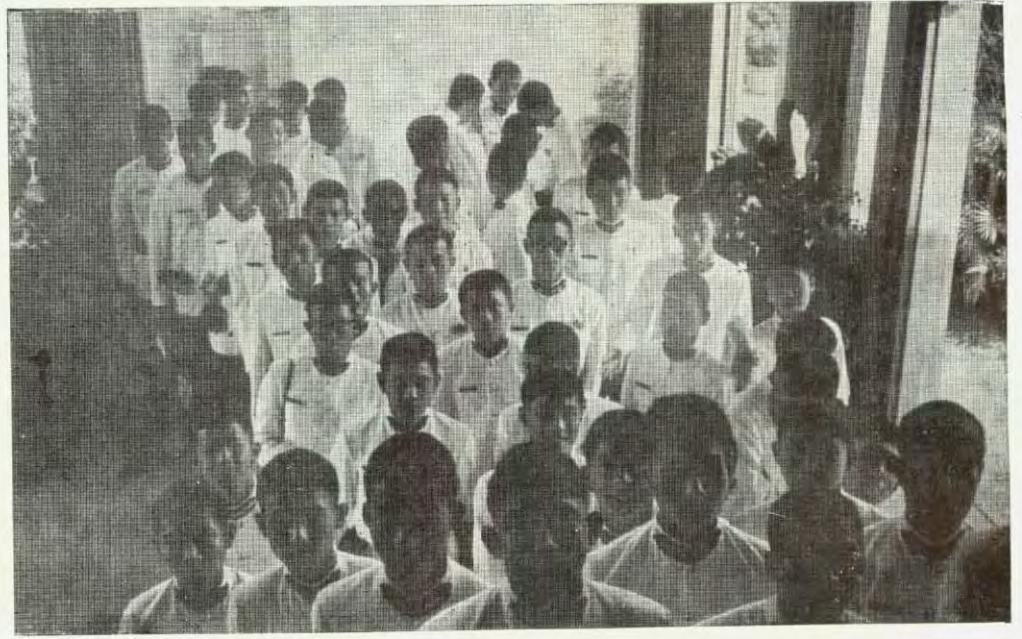

CHAMP ๑๗๗๖

△
 เกือบ
 ๑๗
 (๒๗)

๐๐
ระย
๒๕๑๑
๒๕๑๑

คณยพ้ง
VAJIRAVUDH
CHORUS

๒๕๑๑

เพลงประจำโรงเรียน
มหาวิทยาลัยราชสุดดี

คำประพันธ์ของ คุณคุษฎี มาลากุล ณ อยุธยา
ทำนองของ โน้ต นเนตรสูตร

มหาวิทยาลัยราชสุดดี
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อปกถ้วนน้าสโมสร
สมบุรณ์พูนพิทยาวราภรณ์
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

จึงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์
สร้างสำนักนงลงจ้านงให้
เป็นสถานศึกษาประชาไทย
อบรมใจกุลบุตรพิสุทธ์งาม

มหาวิทยาลัยราชสุดดี
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

พระทรงมุ่งบำรุงการศึกษา
เพื่อปกถ้วนน้าสโมสร
สมบุรณ์พูนพิทยาวราภรณ์
ธำรงธรรมบวรวิเศษไกร

สำนักนี้จึงมีคติธรรม
กตัญญูประจำฝ้งจิตให้
รู้จักชาติศาสน์กษัตริย์ เป็นจักรไชย
อีกรู้เสียสละได้ด้วยใจงาม

มหาวิทยาลัยราชสุดดี
องค์พระธีรราชเจ้าจอมสยาม
ใฝ่พระทัยให้ชาติพิลาสราม
เพื่อคงไทยสมนามนิรันดร

เพลงของนักเรียนมหาดเล็กหลวง

เราเด็กในหลวง

บทพระราชนิพนธ์ ในรัชกาลที่ ๖

ทำนอง สິงห์โตเล่นหาง

เรานักเรียนมหาดเล็กเด็กในหลวง

ทั่วทั้งปวงภักดีจะมีไหน

กตัญญูฝังจิตติดดวงใจ

จนเติบโตใหญ่ไม่จางไม่บางเบา

แม้ผู้ใดลืมพระคุณกรุณา

พวกเราไม่คบค้าคู้หน้าเขา

คนเช่นนั้นเป็นสัตว์จะกัดเรา

ถ้าขึ้นเข้าใกล้มันอันตราย

อันพวกเรารักเจ้าชีวิตมัน

ยอมสละชีวิตทนถวาย

รักษาชาติ ศาสนา กว่าตาย

เป็นผู้ชาย ชาติไทย ไม่ลืมเอย

จรรยา นักกีฬา

คำประพันธ์ของ คุณดุขฎิ มาลากุล ณ อยุธยา

(ทำนอง ฝรั่งโยสะลัม)

เมื่อแมวมาเล่นกีฬามันทำกัก

จงใจพัดเหวี่ยงปล้ำฆ่าหมาย

แต่พวกเรายูวชนคนผู้ชาย

กีฬารายรักเล่นให้เป็นคุณ

ไม่ทะเลาะเบาะแว้งแย่งชนะ

ไม่เกะกะกวนยั่วให้หัวหม่น

เพราะเรามีมารยาท ชาติสกุล

ไม่หันหนุหนายบคายร้ายเกร

เมื่อแมวมาเล่นกีฬามันทำกัก

เพราะเป็นสัตว์ ไร้จิตจิตใจเขว

แต่คนก็มีใจไม่รวนเร

ยอมสาเซเล่นกีฬาประสามิตร

วชิราวุธวิทยาลัย

มัธยมศึกษาปีที่ ๕

ทำเนียบรุ่น ๕๕

เลขประจำตัว	ชื่อนักเรียน	คณะ	ชั้นแรกเข้า	เข้า ร.ร. เมื่อ
๒๗๕๗	เวท เถนบุรี	พ.ท.	ป. ๓	๑๑ ก.ย. ๐๔
๒๘๑๘	วิชัย ศรีชลธาร	จ.ล.	ป. ๔	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๒๕	กิตติชาติ แสงมณี	ก.ส.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๓๒	ชัยวัฒน์ กชะสุต	จ.ล.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๓๕	ทักษิณ พ่วงเงิน	จ.ล.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๔๑	ปัญญา ไวยะวงษ์	ก.ส.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๔๓	พงษ์วัฒน์ เนียมทรัพย์	ก.ส.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๔๖	มนัน ฒ นคร	จ.ล.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๔๘	มิกมินทร์ จารุจินดา	จ.ล.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๔๙	อาจอง ประทศสุนทรสาร	จ.ล.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๕๐	ยอดชาย ชันธชวนะ	พ.ท.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๕๑	รัฐภา บุนนาค	ผ.บ.ก.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๕๓	ศิโรตม์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	พ.ท.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๕๗	อาชวิน วิชัยศิษฐ์	พ.ท.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๕๘	เอกชัย นพจินดา	พ.ท.	ป. ๓	๒๑ พ.ค. ๐๕
๒๘๖๗	มารุต จิตรปฎิมา	จ.ล.	ป. ๓	๑๑ ธ.ค. ๐๕
๒๘๖๗	อรรถพจน์ กล่องตรวโจโรค	ก.ส.	ป. ๕	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๒	กิริติ ชลสิทธิ์	ผ.บ.ก.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๓	กชเกษ เชาวนชัย	ผ.บ.ก.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๔	จารุวัฒน์ นภิตะภักฏ์	พ.ท.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๖	ตรีพล อุดมศิลป์	จ.ล.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๗	ทัศนัย ธิยะใจ	ก.ส.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๘	ธนากร ปราณะพรรณ	จ.ล.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๓๙	นันทศักดิ์ หงษ์พานิช	ก.ส.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๔๐	นิติกร ยูประพัฒน์	พ.ท.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๔๓	พงศ์พินิต เกษะคุปต์	ก.ส.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๘๔๔	พงษ์ศักดิ์ เตียพานิช	ก.ส.	ป. ๔	๐๒ พ.ค. ๐๖
๒๘๔๗	มิตรชัย ศรีชลธาร	จ.ล.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖

เลขประจำตัว	ชื่อนักเรียน	คณะ	ชั้นเมื่อเข้า	เข้าโรงเรียนเมื่อ
๒๙๕๑	อภิชัย รัตนวณิช	พ.ท.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๒๙๕๓	อ่ำรุ่ง น้อยเศรษฐ์	ผ.บ.ญ.	ป. ๔	๐๖ พ.ค. ๐๖
๒๙๕๔	วิญญู กชนันท์	ผ.บ.ก.	ป. ๔	๒๐ พ.ค. ๐๖
๓๐๒๑	สันติเทพ ศิลปบรรเลง	จ.ล.	ป. ๖	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๒๒	ชัยชุมพล สิริเวชชะพันธ์	พ.ท.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๒๔	จำรัสชัย ปุณณะโชติ	พ.ท.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๗๒	ธีระ นิลสลัป	พ.ท.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๒๘	ธีรชัย จินคาเสถียร	ผ.บ.ก.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๓๑	พงษ์สวัสดิ์ ศิริไพบุลย์	จ.ล.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๓๓	ระพี บัจจกัษภิติ	พ.ท.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๓๔	สัตยาพล รุทานนท์	จ.ส.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๓๘	สุพล วัฒนเวคิน	จ.ล.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๗
๓๐๔๒	บรรยง พงษ์พานิช	ผ.บ.ก.	ป. ๕	๑๘ พ.ค. ๐๘
๓๑๑๘	ทรงพล บุญประเสริฐ	จ.ส.	ป. ๖	๑๘ พ.ค. ๐๘
๒๑๑๘	อินทวัฒน์ บุรีคำ	พ.ท.	ป. ๖	๑๘ พ.ค. ๐๘
๓๑๒๐	บันลือศักดิ์ ปุสสะรังษี	พ.ท.	ป. ๖	๑๘ พ.ค. ๐๘
๓๑๙๗	นิรันดร์ รินทกุล	พ.ท.	ป. ๗	๑๗ พ.ค. ๐๙
๓๑๙๙	ยศไกร กล้องตรวจโรค	จ.ส.	ป. ๗	๑๗ พ.ค. ๐๙
๓๒๐๒	พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์	จ.ส.	ป. ๗	๑๗ พ.ค. ๐๙
๓๒๖๖	เทอดพงษ์ เทวรังษี	จ.ส.	ป. ๗	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๗๙	สนั่น จันทรสำราญ	จ.ส.	ม.ศ. ๓	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๘๗	ปรัชญา เกษอนันต์	จ.ส.	ม.ศ. ๑	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๘๘	นพรัตน์ จันทรเพ็ญ	พ.ท.	ม.ศ. ๑	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๙๐	ธีระ รัตนศักดิ์	จ.ล.	ม.ศ. ๑	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๙๑	ชัยวัฒน์ โกวิทยา	จ.ล.	ม.ศ. ๑	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๒๙๒	ฉัตรพงษ์ สุวรรณภูมิ	ผ.บ.ก.	ม.ศ. ๑	๑๗ พ.ค. ๑๐
๓๓๙๙	วรกุล พิชัยชุมพล	ผ.บ.ก.	ม.ศ. ๒	๑๙ พ.ค. ๑๑
๓๔๐๐	วิพงศ์ เกษะพุดผล	จ.ส.	ม.ศ. ๒	๑๙ พ.ค. ๑๑
๓๓๐๑	โอภาส ไพบุลย์	จ.ล.	ม.ศ. ๒	๑๙ พ.ค. ๑๑
๓๔๐๒	เกียรติศักดิ์ เนื่องจำนงค์	ผ.บ.ก.	ม.ศ. ๒	๑๙ พ.ค. ๑๑
๓๔๐๓	ธีรยุทธ นาคะทะ	จ.ล.	ม.ศ. ๒	๑๙ พ.ค. ๑๑

ที่ระลึก

ในโอกาสที่ศิษย์ทุกคนที่จบ ม.ศ. ๕ แล้วจะต้องจากโรงเรียน เปรียบเสมือนบ้าน และ ครู เปรียบเสมือนบุคคลสำคัญในครอบครัวจตุรงค์ ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ พี่ น้อง ลุง ป้า น้า อา ซึ่งเหมือนญาติสนิท และคุ้นเคยกันมาคนละสิบปี บางคนจะรู้สึก ว่า ต้องจากบ้านอันเป็นที่รัก และบางคนก็เบื่อโรงเรียน เบื่อครู ก็รู้สึกดีใจว่าจะได้เป็นอิสระเสียที แต่ความคิดนั้นจะเป็นอยู่ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อนักเรียนได้ไปเป็นอิสระจริง ๆ แล้ว นักเรียนจะรู้สึกคิดถึงชีวิตในโรงเรียน และอยากกลับมาใช้ชีวิตเป็นเด็กในวัยซร้าวซอกอีก ซึ่งเป็นไปไม่ได้ ภาษิตที่ว่า “คนในอยากออก คนนอกอยากเข้า” ซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อยังไม่ได้เข้ามา และนักเรียน และนักเรียนที่ได้เข้ามาแล้ว คนที่รักที่รักเรียน จะได้รับประโยชน์จากโรงเรียนร้อยเปอร์เซ็นต์ นับว่าคนนั้นมีปัญญา ส่วนคนที่ปัญญาน้อย มักจะมองเห็นประโยชน์ของโรงเรียนน้อยเหลือค่า คนเหล่านั้นไม่รักดี และไม่รักเรียน มักสำคัญตนผิด

ครูมีความยินดี และปลื้มใจ ในความสำเร็จของนักเรียน และดีใจที่เห็นศิษย์ทุกคน เจริญเติบโต พร้อมด้วยการศึกษาและจิตใจอันเข้มแข็ง พอที่จะเผชิญกับโลกภายนอกแล้ว ในโอกาสนี้ ครู จึงฝากภาษิตเป็นที่ระลึก และเป็นเครื่องเตือนใจว่า

* “อย่าลืมตัว และอย่าลืมตาย” *

* เป็นเหตุให้ ไม่โลภ ไม่โกรธ ไม่หลง ไม่พาเราไปสู่ความหายนะ *

* ความลำบากสร้างคนให้มีอนาคตสดใส *

* ความสบายไม่เคยสร้างคนให้เป็นคน *

เมื่อเกิดอุปสรรค ความยาก ลำบาก ในชีวิต จะได้มีมานะอดทน ต่อสู้ (ทั้งการเรียน และการงาน) และให้นึกถึงประวัติบุคคลที่เป็นใหญ่ ในทุกชาติ จะพบกับความยากลำบากมาแล้วทั้งสิ้น และให้นึกถึงบุคคลที่มีแต่ความสบายจะฝ่าฟันอุปสรรคไม่เป็น และแล้ว ความหายนะก็มาถึงชีวิตล้มเหลว ล่มจม บางรายถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

จะหนีชีวิตลูกผู้ชาย จำเป็นต้องต่อสู้ แต่ลูกผู้ชายของเราทุกคน ก็ได้รับการอบรมให้ได้รับความยากลำบาก และอุปสรรคทุกอย่างมาแล้ว เนื่องจาก นักเรียนอยู่รวมกันเป็นสิบปี นักเรียนต้องพบอุปสรรคในสังคมของเด็ก ซึ่งได้ฝึกมาดีแล้ว ครูแน่ใจว่านักเรียนทุกคนคงเข้าใจชีวิตของสังคมดีแล้ว และต่อจากนี้ไปนักเรียนก็ต้องพบกับชีวิตของความเป็นผู้ใหญ่ ครูคิดว่าเธอพร้อมแล้ว แต่ถ้าเกิดอุปสรรคความยากขึ้นเมื่อใด ขอภาษิตของครูได้เป็นประโยชน์บ้างที่ได้ฝากเป็น “ที่ระลึก”

มณี พรหมประพัฒน์

‘หลง’

หลงคือการหมกมุ่นทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนขาดสติพิจารณาถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น คำนี้เป็นคำที่มีความหมายทั้งให้คุณและให้โทษ ‘หลง’ ที่จะกล่าวถึงนี้เป็น ‘ความหลง’ ของลูกวชิราวุธทุกคน ที่เขียนขึ้นเพื่อเตือนสติให้ศิษย์ได้พิจารณาตัวเอง และแก้ไขไปในทางที่ดีซึ่งโรงเรียนเราให้การศึกษาพร้อมทุกอย่าง

ครั้งแรกที่นักเรียนก้าวเข้ามาอยู่วชิราวุธ มามีชีวิตนักเรียนประจำ บางคนมาเรียนเพราะหลงเครื่องแบบ บางคนหลงกีฬา บางคนหลงความงามของโรงเรียน แต่บางคนมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะเข้ามาค้นคว้าศึกษาหาความรู้จากประสบการณ์ในการเป็นนักเรียนประจำ เช่นเดียวกับ Public School ในอังกฤษ เพื่อเตรียมตัวไปศึกษาในต่างประเทศ เป็นการฝึกกำลังใจให้เข้มแข็ง เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจาก พ่อแม่ พี่น้อง ไปอยู่ในต่างประเทศจริง ๆ จะได้รู้จักเข้ากับสังคมและปรับตัวให้เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมได้ เพราะเคยฝึกให้เป็นตัวของตัวเองมาตลอดเวลาในวชิราวุธ ถึงแม้โรงเรียนจะมีทุกอย่างพร้อมเพื่อการศึกษาที่ถูกต้อง ตามพระราชโบายแล้วก็ตาม แต่เด็กเหล่านั้นก็ยังหลงเป็นการเปลืองสติไปชั่วคราว กับความตึงตังทั้งหลายที่โรงเรียนมีพร้อมแล้ว

วันแรกที่ได้เข้ามาใช้ชีวิตอยู่ บางคนหลงคิดถึงบ้านถึงกับนอนหน้าตาไหล รับประทานอาหารไม่ลง ใจคอห่อเหี่ยวที่ต้องจาก คุณพ่อ คุณแม่ ซึ่งเคยพะเน้าพะนอเอาอกเอาใจ ยิ่งถ้าเป็นลูกชายคนเดียวด้วยแล้วรู้สึกว่าจะหลงรักบ้าน รักคุณพ่อคุณแม่มากที่สุดว่าจะหยุกหลงเป็นเวลาหลายวัน เมื่อจำต้องอยู่โรงเรียนหลายวันเข้าจะเกิดความ

ทุกข์ท้อใจ ด้วยความหลงรักบ้าน ระยะนี้นักเรียนก็จะพบเพื่อนนักเรียนเก่า ๆ คอยปลอบใจหรือนักเรียนใหม่ที่หัวอกอันเดียวกันหันหน้าเข้าปรึกษากัน ระบายความทุกข์ซึ่งกันและกันตอนนี้จะรู้สึกว่าการคลายความหลงรักบ้านลงบ้าง และจะหันมาหลงธรรมชาติ ทิวทัศน์บริเวณโรงเรียน เย็น ๆ หลังจากเสร็จการเรียนแล้ว นักเรียนจะเดินเล่น นั่งเล่นชมธรรมชาติ ที่ทางโรงเรียนจัดไว้อย่างงดงาม สวนญี่ปุ่น สวนโรมัน สระน้ำ สวนดอกไม้ นานาพันธุ์ ทิวทัศน์ยามเย็นในวชิราวุธ น่ารื่นรมย์ยิ่งนัก แคร่ร่มลมตก นกร้องนกพากันบินกลับรังเป็นฝูง ๆ ทำให้เพลิดเพลิน คลายความคิดถึงบ้านได้มาก นักเรียนจะนั่งชมธรรมชาติทิวทัศน์และปรับทุกข์กับเพื่อน ๆ ที่ดูอึดอัดด้วยกัน มีเรื่องราวมาคุยกันสรวลเสเฮฮาไปตามวัย ระยะนี้เป็นเวลาเพียงสั้น ๆ แต่รู้สึกว่ามีค่าเหลือสำหรับเด็กใหม่ ส่วนเด็กเจ้าปัญญา มักจะใช้บรรยากาศเช่นนี้ทบทวนบทเรียน เพราะอากาศตอนเย็นสบายเหลือเกิน มีสายลมพัดมาเอื่อย ๆ แสงแดดอ่อน ๆ บรรยากาศเงียบ ขณะนั้นคณะใคร ๆ ก็อยู่ ธรรมชาติเช่นนี้ทำให้เกิดสมาธิมีปัญญา ทบทวนบทเรียนท่องบทเรียนที่ครูสั่งบ้าง พวกฉวยโอกาสนี้ทำประโยชน์ได้นับว่าใช้เวลาเป็น

จัดระเบียบตัวเองถูกต้องก็เรียกว่า ‘หลงเรียน’ เพื่อจะได้ถือใบคะแนนส่งผู้บังคับการเมื่อถึงสิ้นเดือน และเมื่อถือใบคะแนนที่หนึ่งเสมอ ๆ ทุกเดือน มีหวังจะได้รับพระราชทานรางวัลเรียนดีจากพระหัตถ์ในหลวง พวกนี้มักจะถูกเพื่อน ๆ ประนามว่า ‘บ้าเรียน’ เนื่องจากมีพวกรุ่นพี่เป็นตัวอย่างอันดี นักเรียนพวกนี้หลงถูกต้องเหมาะกับวัย

สมกับหน้าที่ของเด็กที่ต้องรกรเรียน เพื่ออนาคตข้างหน้า

ต่อมาหลงเพื่อน เพราะโรงเรียนมีกีฬาหลายประเภทที่ต้องเล่นเป็นทีม นักเรียนจะเริ่มมีเพื่อนถูกอัยาศัย ถ้าอยู่คณะเดียวกันก็จะใช้ยามเย็นคุยกัน และถ้าอยู่ชั้นเดียวกันด้วยก็จะทำให้สนิทสนมกันมากขึ้น มีเรื่องสารพัดร้อฟันมาคุยกัน สรวลเสเฮฮากันไปตามประสาแต่ละวัย จนลึมนึกถึงอนาคตลึมนึกถึงความห่วงใยของบิดามารดาแลมการบ้านที่ครูให้ และลึมนึกไปว่าจะถูกครูดและถูกทำโทษ นับว่าเป็นการที่ให้โทษมากที่สุด ถ้าหากอยู่ในหมู่เพื่อนที่หลงเรียน เขาเหล่านั้นจะคุยกันถึงบทเรียนที่เรียนมาปรับทุกข์กันถึงความยากง่ายของบทเรียน ช่วยกันทบทวน บ่นท่อง บทเรียนที่เห็นว่าสำคัญ ช่วยกันเตือนเรื่องการบ้าน ช่วยอธิบาย แลกเปลี่ยนความเข้าใจกัน บางทีก็จะลอกบทเรียนจากต้นฉบับของใครคนหนึ่ง แต่คนฉลาดมักจรรู้จักลอกหรือไม่ก็อาศัยความเป็นแนวคิของตัว ถ้าเห็นเพื่อนทำด้วยเหตุผลที่ผิดก็เตือนกันและช่วยกันคิดทำใหม่จนสำเร็จ พวกนี้มักจะทำตัวรักเกียรติ ไม่ลอกกันง่าย ๆ จะขยันทำการบ้านตามครูสั่งเสมอ เขาเหล่านั้นจะมีความสนุกเป็นสุขกับบทเรียน บางคนก็หลงตัวเองว่า ผม 'หนึ่งในทอง' ถูกเพื่อนยกย่องว่าเป็น เช่นเพื่อน ๆ ไม่รัก เมื่ออยู่ต่อมาสังคมในโรงเรียนก็จะเปลี่ยนความหลงว่าตัวเป็นหนึ่งในหนึ่งได้ จนเขาจะไม่หลงตัวเอง เพราะได้รับการอบรมตามธรรมชาติของสังคม ตามธรรมชาติของสังคม ตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จากเหตุผลที่ครุขี้แจ่ง เขาเหล่านั้นก็จะปรับตัวดีขึ้น ความหลงทะนงตัวก็จะหมดไป เป็นที่รักของเพื่อนและเป็นที่ยอมรับของครู

นักเรียนที่หลงกีฬา เนื่องจากโรงเรียนมีกีฬาหลายประเภทพวกหลงกีฬา ก็มักจะหมกมุ่นอยู่แต่เรื่องกีฬา เวลาเรียนบางคนคุมสติไม่อยู่ ไฉยักรุ่นคิดถึงกีฬาที่เล่นเมื่อวาน

นี้ บางเพลินไป เรียนหนังสือเผลออกไปไม่รู้เรื่องก็มี พวกนี้หมพลังมากมักอยู่ไม่สุข ขณะเลิกเรียน จะใช้กำลังมือกำลังเท้าตามถนัด แต่คนที่เขาคุมสติอยู่มากการเหล่านั้นจะไม่เกิดขึ้นเลย

นักเรียนที่หลงดนตรี โรงเรียนมีดนตรีให้เรียนหลายวง พวกที่รักเรียนดนตรีให้เรียนดนตรีใจมักผูกพัน และถ้ายังเข่าวงได้แล้วยังหลงตัวเองว่าเป็นหนึ่ง พวกที่ควบคุมสติไม่อยู่ด้วยหลงตัว เวลาเรียนภาควิชาการ ก็มักจะม้อการทางมือ ทางเท้า ทำท่าคืดคืดเป่า ขยับปากขยับคอไปตามอารมณ์ พวกที่ควบคุมสติได้อาการเหล่านั้นจะไม่ปรากฏ

พวกที่หลงในสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนเกินไป ไม่พิจารณาควบคุมสติก็จะทำให้เกิดผลเสียขึ้นแก่ตนเอง นักเรียนเหล่านี้จิตใจอ่อนไหวไม่พิจารณาให้รอบคอบถึงคุณประโยชน์ที่ได้รับจากโรงเรียน คนฉลาดเขาจะเรียนทุกอย่างที่โรงเรียนให้เรียนโดยไม่หลงอย่างใดอย่างหนึ่ง ถือเป็นหน้าที่ฝึกการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ทำตัวให้เป็นประโยชน์ ทำตัวให้เป็นระเบียบตามที่โรงเรียนจัดไว้และจัดตัวเองให้ใช้เวลาว่างเป็น นักเรียนเหล่านี้จะได้กำไรจากโรงเรียนอย่างมหาศาล เพราะโรงเรียนให้การศึกษาพร้อมทุกอย่าง เพื่อเตรียมคนให้เป็นคน

ฉะนั้นจึงหวังว่านักเรียนที่จบจากโรงเรียนไปแล้ว คงจะเข้าใจตัวเองดีขึ้นและคงพิจารณาถึงคุณประโยชน์ที่ได้รับการอบรมไปจากโรงเรียนเป็นเวลานานพอสมควร ข้อความที่ครูเขียนขึ้นเพื่อเพียงเตือนสติให้ระลึกถึงเวลาที่ผ่านไป แล้วนักเรียนได้ทำอะไรไปบ้าง และจะได้รู้สึกภูมิใจว่าเราเป็นลูกกวาชิราวุธโดยสมบูรณ์ เพราะได้รับการอบรมจนรู้ผิดชอบชั่วดี นำสิ่งที่ได้ฝึกให้เป็นคนดีไปใช้ในชีวิตต่อไปในอนาคต

ส่วนผู้ที่ระลึกได้ว่า เราเสียที่ได้เข้ามาอยู่ในวชิราวุธแล้ว เราไม่ได้อะไรจากวชิราวุธเท่าที่ควร ก็ยังไม่สายเกินที่จะปรับปรุงตัวเองในโอกาสต่อไปทั้งในและนอกวชิราวุธ เพราะสังคมในวชิราวุธ ก็เหมือนชีวิตที่นักเรียนต้องไปเผชิญกับสังคมภายนอก ซึ่งนักเรียนเคยฝึกตั้งแต่การเป็นเด็กที่อยู่ใต้การควบคุมดูแลของหัวหน้า จนกระทั่งตัวเองได้เป็นหัวหน้าและเป็นนักเรียนรุ่นพี่นักเรียนได้รู้จักวิถีการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน เป็นลูกน้องจนกระทั่งเป็นหัวหน้าในกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน นักเรียนได้รับการขัดเกลาจิตใจทางศาสนา จึงทำให้นักเรียนเป็นคนที่มีจิตบาป บุญคุณโทษ รู้จักกาลเทศะ รู้จักสัมมาคารวะ และ ไม่หลงตัวเอง นอกเสียจากคนที่มึนจิตใจเข้ามาแต่เกิด โรงเรียนก็ช่วยแก้ไขไม่ได้ นับว่าเป็นกรรมผู้หนึ่ง แต่เท่าที่เคยเห็นส่วนมากเมื่อโตขึ้นอาการหลงต่าง ๆ ก็บรรเทาลง มีสติ

ปัญญาควบคุมจิตใจและรับรู้ความจริงตามคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและการอบรมของโรงเรียน เขาเหล่านี้เป็นคนดี เมื่อเข้าไปในสังคมใดก็เป็นที่รักใคร่ของคนในสังคมนั้น นับว่าเป็นกำไรชีวิตซึ่งมีค่ายิ่ง ฉะนั้นผู้ที่ที่ไม่ได้ปรับปรุงตัวเองตั้งแต่เป็นนักเรียนรุ่นเด็กจนถึงรุ่นใหญ่ก็นับว่าเป็นคนเคราะห์ร้ายมาก จะมีแต่ความเสื่อม ครูจึงคิดว่าครูได้เขียนเรื่องนี้ เตือนสติให้นักเรียนที่กำลังจะจากไป และกำลังอยู่ได้พิจารณาตัวเองไม่ให้หลง ทำอะไรให้มีเหตุผลเลือกทำแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และพอดีเดินสายกลางตามคำสั่งสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า นักเรียนจะเป็นคนดีมีค่ามีคุณธรรมสูง นำความสุขความเจริญมาสู่ตนเอง ถึงแม้จะเห็นได้จากนักเรียนเก่าที่ดีของวชิราวุธทุกคนเจริญก้าวหน้าในการศึกษา และการศึกษาค้นคว้าด้วยดีอยู่ในขณะนี้

มณี พรหมประพัฒน์

โบราณท่านว่าไว้

ตามตำราคติโบราณต่าง ๆ ได้กล่าวไว้มากมายหลายประการด้วยกัน เท่าที่เก็บเล็กผสมน้อยมาเขียนฝากไว้เพื่อประดับความรู้กันบ้างนี้ ได้นำมาแต่เฉพาะข้อห้ามในการประกอบพิธีมงคล หรือทำการฉาบฉวยตามวัน ขึ้น หรือ แรม ดังต่อไปนี้

๑. ห้ามเผาผีวันศุกร์ ตักจุกวันอังคาร แต่งงาน วันพฤหัสบดี

๒. นอกจากห้ามเผาศพในวันศุกร์แล้ว ยังห้ามวันขึ้น ๑๕ ค่ำ แรม ๑ ค่ำ และแรม ๑๕ ค่ำ อีกด้วย

๓. ห้ามสวด หรือ บังสุกุล ก่อนนำศพลงหีบ

๔. ห้ามทำการอุปสมบทในวันขึ้น ๑๔ ค่ำ และแรม ๑๔ ค่ำ

๕. ห้ามปลูกเรือนวันจันทร์ จะเจ็บไข้ได้ทุกข์

๖. ห้ามทำการมงคล กะทิงวัน เช่น เดือนอ้าย ขึ้น ๑ ค่ำ แรม ๑ ค่ำ เดือนยี่ ขึ้น ๒ ค่ำ แรม ๒ ค่ำ และทุก ๆ เดือนที่มีวันขึ้น หรือ แรม ตรงกับเดือนนั้น ๆ

ถ้าท่านไม่เป็นมนุษย์สมัยใหม่จนเกินไป หรือไม่มี ความจำเป็นอะไรมากนัก ก็ควรจะหลีกเลี่ยงการประกอบ การมงคลต่าง ๆ ในวันดังกล่าวแล้วนั้น ก็ควรจะมีส่วนดี อยู่บ้างเป็นแน่

ทั้งนี้และทั้งนั้นก็สุดแล้วแต่ความเชื่อถือของท่านเถิด

อารี องค์กร

สุข กับ ทุกข์

กลอนหก

ดวงจันทร์
แขวนลวงชวนเห็นเห็นตา
เดือนเด่นดาวดับอับแสง
ระยิบระยับประกาย
มนุษย์ชมชื่นรื่นสุข
ชมเพลินลืมนื่องเคืองใจ
บัดเดียวพายุพัดกล้า
เดือนดับอับแสงรัชนี
คำรนฟ้าลั่นสนั่นก้อง
สายฝนลั่นหลังลงมา
ไอฟ้าจ้าแจ่มแสงเพ็ญ
กลายเป็นสับสนเวียนวน
ชีวิตมนุษย์ทุกข์เดียว
สุขตั้งศศิธรส่องพรรณ
วนเวียนเปลี่ยนเป็นเช่นนั้น
หลงสุขทุกข์ล้าถล้าตัว
โศกไปโยเล้ามนุษย์เอ๋ย
ชีวิตกำเนิดเกิดมา
ยกหยิบจับเปรียบเทียบได้
นภาพมีถมมฝนปราย

ผ่องพรรณแสงเพ็ญเด่นกล้า
ไขแสงแจ่มจ้าพรรณพราย
เดือนแรมดาวแข่งแสงฉาย
เรียงรายคาศานภาลัย
แซ่ปลุกจิตแหม่มแจ่มใส
สุขได้แสงโสมโลมฤติ
เมฆาลอยเลื่อนเร็ววี
ไขศรีเรีกร่างห่างตา
พิรุณโปรยละอองสาดซ่า
นภาพลั่นมัวมีถมม
เดียวเย็นชื่นจ่าน้ำฝน
ไร้ฝนก็เจ็ดแจ่มจันทร์
ลดเดียวหลากเล่ห์เหหัน
แล้วทุกข์โศกศัลย์พันพัว
ชีวิตเรามาดีชั่ว
วนเวียนอยู่ชั่วกัลป์
ชื่นเชยเปรมปรีดีกว่า
มีค่าคราสลับกลับกลาย
ตั้งไขแข่งแสงฉาย
พายุหายก็สว่างอย่างเดิม

เพิ่มศรี จินดาวณิก

ธรรมะย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

วิชขุมาลาฉันท ๘

สิบนิ้วนอบไหว้
จิตจงตรงตริก
ปีใหม่สงกรานต์
ช่วยเหลือเกื้อหนุน

ค้ำยใจรำลึก
นึกไตรรัตน์คุณ
ให้ทานทำบุญ
แสนอุ้มอ้อมทรวง

ศีลหนึ่งฆ่าสัตว์
พวกเดียรรัจฉาน
สองอย่าลักทรัพย์
ที่เขาให้มา

จงหักสังสาร
อย่าผลาญชีวา
จงรับเงินตรา
แลเป็นของเรา

ฟังธรรมคำสอน
ยามตื่นชื่นใจ
กิจการงานเสร็จ
งานราษฎร์งานหลวง

ยามนอนกราบไหว้
สกลไธไรห้วง
สำเร็จทั้งปวง
เพียรทำกรรมดี

อันศีลข้อสาม
อย่าทำปกปิด
ศีลสี่กล่าวปด
ศีลห้าบ้าเมา

เรื่องกามหวมจิต
ผิดลูกเมียเขา
ปรากฏความเขลา
สุดเศร้าโศกใจ

รักเพื่อนพี่น้อง
เป็นมิตรทุกกาล
รักความเป็นธรรม
เรื่องเรียนอย่าหนี

ปรองคองในบ้าน
บรรสานไมตรี
โน้มนำสัตย์มี
ความรู้เพียรหา

ทั้งห้าถ้าเว้น
ย่อมเกิดผลกรรม
ธรรมย่อมรักษา
ร้อนจิตชิตภัย

บำเพ็ญเพียรธรรม
ก่อสุขเรื่อยไป
ผู้หาธรรมไว้
ธรรมให้คุ้มครอง

กาพย์บัง ๑๖ แปลงจากวิชชุมาลาฉันทน์ ๘

สิบนิ้วนอบไหว้รำลึก	จิตจงตรองตรึก
คว่ำใจนึกไตรรัตน์คุณ	
ปีใหม่สงกรานต์ทำบุญ	ช่วยเหลือเกื้อหนุน
ให้ทานแสนอื้ออิมทรวง	
ฟังธรรมคำสอนกราบไหว้	ยามตื่นชื่นใจ
ยามนอนสติโลไว้ห่วง	
กิจการงานเสร็จทั้งปวง	งานราษฎร์งานหลวง
สำเร็จเพียรทำกรรมดี	
รักเพื่อนพี่น้องในบ้าน	เป็นมิตรทุกกาล
ปรองคองบรรสานไมตรี	
รักความเป็นธรรมสัตย์มี	เรื่องเรียนอย่าหนี
โน้มนำความรู้เพียรหา	
ศีลหนึ่งฆ่าสัตว์สงสาร	พวกเคียดจัญ
จงหัดอย่าผลาญชีวา	
สองอย่าลักทรัพย์เงินตรา	ที่เขาให้มา
จงรับแลเป็นของเรา	
อันศีลข้อสามหวมจิต	อย่าทำปกปิด
เรื่องกามผิดลูกเมียเขา	
ศีลสี่กล่าวปดความเขลา	ศีลห้าบำเมา
ปรากฏสุศเคราะห์ไศกใจ	
ทั้งห้าถ้าเว้นเพียรธรรม	ย่อมเกิดผลกรรม
บำเพ็ญก่อนสุขเรื่อยไป	
ธรรมย่อมรักษาธรรมไว้	ร้อนจิตชิตภัย
ผู้หาธรรมให้คุ้มครอง	

สุทัศน์า มุขประกาศ

กระจกเงา

ครูเคยเห็นหน้า เคยสอน เคยเขียนดี ๆ ว่าสารพัด
หลังจากการเห็นหน้ามาแล้ว ก็เป็นการคิดถึง เมื่อจากไป
เรียนในชั้นสูงขึ้นไป แล้วก็มาถึงการเปลี่ยนแปลงของศิษย์
เมื่ออยู่ชั้นสูงสุดของโรงเรียน และตั้งใจเมื่อทราบข่าวว่าคน
นั้นคนนั้นเป็นเด็กดี น่ารักเหมือนเดิม ครูทุกคนรัก แต่
ต้องเสียใจกับข่าวที่ว่าคนดีเริ่มสำคัญตัวผิด คิดว่าเราเป็นผู้
วิเศษไป ครูทราบข่าวแล้วก็ได้แต่เสียใจและเสียตาย ยิ่งกว่า
นั้นบางคนเคยเรียนดี พออายุย่างวัยรุ่นมีเรื่องวุ่นวายเรียน
ตามมา สำคัญตนผิดว่า เป็นเทพบุตรในฝัน เลยต้องทำ
ให้การเรียนค่อยไป เมื่อถึงเวลาจะต้องจากโรงเรียนไป ไม่
กลับมาอีก ทำให้ครูต้องทวนคิดถึง เมื่อครั้งยังเห็นหน้า
จึงเหมือนเป็น 'กระจกเงา'

ธีระ รัตนศักดิ์ เคยเป็นเด็กใหม่ ม.ศ. ๑ หน้าตา
สะอาดหมดจด หน้าสวย ตาคม เหมือนเด็กหญิง ยิ้มหวาน
น่ารัก เรียนดีแต่ปัจจุบันกลายเป็นหนุ่ม ร่าเริงฉลาด หน้าตา
แจ่มใส และเรียนดีเช่นเคย เคยได้ยินข่าวว่าแสดงฤทธิ์
กับครูบ้าง น่าเสียตายที่ต้องหมองมัวไป แต่ก็ยังดีที่ปรับ
ตัวได้เร็ว

ชัยวัฒน์ โกวิทยา เป็นเด็กใหม่ที่ร่างกายสมบูรณ์
เงียบขรึม นั่งเรียนเหมือนพระพุทธรูปส่งกระจาย มีมานะ
จนผ่านชั้นมาเรียนห้อง ก. และเรียนหน้าหน้า ธีระ รัตนศักดิ์
นั้นศักดิ์ดี เมตตา ไปอย่างสบาย ครูชอบชมความอุตสาหะ
ถึงแม้ว่าจะเจริญชั้น จิตใจเจริญชั้น ความมั่งคั่งชั้น แต่นิสัย
การมีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ ยังคงสม่ำเสมอ ไม่ทรงตน

เหมือนเด็กหนุ่มทั้งหลาย นับว่าเป็นคนมีคุณธรรมสูงมาก
ควรเป็นตัวอย่างแก่รุ่นน้อง เสียอย่างเดียวไม่ชอบเล่นกีฬา
บีนเป็นทีหนึ่งของโรงเรียน และ ดิถีบอร์คของประเทศไทย

อาจอง ประทัตสุนทรสาร เป็นคนเงียบๆ พุดน้อย
ไม่ยุ่งกับใครเป็นหัวหน้าที่ใจดี มีสัมมาคารวะ ตลอดมา
มีเมตตาสมชื่อ เป็นคนเรียนดีเพราะชื่อเมตตา จึงยอมให้
เพื่อนขืนหน้า เจ้าตัวเกรงจะเมตตามากเกินไปเลยเปลี่ยนชื่อ
เป็นอาจองเสียกรรมัง บีนได้เป็นที่สองของโรงเรียนและดิถี
บอร์ค

จากรุวัฒน์ นภิตะภักดิ์ เป็นเด็กตัวเล็ก เงียบๆ แต่
เจ้าอารมณ์แสดงสีหน้าเก่ง ถ้าพอใจก็จะยิ้มหวาน ถ้าไม่
พอใจหน้าหงอนที่ไม่ว่ากับใครได้ข่าวว่า นิสัยนี้คิดมาจากโต
ทั้งนี้อาจจะเป็นลูกคนสุกที่อดถูกตามใจจนเคยตัว ถึงอยู่ม.ศ. ๕
แล้ว ตัวก็ยังไมโต เป็นผู้บริหารงานหนังสือพิมพ์ของโรง
เรียน และเป็นตัวตึงตัวดีหนังสือรุ่น ครูเกรงว่าจะไม่สำเร็จ
ถ้าสำเร็จได้ต้องยกนิ้วให้

นนท์ศักดิ์ หงษ์พานิช เป็นเด็กน่ารัก อวบน้ำ
หน้าตาขมเข้มแจ่มใสกับผู้พบเห็น เรียนดี นับว่าโชคก็มี
เสน่ห์ งานคณะถูกจับตัวเป็นนางเอกสวยจริง ๆ เช่นเป็น
นางสีจ้อ พอยึดตัวเป็นหนุ่มแก่ไปเลย คงจะชะมัดเขม้นเรียน
มาก เป็นเด็กดีตลอดมา ครูดีใจด้วย เสียอย่างเดียวไม่
ยอมเรียนแข่งกับเพื่อนเหมือนตอนเด็ก ๆ

อินทวัฒน์ บุรีคำ เป็นเด็กมีผิวขาวจนเห็น หน้า
มีสีแดง ปากแดงสะอาด น่ารัก เป็นคนเงียบขรึม พุดน้อย

แต่โตขึ้นได้ข่าวว่า พุดมาก และแผลงฤทธิ์กับครูด้วย การเรียนยังที่อยู่ มาทราบข่าวภายหลังว่า เสียชีวิตแล้ว ครูคิดถึงใจด้วย

พงศ์พิณิต เดชคุปต์ เป็นเด็กเงียบ ๆ ขรึม เรียบร้อย สุขภาพ จนปัจจุบันก็ยังดีเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ครูคิดถึงกับคุณพ่อคุณแม่ด้วยที่มีลูกชาย มีความประพฤติ และจิตใจดี รักเรียนดี

บรรยง พงษ์พานิช เป็นคนมีบุคลิกดีมาแต่เด็ก ขาว สูง สง่า สมเป็นชาย จะจนมาแต่เด็ก เรียนดี พอเป็นหนุ่ม ชักทรงงสำคัญตัวผิด ทำให้ขาดความน่ารัก ผลการเรียนเสื่อมลง เป็นไปตามกฎแห่งกรรม เรียนตามเพื่อนเกือบไม่ทัน อาศัยมีพินที่อยู่ บินอาจคิดหนึ่งในหัว สิบก็ได้

มนัน ธิ นคร เป็นเด็กร่างสมบุรณ์สมตัวมาแต่เด็ก เป็นคนเงียบ ๆ ได้แต่หัวเราะตามเพื่อน แต่มาทราบข่าวภายหลังว่าไม่เงียบแล้วพุดมาก และเป็นผู้นำเสียง เฮฮา เสียด้วย

ยศไกร คล่องตรวจโรค เป็นเด็กเงียบ สุขภาพ เรียบร้อย เรียนดีมาแต่เด็ก มีบุคลิกเคร่งขรึม พุดน้อย ขยัน เรียนดี มีวินัยสมเป็นลูกทหาร ถึงขณะนี้ก็ยังดีเหมือนเดิม ครูทุกคนชม ครูคิดถึงด้วย

พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์ เป็นเด็กน่ารักทั้งกิริยามารยาท และการเรียนเขาเป็นคนรักสกุล ผลอนันต์ ตามอย่างพี่ชาย ทุกคนที่ได้จบจากวชิราวุธแล้ว พอครูทราบนามสกุล ผลอนันต์ ก็เชื่อได้ว่า เขาดีแน่ เขาก็ดีจริง ๆ มีผิวพรรณสะอาด รูปร่าง สมาร์ทด้วย ร่าเริงแจ่มใสเสมอ ปีนี้อสอบได้เป็นที่ห้าของโรงเรียน และได้คะแนนติดบอร์ด

ธนากร ปุระณะพรรณ เป็นคนเงียบขรึม ร่าเริง สันทัดมีบุคลิกสมเป็นคนจริง และมีดวงตาแสดงความภาคภูมิใจ

ในตัวเอง ถ้าใครไม่รู้จักสนิทสนมจะเข้าใจว่า เขาเป็นคนหยิ่ง ทรงง เป็นผลเสียตอนนั้น เรียนดีตลอดมาจนถึงขณะนี้ อนาคตไกล

ปัญญา ไวยะวงษ์ เป็นเด็กชื่อ เงียบ ๆ เรียนดี ไม่เคยถูกครูดว่าเลยในเรื่องความประพฤติ มาทราบภายหลังว่า ถูกล้างสมอง เป็นตรงกันข้ามเมื่อถึงวัยรุ่น คงจะเป็นเพราะหุ่นดี ตาคมกระมัง

อภิชัย รัตนวิช เป็นคนบอบบางมาแต่เด็ก เดียวนี้ก็ยังสะอิดสะอ่องอยู่ มีความมานะในการเรียนดี สุขภาพ เรียบร้อย ยิ้มแย้มแจ่มใส ได้ข่าวว่าเป็นหนุ่มแสนงอนหรือ? อย่าลืมนะ เราไม่ใช่ Lady

พงษ์วัฒน์ เนียมทรัพย์ คนนี้เป็นเด็กลพบุรี เป็นคนสุขภาพ ช่างคิดเงียบ ๆ มีความพยายาม บุคลิกจะแก้เก็นตัวไปหน่อย เป็นเด็กที่ตลอดมาไม่เปลี่ยนแปลง

มิกมินทร์ จารุจินดา เมื่อเด็กหน้าตาน่ารักพอโตขึ้นยืตเหยียดตัวคล้ำไป คงคร่ำเคร่งกับตำรามากผอมไป นิสัยใจคอ ยังดีเหมือนเดิม ยังเป็นศิษย์ที่น่ารักของครูทุกคนอยู่

พงษ์สวัสดิ์ ศิริไพบุลย์ เป็นคนเงียบ วันหนึ่งแทบไม่ได้ยินเสียงเลย มีมานะพยายามในการเรียน น่ารัก เดียวนี้ก็ยังดีไม่เปลี่ยนแปลง

อาววิน วิชัยดิษฐ เป็นเด็กชน ช่างพูด ร่าเริง คำขำ ผิวเกลี้ยง น่ารัก ได้ข่าวว่าต่อมาอวดดี ยะโส ตอนนั้นคงดีแล้วกระมัง เพราะโตพอจะมีเหตุผลว่าการทำเช่นนั้นเป็นการทำลายตนเอง

พงษ์ศักดิ์ เตียพานิช เป็นคนช่างพูด พุดเร็ว มีอารมณ์ขัน มีผิวพรรณตรงข้ามกับ พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์ นิสัยใจคอ มารยาท ยังดีเหมือนเดิม

กิติ ชลสิทธิ์ ตัวเล็กที่สุดในห้อง ชน ช่างพูด
เพื่อนชอบล้อเล่นเสมอ ๆ โตขึ้นมากพูดก็มากขึ้น คงจะเอา
ตัวรอดได้ในอนาคต

เทอดพงษ์ เทวรังษี เป็นคนเงียบ ๆ พุคน้อย
ช่างคิด สุภาพ เรียบร้อย เหมือนญาติ ชยันเรียน

ตรีพล อุดมศิลป์ เด็กหัวกลม ชน ช่างพูด
ชนิดพูดมากเป็นคนมีบุคลิกเป็นนักสู้ ที่กล้าหาญ ออกท
ว่าแรงเสมอ ถึงปัจจุบันก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง อาชีพควรเป็น
นักกฎหมาย หรือ ทหาร และ ตำรวจ

นพรัตน์ จันทรเพ็ญ เป็นเด็กเงียบ แต่ผลอไม่ได้
มีใจเด็ดเดี่ยว ได้ข่าวว่า เทียวเก่ง

มารุต จิตรปฏิมา เป็นเด็กสุภาพ เรียบร้อย ชยัน
เรียน เรียน ม.ศ. ๕ ก็ยังดีเช่นเคย บุคลิก เป็น หมอดี
เพราะ เงียบ ขรึม

ศิโรตม์ สนิทวงศ์ฯ เป็นเด็กร่างผอมบาง ชาว
ลาว คำ คำ ตั้งใจเรียน เงียบ ๆ สุภาพ พุคน้อย มีวินัยดี
ไม่เคยทำความยุ่งยากให้กับใคร

ทรงพล บุญประเสริฐ เป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส เด็ก ๆ
ไม่ช่างพูดโตขึ้นพูดเก่ง เรียนก็ดี นำอินต่อกับคุณพ่อคุณแม่
ด้วยที่มีลูกชายคนเดียวแล้วก็ดี เสียด้วย เป็นคนมีอัธยาศัย
ดีสม่ำเสมอ

รัฐภา บุญนาค เป็นคนร่างบอบบางมาแต่เด็ก ถึง
โตขึ้นก็ยังมึนระหงระหงสองตาเหมือนเดิม เงียบ ๆ พุคน้อย
สุภาพ เรียบร้อย ใจน้อย คีที่ไม่ถนอม

ชัยชุมพล สิริเวชพันธ์ ซื่ออยู่ในวรรณคดี เรื่อง
ขุนช้าง-ขุนแผน จำง่าย เป็นคนเงียบ ๆ ขรึม หม่อม ๆ
ชื่อใครจะทำอะไรก็ช่างไม่ค่อยยุ่งกับใคร รู้รักษาตัวรอด
ปัจจุบันก็ยังคืออยู่

วิพงษ์ เตชะพูลผล เป็นเด็กใหม่ เงียบ ๆ คูแก่
กว่าตัว พุคน้อย เจ้าปัญญาชั้นหน้า เพื่อน ๆ เก่า หมก

สัตยาพล รุหานนท์ เด็ก ๆ คูเงียบ ๆ โตขึ้นช่าง
พูด เรียนดีชั้น และ เก่งผ่านได้ ครูก็ใจด้วย ขอให้ผ่าน
เข้ามหาวิทยาลัยด้วยนะ

มิตรชัย ศรีชลธาร ครูจำชื่อได้ก่อน เพราะชื่อเดียวกับ
คาราภาพยนตร์ไทย เป็นคนพูดมาก ฉุนเฉียว ชน เรียน
ได้ดี เดียวกับสุภาพ เรียบร้อย ชั้นมาก แถมช้อยด้วยดี

วิชัย ศรีชลธาร เป็นคนเรียบร้อย เงียบ ขรึม
ตรงข้ามกับมิตรชัย มีความพยายามตั้งใจดี รักดีใฝ่ดี อยู่
ในห้องเรียน เหมือนไม่มีวิชัยอยู่ไม่ทำความเดือดร้อน
ให้ใคร

สุพล วัฒนเวคิน เงียบ ๆ คิดว่า จะต้องจาก
วชิราวุธ เสียแต่ ม.ศ. ๓ ที่ไหนได้ พยายามเสียจนปี
ผ่าน ม.ศ. ๕ ได้สบาย ๆ

ปรัชญา เดชอนันต์ เมื่ออยู่ ม.ศ. ๑ ชยัน ลายมือ
สวยมาก พุคน้อย จะเห็นแต่ยิ้มกับดวงตาเท่านั้น เดียว
ได้ข่าวว่าเปลี่ยนแปลงไปมาก การเรียนตกไป แต่ปี
พยายามสุดเหวี่ยง จึงผ่าน ม.ศ. ๕ สบายมาก

ทักษิณ พวงเงิน จำได้ง่ายเพราะชื่อเดียวกับคารา
ภาพยนตร์เห็นหน้าที่ไรต้องนึกถึงคาราภาพยนตร์ทุกที เป็นคน
หน้าตาย ทำเงียบ ๆ ผลอไม่ได้คู่กับ ตรีพล มิตรชัย และ
เพื่อนอีก ๒ คน แยกกันเสียแต่ ม.ศ. ๓ รวมกันเข้าเป็นที่ม
ละก้อ น่าดู ได้ข่าวว่า ม.ศ. ๕ เรียบร้อยชั้นมาก ๆ

ยอดชาย ชันธชวณะ เป็นเด็กร่าเริง แจ่มใส เวลา
ยิ้มละแก้มปูดเป็นรักยิ้ม น่ารัก เขียนเรียงความ เก่งมาต
แต่ ม.ศ. ๑ เป็นเด็กรักเรียนและใฝ่ดี คุยว่าจะเป็นนัก
เกษตรยิ่งใหญ่ในอนาคต

นิตกร ยูประพัฒน์ เต็ก ๆ น่ารัก ผิวบาง ถึงแม้จะคุคล้ำ ชน ช่างพูด พูดจาตลก เรียกเสียงหัวเราะได้จากเพื่อน ๆ เรียนดี เจ้าปัญญาซักถามเสมอ เสียหายพอแตกเนื้อหนุ่ม ผิวหน้าเสียหมด ขอให้รักษาเสียจะได้รูปหล่อกับเขาบ้าง

บันลือศักดิ์ ปุสุสะรังษี เคยเป็นหัวหน้า เจียบขริ่ม ลูกน้องไม่กลัว ใจดี มีความพยายามในการเรียนดี ไม่รุ่มววยกับใคร

ภิญโญ คชนันท์ คนดีค่าง แต่ใจดี สุภาพ เรียบร้อย ขยันเรียน ไม่ค่อยรอบคอบ ติใจด้วยที่สอบ ม.ศ. ๕ ปีเดียวผ่าน

ทัศนัย ธิยะใจ เตี้ยมาแต่เด็ก ตามทุกปีว่าสูงขึ้น ก็เซ้นท์ เจ้าตัวอวย ครูเลยไม่กล้าถาม อุตส่าห์เป็นนักกีฬา ตัวก็ยังไมโต ตั้งใจใฝ่ดี สุภาพ เจียบ ๆ

ระพี บัจจกษภิติ นักร้องเพลงเสียงระฆังทอง ประจำห้องเรียนและประจำโรงเรียน เป็นผู้ที่ไวลาย บัจจกษภิติ สุภาพ เรียบร้อย สม่่าเสมอ และ เรียนดี

อรรถพจน์ คล่องตรวโจรค เป็นคนมีบุคลิกเป็นหัวหน้าหรือผู้นำ สง่า เข้มแข็ง มีความพยายามดี จนปีสอบ ม.ศ. ๕ ได้ ครุติใจเป็นที่สุดด้วย ขอให้โชคดีตลอดไป

นิรันดร์ รินทกุล เป็นคนร่างเล็ก เคียวกันยังเล็ก อยู่ เรียบร้อย เจียบ ๆ มีความพยายามอย่างน่ากลัว และ กุศลสร้างความคิดไว้ ปีนี้ลอยลำผ่าน ม.ศ. ๕ สบาย ๆ

สันติเทพ ศิลปบรรเลง เป็นคนเจ้าทุกข์ สุภาพ เจียบ ๆ ขริ่ม ๆ ใฝ่ทำดีมากเจ้าตัวบอกว่ากลัวไม่ผ่าน ด้วย เศษบารมี ความคิดที่มีเมตตา กรุณา ต่อเด็ก ๆ เหลือเกิน กุศลจึงช่วยให้สอบ ม.ศ. ๕ ได้สบาย ๆ

ธีระ นิลสลบ พุคค่อง เร็ว ถ้าไม่ตั้งใจฟังให้ดี ฟังไม่รู้เรื่องเป็นคน เฉื่อย ๆ ตามสบาย เต็ก ๆ หน้าตา น่าเอ็นดู พอเป็นหนุ่มเข้า คงจะไม่สนใจตัวเองนัก ปล่อยให้สิวอาละวาด เต็มไปหมด

ชัยวัธน์ คชสุต ทำทางเป็นคนเองงานเอาการตี ไม่ชอบอยู่ห้อง ก. ลงไปห้อง ข. ดีกว่า จะได้ถือใบส่งผู้บังคับการบนหอประชุม เป็นคนช่างพูด ต้องเรียกอยู่ตลอดเวลา ไม่เช่นนั้น คอคงเอียง

ธีรชัย จินดาเสถียร เป็นคนสุภาพ เรียบร้อย ช่างคิด ตั้งใจใฝ่ดี เจียบ ๆ แจ่มใส อย่าเดินให้หลังโกง จะเสียบุคลิก

อำรุง น้อยเศรษฐี เป็นนักสู้ แข็งแรง พุดจริง ทำจริง เสียอย่าง เรียนไม่ค่อยจริง บุคลิก เป็นทหารหรือเป็นผู้หน้าดี เต็ก ๆ ขยันน้อยมาก

เอกชัย นพจินดา ชน ว่องไว พุดมาก มักถูกย้ายที่เสมอ จนเฉียว เป็นนักสู้ ถึงตัวเล็กก็ไม่เกรงใคร

ฉัตรพงษ์ สุวรรณกัญ เป็นคาราประจำห้องสอบ เพราะจะไม่ยอมออกก่อนเวลา เวลาหมดก็ยังไม่ยอมออกจากห้องสอบอีกเป็นเช่นนี้ตลอดมาครุคิดว่าจะติดบอร์ค พอได้ทราบข่าว เมื่อสอบปลายปี ก็เกือบต้องเสียใจด้วย

ดำรงชัย ปุณณะโชติ เป็นคนเจียบ ๆ หงอย ๆ มักเกรงใจเพื่อนและเกรงความผิด มีความตั้งใจใฝ่ดี ครูหวังว่าจะไปไม่รอด แต่มีความพยายามเรียนจนสอบผ่าน นำชมเชย

กิตติชาติ แสงมณี เป็นเด็กเรียบร้อย น่ารัก มาแต่เด็กจนถึงเดี่ยวนก็ยังรักษาความคิดไว้ได้ ไม่หยิ่ง ไม่อวดดี และไม่ถือตัวว่าเป็นคนเรียนดี แผนกคิดปะ ปีนี้ติดบอร์ค หนึ่งในเก้าสิบของประเทศไทย ขอปรบมือให้

ทั้งหมดนี้เป็นเงาที่ฉายภาพนั้น ลงไว้ในความทรง
จำของครูถ้าหากไม่เป็นที่ถูกใจบ้าง ก็ขอให้คิดว่า เป็นภาพ
ที่ครูประทับใจ เมื่อสมัยหนึ่ง ครูคอยติดตามตลอดเวลา
“ยิ่งเมื่อได้ทราบข่าวว่าปีการศึกษาของเรามีนักเรียนม.ศ.๕
ติดบอร์ด หลายคน”

แผนกวิทย์ได้แก่

- ๑) ชัยวัฒน์ โกวิทยา
- ๒) ออาจอง ประทีตสุนทรสาร
- ๓) ชีระ รัตนศักดิ์
- ๔) วิพงษ์ เตชะพุลผล
- ๕) พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์

แผนกศิลปะได้แก่

๑) กิตติชาติ แสงมณี

ครูรู้สึกดีใจมากที่นักเรียนได้พยายามรักษาเกียรติของ
โรงเรียนนับว่า เป็นตัวอย่าง ที่ดี แก่รุ่นน้องต่อไป

ด้วยเดชพระบารมี ขององค์พระมหากษัตริราช ได้
โปรดคุ้มครองและประทานพรให้ลูกกษัตริราชทุกคน ในรุ่นนี้
จงประสบความสำเร็จ ในการศึกษาและประพฤติตนให้เป็น
คนดี สมกับได้รับการอบรมไปจากกษัตริราช นำชื่อเสียง
เกียรติยศมาสู่โรงเรียน และความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ตนและ
วงศ์ตระกูลสืบไป

มณี พรหมประพัฒน์

วชิราวุธ...

... ยามสนธยา

สันติเทพ ศิลปบรรเลง

สุรียาเลื่อนลาขอบฟ้าแล้ว
ลมเย็นแผ่วพัดครวญชวนหรรษา
ธรรมชาติยามเย็นเห็นงามตา
พิศนภาใกล้ค่ำค่อยคล้าลง

หอประชุมงามเลิศบรรเจิดนัก
รอยสลักเพริศพรายลายทางหงส์
ทงช่อฟ้าหน้าบันสรรค์บรรจง
ดูสูงส่งลอยลึบทิพย์วิมาน

วชิรมงกุฎสุศสง่า
คล้ายกังวสวรรค์สถิตินิมิตสถาน
ทิวสีขาวาววามงามตระการ
มโหฬารผ่านฟ้าสุราลัย

เย็นพระพายปรายไปรอยชยขึ้นฉ่ำ
ริมสระน้ำหลังตึกขาวพราน้ำใส
ระรอกคลื่นน้อยน้อยคล้อยเคลื่อนไป
จุจพาใจสุขเกษมเปรมปรีดา

หอนาฬิกาสูงส่ง่าบนเนินใหญ่
หอมดอกไม้แซมขึ้นรึ้นนาสา
เสียงระฆังวังเวงแห่งห่งมา
บอกเวลาค่ำแล้วแจ้วรัญจวน

ห้องสมุดสุขอร่ามงามสะอาด
เคียงทาสดอกไม้ในสวน
ส่งกลิ่นหอมตลบฟุ้งอบอวล
เหมือนจะชวนจิตซึ้งตรึงชีวัน

สนธยาย่ำฟ้า.....วชิราวุธ
แสนเศร้าสุดจากไปใจโศกศัลย์
มองทงฟ้ามีศคล้าคร่ำจาบัลย์
จำจากกันกลนนาตาสุศอาลัย

10 ปี พิธีกราวุธ :

: ยอดทศวรรษ จันทะจระ :

๑๙๖๑ :

จากหนังสือ เรื่อง หนานถิง 10 ปี 10 ปี แห่งความรุ่งโรจน์ สหภาพนิพนธ์

บ๊วยได้จดจำคำว่า "ผมขอรัก"

วันหนึ่งดูเขมือนั่งเขืออาบเหงื่อ เมื่อวานก็เต็มไปด้วยความอบอุ่นและ ความรัก

แต่..... วันหนึ่งก็ได้อ่านหนังสือ ที่เขาเขียนเล่าแต่ความทรงจำ มีเรื่องราว ที่จะติดตาตรึงใจ

เข้าไปตลอดกาล.....

วันหนึ่ง..... ผมได้ขอยกเอาจาก จด ที่เขานั่ง ที่บ้านหลังนี้ในสวนกุหลาบ

เด็กชายสิบคนยื่นซองกันเต็มมือขอร้องว่า ขอรับ ประพาสก์ ตัวจิ๋วๆ ขนสีอ่อน

ชายชราๆ ที่ทงแล้ว ก็รับกระดาษมาอ่านตัวจาด เด็กเหล่านั้น จากตรงข้าง ถึงผม ผมได้

ทราบจากที่หน้าว่า ผมอยู่แต่ใกล้ๆ นี้

วันหนึ่งก็ผมจาก พ่อแม่ บ๊วย ก็ได้อ่านหนังสือ

ผมเห็นเด็กบางคน ร้องไห้ ตีหัวกับผม

ผมเลยหาอย่างบาง แต่ก็ไม่สำเร็จ

ดูผมดูได้จัดการ ลากตัวผม จาก ดูผมไปจนได้

ป.3

คือฉันของสม ใจที่รักที่รักในใจเธอ

สมใจเพื่อพามาขาย

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

สมใจเพื่อพามาขาย

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ป.4, ป.5, ป.6.

สมใจเพื่อพามาขาย

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ใจที่รักที่รักในใจเธอ

ป.๗ ปีสุดท้ายที่พวกเราได้อยู่ที่โรงเรียนนี้ เพราะว่า วันสุดท้ายของระดับชั้นป.๗

ผมเชื่อว่าทุกคนก็ตั้งใจที่จะทำอะไรบางอย่างในโรงเรียนนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ก็ตาม ผมเชื่อว่าทุกคนจะมี

เวลาสักวันหนึ่งที่มีการแสดงผลงานของเรา (ทั้งด้านวิชาการ) ในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าเราทั้งนี้ทั้งนั้น

ที่ผมอยากเล่าออกตรงๆก็คือเห็นว่า ดีที่สุด สบายมากจากการแข่งขันกีฬา ด้วยใจที่อยากสู้

ม.๑.๑ , ม.๑.๒. ผมจำได้ดีเลย ที่ผมมาจากเด็กเล็กขยักมายังโรงเรียนนี้

ผมจำได้ว่าเมื่อตอนที่ผมกำลังจะเข้าเรียนที่นี่ แล้วผมก็เจอเพื่อนๆ และเพื่อนๆ ของโรงเรียน

เพื่อนๆ ที่ผมรู้จักกันดีตั้งแต่สมัยประถม ๒ ๓.๕. ผมจำได้ว่าผมได้เจอเพื่อนๆ ที่ผมรู้จักกันดี

ก็เลยไปเลย.

ปีสุดท้ายที่ผมได้อยู่ที่โรงเรียนนี้ "ฮือ!" พิลึก จึงทำให้ผมหาที่นอนที่โรงเรียน และ

และอะไรก็ตามที่โรงเรียนนี้ ผมจำได้ดีเลย เพราะว่าผมได้เจอเพื่อนๆ ที่ผมรู้จักกันดี

แต่ที่คิดว่าผมจะบอกรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ผมกลัวว่าผมจะโดนเพื่อนๆ

จะล้อเลียน

"ทำให้ผมจำได้ดีเลย

และผมก็จำได้ดี

อยู่คนเดียวในครัว พี่สาวมาถาม พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

ของพวกเธอที่ตายมีอะไรบ้าง พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

บางคนที่ตายมีอะไรบ้าง พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

พี่สาว

อยู่คนเดียวในครัว พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

เราเล่นกีฬามาก พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

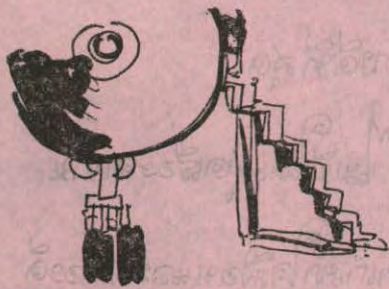

พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า พี่สาวถามว่า

ปีนี้เราขยันมีเงินได้เยอะ เพราะต้องสอบข้อสอบภาคการสอบ และมีการเตรียมจิตใจเต็มที่ 65%

ถ้าใครสอบไม่ถึงก็ตั้งใจ หรือ ออกไป ปล่อยให้ตัวเองหายหน้าหายตาไปหมด.

ม.ศ. 4 พวกเราตั้งใจเรียนจนล่วงเลยโรงเรียนแล้ว บางคนเรียนพิเศษ บางคนเรียนพิเศษ

และเตรียมใจไว้ก่อน.

เมื่อเตรียมใจเรียบร้อยแล้วทุกอย่างก็ทำตามใจนึก การเรียน การกีฬา,

ก็พร้อมที่จะทำตามใจนึก.

และการเตรียมใจเป็นตัวอย่าง และไป "ฝึก" ที่ตั้งของห้องเรียน.

บางคนได้แข่งวิ่งแข่งว่ายน้ำ

ซึ่งเตรียมใจไว้ก่อนแล้ว เราจึงวิ่งแข่งว่ายน้ำได้เก่ง

ข้อสำคัญ เราไม่ยอมเรียนซ้ำชั้น

ม.ศ. 5 ปีสุดท้ายของเรา พวกเราตั้งใจเรียนเต็มที่ เราเตรียมใจไว้ก่อน

ไม่ว่าการกีฬา การเรียน และ การร่วมเล่นและสังสรรค์กับเพื่อน ตลอดปีสุดท้ายนี้

มีหลายเรื่องมากและอีกมากมายสำหรับพวกเรา

- ปีนี้ปีสุดท้าย (หรือไม่ใช่?) ก็ตั้งใจไว้ก่อน กับเพื่อน

ที่เล่นกันมา ๑ ปีแล้ว และโดยเฉพาะ "วิคราบุช" ของเรา เราดูหนังนี้สองครั้ง

เขียนให้เพื่อนเขาว่า เขาเห็นเมื่อเราออกไปแล้ว มันดูน่าให้เราริสิถึง ๑

อดีตที่แสนสุขๆ คำก่การสยบ ทุกคนที่ทำของดีอย่างดีที่สุด

อันสยบแล้ว เราดูกันทั้ง ๓ ภาคตอนที่ ๑ ๒ ๓ ไม่มีใครพูดอะไรจากกัน

เพราะจากปากพูดจำตามกันจนตามมาด้วย เราสายแต่ทุกคนก็เข้าใจเพื่อนและเพื่อนดี

เขียนให้เพื่อนเขาว่า เขาเห็นเมื่อเราออกไปแล้ว มันดูน่าให้เราริสิถึง ๑

อดีตที่ผ่านไป

เคยสุขสันต์หัวใจ

จากใจพวกแกขมาหา... ..

๑:๒๑:๓
10/5/72.

‘ติคบอร์ต’

กิตติชาติ แสงมณี

กลางเพลวันนั้น เราก้าวเข้าไปในโรงเรียนอีกครั้ง ด้วย ธุระกิจ หนังสือรุ่น ตามนัดไว้กับเพื่อนสองสามคน ความร้อนเราประกอบกับความรำคาญ อันเนื่องมาจากการติคชัตของจรรยาบรรณหลวงปลาสนาคารสั้นไป เมื่อสายลมเย็น ๆ อ่อน ๆ พัดโชย จากคลองหน้าคณะ ปะทะกายเรา บรรยากาศรอบตัวที่เคยชินมานับสิบปี ก่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นอย่างประหลาด เราเร่งฝีเท้าผ่านต้นช่อใหญ่ที่ปลายแหลมข้างคณะ มันเกิดความรู้สึกอาลัยรักผิดปกติ ก็ที่นี้ไม่ใช่หรือที่เราเคยหลบความวุ่นวายในคณะ มาซุ่มคูหนังสือเป็นประจำ สิบปีในวิชาวุธช่วงรวกเร็วเสียจริง เราหลับตานึกภาพ มองเห็นตัวเอง เมื่อสิบปีที่แล้ว ๕ ๕ เราเพิ่งจะเป็นนักเรียนใหม่ หน้าตาจิ้มลม ไร้เสียงสา แฝงอยู่ในเครื่องแบบลูกกวาดวิชาวุธอันงามสง่า เรายังจำได้แม่นยำนัก ต่อชีวิตนักเรียนใหม่ที่ใหม่ต่อทุกอย่าง ปีแรกแห่งความเป็นลูกกวาดวิชาวุธ ในโรงแบคมินตันที่ถูกจัดให้เป็นอาคารพักชั่วคราวของนักเรียนคณะเด็กเล็กสอง เนื่องจากคณะใหม่ปัจจุบันนี้กำลังก่อสร้างอยู่ ถึงคราวหน้าฝน หลังคาก็รั่ว ฟ้าฝนหยดลงมุ้งเราเปียกปอนหมด ถึงคราวหน้าท่วมเราเคยเล่นน้ำเล่นกับเพื่อนเป็นที่สำราญ และยังอีกจิปาถะที่เราอดเสียเวลาที่ผ่านมาไม่ได้ อยากจะไขเวลาคืนมาให้

เราได้มีโอกาสไปเยือนความหลังอันสุนทรนุถนอีก มีทั้งทุกข์และสุขเคล้ากัน ล้วนแต่เสริมสร้างให้เราเป็นลูกกวาดวิชาวุธที่สมบูรณ์ที่สุดทั้งสิ้น เคนคะนึ่งถึงอดีตเพลนไปมาสะกึ่งกับคำที่กทาย ของ อาจารย์ถนอม ที่ยืนอยู่หน้าออฟฟิศว่า

“อ้าว! กิตติชาติ รู้แล้วใช่ไหม สงสัยจะรู้แล้วซิเนะ ถึงรีบมาเชียว”

เรางงววยไปหมด ไม่เข้าใจคำพูดของอาจารย์เลย แต่ไม่ทันจะเรียนถาม ท่านก็กล่าวต่อไปว่า

“เธอสอบได้ ม.ศ. ๕ ติคบอร์ต ครูตีใจก้วยนะ”

เราตะลึงงันสมองต่อต้น จนไม่มีปัญญาจะนึกถึงอะไรต่อไปอีก รู้แต่เพียงว่ามือเราเย็นเฉียบไปหมด ทั้งสองฝ่ามือเริ่มซุ่มซ่ามไปด้วยหยาดเหงื่อ หัวใจเต้นรัวเร็วขึ้น ๆ มันเป็นความรู้สึกที่อธิบายไม่ถูกจริง ๆ เรานะหรือ สอบติคบอร์ตแทบไม่เชื่อหูตัวเอง เรารีบสาวเท้าก้าวตามอาจารย์ถนอมเข้าไปในออฟฟิศพบเพื่อนที่นัดกันไว้ ทั้งสองนำเราไปพลางพลิกกระต่ายปีกใหญ่ ซึ่งเป็นผลการสอบไล่ของนักเรียน ม.ศ. ๕ ทั่วประเทศ เราเห็นเส้นดินสอดแข็งเส้นใหญ่ถูกขีดไว้ใต้ ชื่อและนามสกุลเรา พร้อมทั้งมีคะแนนกับชื่อโรงเรียนเรากำกับไว้ด้วย เป็นลำดับที่ ๘๘ ของประเทศไทย เราเป็นคนเดียวในแผนกศิลปะของวิชาวุธวิทยาลัย ที่สอบ

ไล่ตีคิบบอร์ด เรายังทราบรายละเอียดต่อไปอีกว่าเพื่อน ๆ ศิลปะ
ของเราทุกคนสอบไล่ได้ยกชั้น ให้โอกาสภาควิชาใจแทนเพื่อน ๆ
ด้วยไม่ได้ ที่อุทิศสำหรับพยายามเพื่อโอกาสที่จะได้รับพระ
ราชทานประกาศนียบัตรจากพระหัตถ์ในหลวง อันหมายถึง
ว่า พวกเราได้สำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน
สิ้นสุดแล้วซึ่งความเป็นนักเรียนนวิราชูร คงเหลือแต่สาย
เลือดแห่งลูควชิราชูรเท่านั้น ต่อไปนี้ไปเราก็ O.V. แล้ว
สินะ นี่เพื่อน ๆ คงยังไม่รู้เรื่องกรรมัง ก็ผลสอบประกาศ
เร็วกว่ากำหนด อยู่ ๆ ก็ประกาศโผล่ออกมาเลย เรายัง
ตั้งใจไว้ว่าจะคอยฟังชื่อตัวเองทางวิทยุด้วยซ้ำไป เคียวจะ
ต้องรีบไปข่าวประกาศให้เพื่อนฝูงจิตใจชะง่อนย้อย เมื่อเรียก
สติสัมปชัญญะคืนมาได้แล้ว เรายืนเข้าไปในห้องพักครู
ทันที เหลือบไปเห็นป้ายว่า 'ห้ามนักเรียนเข้า' แต่เรามัน
ศิษย์เก่าแล้วนี่ ไม่เห็นแปลกอาจารย์หลายท่านทั้งที่เคยสั่ง
สอนเรามาตั้งแต่ชั้นเล็ก จนถึงชั้นใหญ่นั่งกันเต็มห้องไป
หมด อีจใจที่เราย่างเข้าไป เสียงกั้น ๆ หูของอาจารย์ทุก
ท่านต่างเปล่งออก ร่วมแสดงความยินดี ระคนความสุขใจกับ
เราด้วย เราสังเกตเห็นความรู้สึกอันเปี่ยมด้วยความรัก
แฝงอยู่บนใบหน้าของอาจารย์ เรายกมือขึ้นกระพุ่มไหว
อาจารย์ทุกท่าน นัยน์ตาของเราพร่าลลายไปหมด ก็ไม่ใช่ท่าน
เหล่านั้นหรือนำเรามาสู่ความสำเร็จอันใหญ่หลวงในสี่วหนึ่ง
แห่งชีวิต

ท่านอาจจะเห็นเป็นเรื่องไร้สาระ เพียงแต่ตีคิบบอร์ด
ก็ต้องมาจระไนด้วย ไม่เห็นมีความจำเป็น แต่มันเป็น
ช่วงหนึ่งที่มีความหมาย และมีค่าที่สุดในชีวิตนักเรียนศิลปะ
อย่างเรา เราเคยแอบตั้งความหวังไว้คนเดียวที่จะให้เพื่อน ๆ
ศิลปะด้วยกันทุกคนผ่านการสอบไล่ครั้งนี้ เพื่อลบบ้างประมาท
ทั้งหลายที่หัวอกนักเรียนศิลปะอย่างพวกเราต้องประสบให้
กระทบกระเทือนใจเป็นประจำ ทั้งเรายังไม่สูงคึกที่จะสอบ
ไล่ให้ได้ผลดีที่สุด จะได้ตีคิบบอร์ดกับเขาบ้าง มาตรฐาน

ของนักเรียนศิลปะ (ฝรั่งเศส) รุ่นน้อง ๆ จะได้สูงชั้นกว่า
เดิมบ้าง อีกทั้งยังเสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์จากสังคมภายนอก
แฉวเข้าหูเราเสมอว่า

'วชิราชูรวิชาอ่อน ดีแต่คนตรีกับกีฬาเท่านั้น'

คำสบประมาทเหล่านั้นยิ่งช่วยให้เราเกิดมานะที่จะ
พยายามลบบ้างครหานั้น ๆ ให้จงได้ บัดนี้ความหวังอันสูง
สุดที่เราได้ตั้งปณิธานเอาไว้ ได้บรรลุผลสมดังความมุ่งหมาย
ทุกประการ นักเรียน ม.ศ. ๕ วชิราชูรวิทยาลัย แผนก
ศิลปะสอบไล่ได้ทุกคน ยังสอบไล่ตีคิบบอร์ด ๑ คน แผนก
วิทยาศาสตร์ตีคิบบอร์ดอีก ๕ คน ประจักษ์พยานที่ปรากฏ
ออกมานี้ ยังจะแสดงว่า

'วชิราชูร วิชาอ่อนอีกหรือ'

นับว่า ม.ศ. ๕ รุ่น ๔๔ นี้ ได้มีโอกาสดีสี่นของคุณ
โรงเรียนก่อนจะอำลาจากไป สร้างเกียรติและเพิ่มพูนชื่อเสียง
ให้โรงเรียน ล้มล้างความเข้าใจผิด ๆ นั้นลงเสียได้

เราใคร่อยากจะเปิดเผยเคล็ดจะลับหรือไม่ลับก็แล้วแต่
ถึงวิธีการที่เราอุทิศสำหรับสอบตีคิบบอร์ดปีนั้นท่านจะสนหรือไม่
คิดใจ เราจะเขียนก็ต้องเขียนให้ได้ ถ้าใครหลงคารมเชื่อ
ถือไปลอง ๆ ดูรับรองว่าต้องได้ผล อย่างน้อยก็ต้องผ่าน
แปดแน่ ๆ ถ้าไม่ได้ผลห้ามต่อว่าเป็นอันขาด สำหรับทฤษฎี
นะหรือ ง่าย และสั้นมาก แต่คราวลงมือปฏิบัตินะซี ต้อง
ทุ่มเททั้งกำลังกายและกำลังใจ จนเหนื่อยทีเดียว

ไม่มีอะไรมากเพียงแต่ในห้องเรียนต้องตั้งใจฟัง
อาจารย์จริง ๆ ไม่ใช่ นั่งจ้องหน้าอาจารย์จนหลับไปพยายาม
จับใจความสำคัญที่อาจารย์อธิบาย ข้อสำคัญที่สุดคือต้อง
ไม่มัวงวอง ลองใช้วิธีเดียวกับเราซี คือ ต้องทำตัวให้สนุกกับ
บทเรียนให้มากที่สุด อย่างนี้กว่าเรากำลังเรียนหนังสือ หรือ
อยู่ในชั้นเรียน แต่ให้คิดว่าเรากำลังเพลินกับเกมส์ชนิดหนึ่ง

แล้วแต่จะสมมุติขึ้นละกัน คิดเสียว่าหนังสือเรียนที่เรากำลัง
ถืออยู่นั้นเป็นบทละคร หรือหนังสืออ่านเล่นก็ได้ จะไม่รู้
สึกเบื่อเลย เราปฏิบัติตามแนวหน้าตลอดจนจึงไม่เคยนึก
เบื่อหน่ายบทเรียนเลย ขณะที่เพื่อน ๆ ของเรา ตาปรีอ
แล้วก็กำนับโต๊ะเป็นประจำ วิชาหนึ่งเราก็สร้างจินตภาพให้
ต่าง ๆ กัน อาทิ เช่น ชั่วโมงฝรั่งเศส เรามักคิดเสมอว่า
เรากำลังอยู่กลางนครปารีสเดิน shopping ไปกับอาจารย์
และเพื่อน ๆ ตามถนน Champs Elysies เข้าห้างโน้นออก
ห้างนี้ใหญ่ไปหมด เห็นแฟชั่นใหม่ๆของ Model ปารีเซียน
ในห้างนั้น ๆ ด้วยซ้ำ แล้วเราก็ขึ้นไปทานไอศกรีม
บน หอ Eiffel คุทิวทัศน์ ของ Paris ยามเย็น ชะค้าย
เรื่อยเปื่อยไปแต่หมายความว่าต้องเกี่ยวข้องกับวิชาที่เราเรียน
ด้วย ไม่ใช่ชั่วโมงวรรณคดีไทย คุณกลับไปทัวร์ฝรั่งเศส
ละก็เป็นตกแน่ ๆ พอกลับถึงคณะมีเวลาว่างมาก สะสาง
การบ้านให้เสร็จเสียก่อน ต่อจากนั้นหยิบตำราที่เรียนวันนั้น
ขึ้นมาทบทวนอีกครั้ง ต้องหัดดูหนังสือให้เป็นเพราะเป็น
นักเรียนศิลปะต้องขยันให้มากกว่านักเรียนวิทย์ วิชาท่อง
เรามากกว่าแยะ ควรเริ่มดูหนังสือแต่ต้นปีทีเดียว ค่อย ๆ
ดูไปเรื่อย ๆ ทุกวันอย่าได้ขาด ถ้าขึ้นโหมเอาเพียงเทอม
สุดท้ายละก็ เห็นจะต้องร้องเพลง 'It's too late' ได้แล้ว
ท่องก็ไม่ใช่ท่องทุกตัวในหนังสือ เราจับเพียงใจความสำคัญ
แล้วเราใช้ความเข้าใจจากในห้อง ขยายความให้ละเอียด
เวลาตอนสอบ

ถ้าอยากสอบมอแปดได้ ต้องไม่เป็นคนเห็นแก่นอน
วันละ ๖ ชั่วโมง เพียงพอแล้วสำหรับหนุ่มน้อยวัยสิบเจ็ด
อย่างเรา ๆ ท่าน ๆ เราเองนอนห้าทุ่ม ตื่นประมาณตีห้า
ครึ่ง เป็นประจำดีกว่าไม่รู้สึกว่าจะไม่ไหว ตำราแต่ละเล่ม

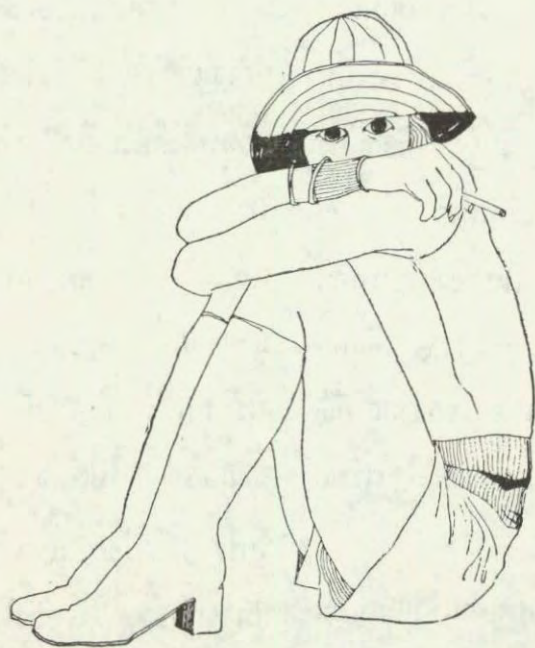
ผ่านสายตาเราไป ๓ เทียวแล้วทั้งนั้นเป็นอย่างน้อยวิชาไหน
ที่เราคิดว่าเชี่ยวชาญแล้วก็เพล่า ๆ ลงบ้าง ไปขุดวิชาที่เราไม่
ถนัดให้หนัก ๆ เราเองไม่เคยทำโน้ตย่อสักวิชา เราย่อไว้
ในสมองหมด ไม่ได้จดเป็นลายลักษณ์อักษรเลย เพราะทำ
ไม่เป็น ขอเตือนว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ควรทุ่มเทความ
สนใจให้มาก จะสอบเข้าที่ไหนก็ย่นต้องภาษาอังกฤษทั้ง
นั้นแล้วยากเสียด้วย พยายามหาหนังสืออังกฤษมาอ่านให้รู้
ศัพท์แสงกว้างขวางขวางออกไปเรื่อย ๆ จะได้ผลดีข้อสำคัญ
อีกข้อที่อยากแนะนำก็คือ ให้หาข้อสอบไล่เก่า ๆ ทุกวิชา
ย้อนหลังไปหลาย ๆ ปี ลองฝึกทำดูให้เคยชินกับข้อสอบ
ฝึกทำตามเวลาที่กำหนด จะได้เป็นการซ้อมสอบไล่ไปเรื่อย ๆ
ครั้นถึงสอบไล่จริง ๆ จะไม่รู้สึกระห่ม่า และต้องมีแน่ ๆ
ที่ข้อสอบเก่าต้องวนมาออกใหม่อีกจนได้ นับเป็นกำไรของ
เราทีเดียว

สองเดือนก่อนสอบไล่ เราดูตำราจบหมดทุกเล่ม
คราวนี้วิชาไหนยังไม่สนใจ ก็ฟัดวิชานั้นให้มาก ๆ ระยะเวลา
นี้ก็ดูหนังสือไปอีก ทบทวนที่ดูมาแล้วอีกหลายเทียว ๆ แต่
ไม่ควรหักโหมนักพักผ่อนให้เต็มที่ ออกกำลังพอสมควร
นอนหัวค่ำกว่าเดิม ตื่นเช้าตามปกติ ถ้าดูหนังสืออย่างเรา
มาตลอดตั้งแต่ต้นปี จะไม่เห็นคเหน้อยมากเวลาใกล้สอบ
พร้อมกันนี้ เรามักถือโอกาสเตรียมตัวสำหรับการสอบ
Entrance ไปด้วยเลย ต้องหมั่นสนใจ หารายละเอียด
เกร็ด ปลีกย่อย แต่ละวิชาที่ต้องสอนให้มากขึ้น เพิ่มความ
สนใจกับข่าวคราวของโลก บ้านเมืองสังคมให้มาก ๆ มิไม่
น้อยเลย ที่ข้อสอบ Entrance มักถามถึงเรื่องเหล่านี้

เดือนสุดท้ายก่อนสอบไล่ เราจะดูหนังสือตามตาราง
สอบ โดยดูย้อนจากวันสุดท้ายเรื่อยไปจนไปบรรจบกับวัน

แรกของการสอบ จะช่วยให้เราไม่สับสนกับวิชาที่ต้องสอบ
กำลังใจนับว่ามีส่วนสำคัญยิ่งกว่าสำหรับการสอบ
ให้ยึดพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่ง สิ่งศักดิ์สิทธิ์
ในโรงเรียนเราก็มีมากมาย ควรยึดถือเป็นพลังใจไว้บ้าง
จะทำให้เราเกิดความมั่นใจในตัวเองยิ่งขึ้น ก่อนเข้า
สอบทำใจให้สบาย ๆ ไม่ต้องปอด พยายามทำวิชาแรกให้

ดีที่สุด จะมีผลให้เรามีกำลังใจทำวิชาต่อไปได้ดีขึ้น
ติดลมมานานแล้ว ถึงท่านไม่เบื่อ เราก็ไม่มีอะไร
จะเล่าต่อแล้ว ขึ้นเล่าต่อไปอีกมีหวังเจ็ดวันเจ็ดคืนไม่จบแน่
หวังว่ารุ่นน้องคงมีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนของเราได้
มากขึ้น ๆ ในปีต่อไป เราจะรอฟังผลด้วยหัวใจอันบรรเจิด

ชีวิตประจำวันของนักเรียนติดบอร์ดแผนกวิทย์

พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์

ทำอย่างไรถึงจะได้เป็นนักเรียนติดบอร์ด เฉพาะนักเรียนวิทย์นะ เพราะศิลป์มีคนเขียนแล้ว ข้าพเจ้าจะได้ปล้ำมหน้าลายกระจายแทนหน้ามิกต่อไป เพื่อไม่ให้ห้อง ๆ ที่เรียนวิทย์น้อยใจว่าได้ค้แล้วสิมน้องรุ่นหลัง

ข้าพเจ้าใช้ว่าจะเรียนเก่งมากมายรีก็เปล่า เป็นคนหนุ่มที่มีมันสมองเหมือน ๆ ทำนทั้งหลายนั่นแหละ คนเราสองมือสองเท้าเหมือนกัน ถ้ามีความพยายามเสียอย่างก็ต้องประสบความสำเร็จ จริงไหม ? ลองเชื่อผมดูสักครั้งเดอะนะ แล้วจะ (ไม่) ต้องเสียใจ

เริ่มแรกสำหรับนักเรียนวิทย์อย่างผมต้องนอนให้มาก วันละราว ๗-๘ ชั่วโมง สมองจะได้ปลอดโปร่งสำหรับวิชาคำนวณทั้งหลายแหละ เวลาเรียนชั่วโมงเช้าถ้าเป็นวิชาท่องควรวะตั้งใจฟังเกล็ดสำคัญต่าง ๆ ถ้าเป็นวิชาท่องอย่างชีวะ สำหรับข้าพเจ้าชอบเรียนกับอาจารย์จากมติแห่งความฝันมากกว่า พอใกล้จะหมดชั่วโมงก็งพยายามเงี่ยหูคอยฟังสัญญาณระฆังหมดเวลาเรียนจากนายล้อม เพื่อจะได้ชิงกลับคณะเป็นคนแรก พอไปถึงคณะควรวะจหนังสือพิมพ์เสียก่อน แล้วค่อยไปทานข้าว เพื่อหาความรู้รอบตัวไว้ก่อนที่หนังสือพิมพ์จะขาดเป็นชั้น ๆ ประดับห้องส้วม พอถึงเวลาขึ้นสวดมนต์บนหอประชุมควรวะตั้งใจให้สงบ สวดให้เต็ม

เสียง อ้าว ! อย่าเพิ่งนึกว่าจะไม่เกี่ยวกับเรื่องเรียนละ นี่เป็นการขจัดกิเลสครับ กิเลสหนักคือ ความมัวงวนตัวเอง พอขึ้นชั่วโมงสองรีบเข้าห้อง ที่ตั้งใจเรียน ได้แล้วโดยเฉพาะวิชาพวกฟิสิกส์ ส่วนวิชาอังกฤษก็ต้องตั้งใจให้ค้ จคจำให้มากที่สุดจะได้ไม่ต้องมานั่งท่องทีหลัง ส่วนพวกวรรณคดีอังกฤษ ข้าพเจ้านิยมใช้คางเคยโต๊ะ หนังสือค้บงหน้า ยื่นแขนออกไปให้เลยขอบโต๊ะ แล้วกระดิกหัวแสวงว่าเรียนจริง ๆ ส่วนตาหรือครับ ปีกหนึ่งตาเสียเป็นการพักสายตาสำหรับชั่วโมงต่อไป (อาจารย์สมปองอย่าอ่านนะครับ) ที่นี้เข้าชั่วโมงสามรีบตื่นมาจคเคมีค้แล้ว ข้าพเจ้ามักรีบจค, รีบหลับ สลับกันไปตามจังหวะการบอกและอธิบายของอาจารย์ถนอม สิ่งที่ไคยนิมันจะเข้าไปก้องโสตที่กำลังเคลิ้มของเรา ทำให้จำไม่ค่อยสิมเสียค้ว (จริง ๆ นา) พยายามอย่าผลอหลับสนิท เพราะจะเสียท่าคอนนายล้อมทีระฆังทานของว่าง จงรีบวิ่งไปจัดการซื้ออาหารก่อนที่ฝูง (มนุษย์) นกล่าของว่างจะแทก้นมาจนไม่มีที่คินหรืออาหารหมด ท่านจะต้องนั่งเศร้าตาลอย หมดแรงไม่สามารถจะเรียนชั่วโมงสี่ต่อไปได้ ทางที่คิขอแนะนำให้เซ็นสัญญา (พาดิชย์) กับเจ๊กโย่ง โดยให้จคโต๊ะไว้ จะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลัง พอนายล้อมทีระฆังเริ่มชั่วโมงสี่ อย่ารีบวิ่งกลับ

ไปเรียนเหมือนขามานะครับ อาหารจะขยันเกิดเรื่องรก
สมอง ทางที่ดีสำหรับ ม.๘ รุ่นเดอะอย่างเราต้องออกไป
ซื้อไอติมเจ๊กเจ้าครั้งแท่ง (ไม่ได้เซฟนะ) เดินกั๊กกินเรื่อย
จนถึงศึกเรียนก็หมดแท่งพอดี เอ้าเริ่มภาษาไทย แหม !
เข้ากับบรรยากาศดีจริง ท้องแน่น หนึ่งตาหย่อน ชวนไป
เฝ้าพระเจ้ารามคำแหง ๆ ดีแท้ จงพยายามถึงความม่วงทั้ง
ไปสัก 50% เรียนพอได้ยินเสียงผู้สอนก็พอ จวบจนชั่วโมง
ห้าก็เช่นเดียวกัน คือตามหลักต้องคอยฟังระฆังชารัจห้อง
อาหารเช่นเคย เป็นนักเรียนวิทย์อย่าประหยัดนักเลย ต้อง
กินให้สมองเติบโต ใครมัวเสียตายชนหน้าแข่งก็เลิกเรียน
เหอะไปจับตุ๊ก ๆ ดีกว่า

ที่นี้จบภาควิชาการแล้วตกบ่าก็จึงรีบแบกเครื่อง
ดนตรีไปเรียนทุกวันอย่าเกะ ตั้งใจซ้อม (ห้ามอม) เพลง
มาร์ชเวลาครูสั่งเวียนมาดู พอผลออกรับ เป้าเพลง
ป๊อบเลยผ่อนคลายเป็นสมองดีแท้ การเรียนวิทย์มันต้องเรียน
เรื่อย ๆ พักผ่อนมาก ๆ พยายามอย่าหลับไปนอนกลางวัน
เป็นอันขาดเพราะจะทำให้ท่านเพลีย สำหรับการฝึกสมอง
ในภาคกีฬาต่อไป

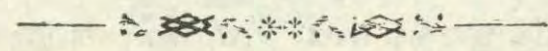
พอเข้าแถวกีฬาเสร็จ ข้าพเจ้ามักจะไปหากีฬาที่ชอบ
เล่นส่วนมาก เช่น หน้ำกับเล่นบาส หน้ำบาสเล่นบอลล์
หน้ำบอลล์เล่นกรีฑา หน้ำกรีฑาเล่น..... เมื่อเล่นแล้วอย่า
เล่น ก้อก ๆ แก๊ก ๆ แล้วรีบกลับคณะ จงเล่นชนิดที่เป็น
สัตว์ก็เรียกว่า 'เหงื่อตกก็บ' กลับคณะสัก ๖ โมงเย็น กลับ
ถึงคณะอย่ารีบอาบน้ำจงเข้าห้องเพียบ แล้วคว่ำก็คาร์มามัว
ชะ ๑๕ นาที ที่นี้เข้าห้องแต่งตัวไปสังสรรค์กับสมาชิก
สมาคมเฉื่อยเฉื่อยจะหงหลาย เฮฮากันอีกพัก แล้วก็ไปอาบน้ำ
ใช้เวลาซัก ๕ นาที รีบแต่งชุดนอนขึ้นกินข้าวเย็น จงฟาด
ให้หนัก ห้ามต่ำกว่า ๓ งาน แต่วันไหนมีแกงป่า ห้ามกิน

แม้แต่เม็ดเดียว เสร็จแล้วก่อนเข้าห้องเพียบ จงไปยั่วเย้า
ออกแรงกับพวกคิดปะหงหลาย พอเข้าเพียบที่นี้ขอแนะนำ
ให้เอาการบ้านขึ้นมาทำอย่างรีบด่วนด้วย สมองอันแสนจะ
Bright ของเรา เลิกสนใจกับเพื่อนฝูงชั่วคราว ทำไม่ได้
ก็ขอสืมเขามาทำในสมุดของเรา พอหมดเวลาจงชะงักหน้า
คอยหว่าผลิตภัณฑ์ Foremost ก่อนขึ้นสวดมนต์ ขอแนะนำ
ให้หลีกเลี่ยงแผ่นซ็อกโกแลตบนแท่ง Big Dip โดยเสีย
ทั้งเสีย หลังจากตั้งใจสวดมนต์ก็ครั้งหนึ่งแล้ว ก็ลงมา
หนังสือ ก่อนดูหนังสือจงสำรวจสเปียงกรังยามศึกเสียก่อน
ถ้าไม่มีจะได้จัดหาทัน เอาละสมมุติว่ามีพร้อมก็จงเครื่อง
ดื่มร้อน ๆ มาตบบนโต๊ะ ฉีกขนมปังให้เป็นชิ้น ๆ แล้วใส่
ลงในแก้วเครื่องดื่มร้อนขนมปังนุ่มก็เริ่มบริโภคได้ ที่นี้ดู
หนังสือได้แล้ว ดูให้เต็มที่สมกับที่พักผ่อนมานาน พอสัก
๕ ทุ่มรีบไปนอน แต่อย่าไปคนเดียวจงชักชวนเพื่อนขึ้นให้
มากที่สุด อย่ายอมให้ใครดูหนังสือเกินหน้าเรา จงพยายาม
จุดขึ้นให้หมดควรรหาพัลลมตงบนหัวนอน จะได้ใช้เป้าให้
สมองโปร่งทั้งคืนด้วย

เอาละกิจวัตรประจำวัน สำหรับผู้ที่อยากติดบอร์ตมิ
เท่านี้แหละ ถ้าทำได้ทุกวันที่คงจะดี (บ้าง)

ขอบอกกล่าวก่อนจบว่า ที่เขียนมานี้เพราะไม่รู้จะ
เขียนอะไร นึกอะไรได้ก็เขียน ๆ ๆ ๆ มีความจริงอยู่ (ไม่)
น้อยทีเดียว

ข้าพเจ้าอนุญาตในการที่ ใครจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม
หลักการนี้ถ้าท่านเอาไปปฏิบัติ ท่านอาจจะประสบความสำเร็จ
สำเร็จหรือไม่ก็เป็นเรื่องของฝีมือท่าน ถ้าอ่านแล้วหมั่นได้
ก็ไม่เป็นไร แต่ขออย่าเพิ่งว่าข้าพเจ้าบ้าเลยนะ ขอรับรอง
ด้วยเกียรติของผู้ที่เคย (บังเอิญ) ติดบอร์ตว่าข้าพเจ้าปฏิบัติ
ตามที่เขียนมาจริง ๆ

ทำอะไรจึงจะเล่นกีฬาได้เก่ง?

บรรณ พงษ์พานิช

ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่สนใจการกีฬาและวงการกีฬาทุกชนิด (ยกเว้นบางชนิดที่วิตถารยิ่ง เช่น โบว์ลิ่ง โป้ปริงค์) ทั้งยังลุ่มหลงและรักการกีฬาอย่างชนิดที่เรียกว่าเข้าไส้ทีเดียว ชีวิตถ้าขาดการกีฬาเสียสักอย่างก็คิดว่าคงบ้ำตายแน่ ๆ จะนั่งนอน เดิน วิ่ง หรือตีลังกาเป็นคิดถึงกีฬาตลอดเวลา ค่ะ ๆ ข้าพเจ้าจะสนใจไอ้เจ้านี่ยิ่งกว่าการเรียนที่ควรจะเอาใจใส่ที่สุด หรือสนใจเสียยิ่งกว่าสาว ๆ สวย ๆ เสียอีก เมื่อข้าพเจ้าสนใจมันมากเช่นนั้นก็เลยเก็บเอามานั่งคิด ยืนคิด หรือแม้แต่เวลานอนก็ยังฝันคิดว่าทำอะไรเราจึงจะเล่นกีฬาให้เก่งได้สักที เมื่อข้าพเจ้าคิดว่าพอจะรู้วิธีบ้างก็จะไม่อุปเงียบไว้คนเดียวละ จะเอามาเล่าสู่กันฟังบ้าง แต่ขอบอกเสียก่อนว่า ที่จะเขียนต่อไปนั้นเป็นความคิดเห็นของข้าพเจ้าเพียงคนเดียวเท่านั้น ไม่ได้ไปลอกเอาของใครเขามา ทั้งอาจจะไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้อื่น หรืออาจจะไม่ถูกต้องเลยก็ได้ แต่ก็ยังเป็นข้อที่ช่วยไม่ค่อยได้ เพราะข้าพเจ้าต้องการให้วงการกีฬาของเราก้าวหน้า จึงขอแสดงความคิดเห็นตามหลักประชาธิปไตยบ้าง จะผิดถูกประการใดให้ท่านพิจารณากันเอาเอง แต่ขอแนะนำสักหน่อยว่าอย่าเชื่อข้าพเจ้าให้มากนัก

เพราะข้าพเจ้าอาจจะเล่นกีฬาไม่เอาไหนหรือไม่เป็นเอาเลยก็ได้

“กีฬา” คำ ๆ นี้มีคำจำกัดความกว้างขวางมากมายนัก แต่คิดว่าทุก ๆ คนที่อ่านเรื่องนี้ต้องรู้อยู่แล้ว ถ้าไม่รู้ก็เชิญไปทหนังสือเสียเถอะอย่าเสียเวลาอ่านให้ปวดกะบาลเลย เพราะฉะนั้นจะไม่อธิบายให้เย็นเยื่อไปอีก ประโยชน์ของการกีฬานั้นก็เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปว่ามีอยู่มากมายนัก เช่น ทำให้ร่างกายแข็งแรงปราศเปรี๊ยะ สร้างสรรค์ความสามัคคี ฝึกไหวพริบและการตัดสินใจ ฝึกนิสัยใจคอ ช่วยให้เด่นในวงสังคม เป็นที่พึ่งพาอาศัยใจคุณสาว ๆ และยังมีอีกเยอะที่เป็นประโยชน์ แต่ถ้าเราใช้ในทางผิด ๆ ก็อาจทำให้เกิดโทษมหันต์ได้เหมือนกัน แต่จะไม่ยกตัวอย่างละเอียดจะมีใครจิตใจเอาไปลองทำดู

เอาละพ่ลามานอกเรื่องเสียนานข้าพเจ้าจะวกเข้าหาเรื่องเสียที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะเล่นกีฬาได้เก่ง ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นหรือเคยอ่านพบใครเขียนไว้ที่ไหนหรืออาจจะมีคนเขียนแล้วแต่กบ ในกะลาอย่างข้าพเจ้ายังไม่เคยผ่านมาก็ได้ ข้าพเจ้าเคยพบแต่ตำราที่ว่าถึงกติกา วิธีเล่น และวิธีฝึกหัด

หาความชำนาญในกีฬาประเภทนั้น ๆ เท่านั้น ซึ่งข้าพเจ้า
คิดว่ามันเป็นเพียงส่วนประกอบส่วนหนึ่ง ส่วนวิธีการของ
ข้าพเจ้านั้นจะกล่าวรวม ๆ ในการเล่นกีฬาทุกชนิด ซึ่งขอ
บังอาจแบ่งออกเป็นข้อ ๆ แต่ก่อนอื่นท่านต้องตั้งใจให้
แน่วแน่ถึงพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์เสีย ไม่ใช่ชัก
เลอะ.. ตั้งจิตแน่วแน่ว่า ท่านอุทิศเวลาและกำลังเล่นกีฬา
กันจริง ๆ ไม่ใช่จับจอบพอสุนัขเท่านั้น เหาละนะเมื่อท่าน
แน่วแน่แล้วเราก็จะเริ่มกันตั้งนี้.-

๑. ร่างกาย ประสาท ของท่าน ต้องให้เหมาะสม
และสมบูรณ์เหมาะกับประเภทกีฬาที่จะเล่น ของอย่างนี้
บางอย่างก็เป็นพรสวรรค์ไม่สามารถแก้ไขได้เหมือนกัน ส่วน
มากคนสูงและตัวใหญ่มักจะโต้เปรียบ แต่คนตัวเตี้ยและเล็ก
ถ้ามีความพยายามก็จะสามารถเล่นให้ได้ดี และมีกีฬาบาง
ประเภทที่เหมาะสมกับคนตัวเล็ก ๆ เช่น กรีฑา (บางชนิด)
ยิมนาสติก มวย กีฬาเร็กเก็ต วอลเลย์บอล แต่บางอย่างเราก็
สามารถแก้ไขให้เหมาะสมได้ เช่น แขนขาเราสามารถ
บริหารให้แข็งแรงใหญ่โตได้ ซึ่งเราก็จำเป็นต้องพิจารณา
ว่ากีฬาประเภทไหนต้องใช้ข้อวัยอะส่วนไหนมาก เช่น จะเล่น
ฟุตบอล รักบี้ กรีฑา หรือกีฬาที่ท่านจะต้องใช้ขามาก ก็
ต้องบริหารขาให้แข็งแรง จะเล่นกีฬาเร็กเก็ต ต้องใช้แขน
และข้อมือก็ต้องบริหารแขนและข้อมือ นอกจากนั้นส่วนของ
ร่างกายบางส่วนยังมีความสำคัญในการเล่นกีฬาอย่างคาดไม่ถึง
ถึงที่เดียว เช่น สะเอว ถ้ามีสะเอวแข็งแรงก็จะเล่นกีฬา
ได้ดีทุกชนิด หรือถ้าเล่นกีฬาประเภทที่ต้องกระโดด เช่น
บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา ข้อมือก็จะต้องดี หรือ
ถ้าท่านเล่นกีฬาที่จะต้องอาศัยการปะทะท่านก็ต้องพยายามให้
ร่างกายใหญ่โตแข็งแรง ของเหล่านี้สามารถฝึกได้ ต้อง

ค้นคว้าหาวิธีค่อยเป็นค่อยไป แต่ถ้าท่านพิจารณา
ก็ไม่ว่าจะช่วยได้ยังไง แนะนำได้แต่เพียงว่า ไปเล่นหมากเก็บ
เสียเถอะ ประเภทความรู้สึกและความแม่นยำ รวมทั้ง
ความสามารถในการบังคับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เป็นไป
ตามต้องการก็นับเป็นสิ่งสำคัญมากในการเล่นกีฬา ผู้ที่มี
ความรู้สึกจับไวก็สามารถจะเล่นกีฬาได้ดี ถ้าท่านบัญญัติก่อน
เฉื่อยชา หรือเป็นอัมพาตก็เล่นกีฬาไม่ได้ กล้ามเนื้อที่ใช้
ในการเล่นกีฬาเป็นกล้ามเนื้อที่อยู่ใต้อาณาจิตใจงั้น ชน
อยู่กับว่าท่านจะสามารถบังคับควบคุมให้ใช้ได้ตั้งใจนี้ มี
ความคล่องแคล่วเท่าใดก็เล่นได้เท่านี้ จะต้องฝึกให้
ความรู้สึกจับไวสมองสั่งการยังไร่ร่างกายก็ทำได้ทันทีอย่าง
แม่นยำไม่ชักเชิน สุขภาพของร่างกายก็เป็นสิ่งสำคัญมาก
สำหรับนักกีฬาต้องระวังไม่ให้มีโรคภัยไข้เจ็บ พักผ่อนให้
เพียงพอ รูปร่างต้องให้ได้ดีสัดส่วน ไม่ใช่อ้วนยังกะหมูตอน
หรือผอมขนาดลมพัดล้ม

๒. ต้องมีความรักในกีฬาที่จะเล่น กล่าวคือท่าน
ต้องมีความพอใจเต็มใจและกระแสนที่จะเล่นกีฬานั้น ๆ
หรือถ้ามีความจำเป็นบังคับให้ท่านจะต้องเล่น ท่านก็ต้อง
พยายามทำให้เกิดความพอใจ ความสนใจ พยายาม ๆ ก็คือ
ต้องมีใจรักนั่นเอง ถ้าฝืนใจเล่นไปก็ไม่มีประโยชน์ไม่ได้ดี
ขึ้นมา ถ้าท่านมีใจรักแล้ว ก็ย่อมจะสนใจพยายามค้นคว้า
หาวิธีฝึกฝนให้เล่นให้ได้ดี ที่สำคัญคือท่านจะต้องตั้งความ
หวังเอาไว้ เช่น หวังว่าจะชนะ หวังว่าจะได้ติดทีม หวังว่า
แฟนจะสนใจ เพื่อน ๆ จะเลิกดูถูก ฯลฯ เพราะการซ้อมกีฬา
ย่อมจะต้องมีเบื่อหน่าย โดยเฉพาะเช่น กรีฑา ว่ายน้ำ
หาความสนุกไม่ได้เลย ซ้อมกันเป็นปีแข่งเพียงไม่กี่วันก็
เท่านั้น ถ้าไม่มีความหวังก็จะไม่ทำให้เกิดความอดุสาหะที่
จะฝึกซ้อม

๓. ท่านควรจะพยายามใช้ไหวพริบสติปัญญา และ การตัดสินใจอย่างรวดเร็วให้มากที่สุดในการเล่นกีฬา มีนัก กีฬาเป็นจำนวนมากที่เล่นกีฬาค้วยพรสวรรค์ ความชำนาญ หรือเล่นตามแบบแผน ไม่พยายามใช้ความคิดของตนเอง เสียบ้าง ซึ่งเขาจะเล่นได้ดีขึ้นอีกมากถ้ารู้จักใช้ไหวพริบ เสียบ้าง ในกีฬาทุกชนิด แม้แต่กรีฑา ต้องใช้ไหวพริบ และการตัดสินใจทั้งนั้นวันไว้แต่จะมากหรือน้อยเท่านั้น นัก กีฬาที่ดีต้องมีการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทันที ปราศจากความลังเล ในกีฬาบางชนิดไหวพริบและการ ตัดสินใจที่เด็ดขาด สำคัญพอ ๆ กับพลังกำลังความชำนาญ ที่เดียว เช่น รักบี้ แบดมินตัน นักกีฬาเก่ง ๆ จะต้อง อ่านเกมที่เล่นออก หากจุดอ่อนของคู่แข่งชั้น และใช้ความ ฉลาดกล้ำตัดสินใจเสี่ยงเล่นให้แปลก ๆ ออกไป กล้า เปลี่ยนแปลงแก้ไขเกมด้วยความคิดของตนเอง แม้จะ แหกคอก หรือ ผิดพลาดไปบ้าง ก็อย่า แหยง ลอง อย่างอื่นอีก เป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่ว่าสักแต่ว่าเล่นตามเพื่อนตามแบบ แผนไปเท่านั้น เห็นเขาเคยเล่นมาอย่างไรก็เล่นไปอย่างนั้น ไม่รู้จักหรือไม่กล้าคิดแปลง กลัวผิดพลาด อย่างนี้ก็ไม่เก่ง ไปกว่าคนอื่นได้ การหาอุบายหลอกลวงคู่แข่งก็มีประโยชน์ มากเหมือนกัน

๔. ต้องมีความขยันหมั่นฝึกซ้อมให้เกิดทักษะ และ รู้จักหาความชำนาญเพิ่มเติม ดังที่กล่าวแล้วในข้อ ๒ ว่า ท่านจะต้องมีใจรัก และเมื่อรักจะเล่นแล้วก็ต้องขยันหมั่น ฝึกซ้อม ไม่ใช่อยากเก่ง อยากชนะ อยากดัง แต่เกี่ยวข้องซ้อม การซ้อมนั้นทำให้ร่างกายแข็งแรง ประสาทสมบูรณ์ และมีเรี่ยวแรงซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเล่นกีฬาทุกชนิด ลง ว่าถ้าบ้อแรงเสียอย่างก็เล่นให้ดีให้สนุกไม่ได้ แต่กลับเป็น

การลงไปทรมานในสนามเสียเปล่า ๆ นอกจากนั้นการซ้อม ยังทำให้เกิดทักษะความชำนาญ ความคล่องแคล่ว เช่น ถ้าท่านเล่นฟุตบอลแต่ไม่ได้ซ้อมให้เกิดทักษะ เวลาเล่น ก็ยอมเตะผิดๆ ถูกๆ เสียก็ไม่ดีเท่า ไม่มีความหนักหน่วง แม่นยำ หรือไม่ว่ากีฬาอะไรก็ต้องมีทักษะเฉพาะอย่างทั้งนั้น เวลาเล่นจะได้คล่องแคล่วไม่ขัดเขิน การฝึกซ้อมก็ต้องทำ ให้ถูกวิธี บางคนขยันซ้อมแต่ซ้อมผิดๆ เล่นจนตายก็ ไม่เก่งไปได้ การฝึกซ้อมควรจะมิได้ขี้คอยแนะนำสั่งสอน แต่บางเวลาโค้ชยอมควบคุมไม่ทั่วถึง เราจะต้องพิจารณา เอาเองว่าควรจะซ้อมอย่างไร และการซ้อมจะต้องมีเพื่อ หน่ายและเหน็ดเหนื่อยเป็นธรรมดา ต้องมีน้ำหนักน้ำหนัก ไม่ใช่จะให้สนุกไปทุกเวลา จะเล่นรักบี้ก็ลงสนามไปพักกัน ตะบตะบันเลยไม่ได้ ต้องหักไปที่ละข่นค่อยเป็นค่อยไปให้ เกิดความชำนาญและคล่องแคล่วเสียก่อน แต่ท่านต้อง พยายามหาโอกาสลงแข่งขันให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดความ ชำนาญ และพบเห็นการเล่นใหม่ๆ แปลกๆ เวลาเล่น จะได้ไม่ตื่นสนาม

๕. ท่านจะต้องรู้จักพิจารณาแก้ไขปรับปรุง และ หาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกติกาและวิธีเล่น ต้องรู้จักช่วย ตัวท่านเองนอกเหนือไปจากที่โค้ชแนะนำ ต้องรู้จักพิจารณา ปรับปรุงท่าทางในการเล่นให้ถูกต้องและดีที่สุด เช่น เล่น กรีฑาก็ต้องคุท่าวิ่ง ท่ากระโดด หรือท่าอะไรต่ออะไร ของท่านนั้นถูกต้องตามแบบแผนหรือไม่ คนบ่าวิ่งจน ตลอดชีวิตก็ไม่เร็วไปกว่านักกรีฑาที่หัดอย่างถูกต้องไม่กี่เดือน เพราะฉะนั้นต้องรู้ว่าที่ถูกควรจะเป็นอย่างไร บางทีตัวเรา เองไม่รู้วิธี แต่ก็รู้ว่าตัวเรานั้น ปฏิบัติตาม ได้ถูกต้อง หรือไม่ ควรจะให้โค้ชหรือผู้ที่เชื่อได้ว่ามีความรู้แนะนำแก้ไข หรือ

เมื่อมีใครก็ตามตกเตอน หรือคิกต้องรับฟัง นำมาแก้ไขปรับ-
ปรุง อย่าหยิ่งหรืออวดคิ เพราะบางคนเล่นไม่ดีหรือไม่เป็น
แต่เขาคุยเป็นกิมิ และถ้ามีคนชมก็อย่าหลงพยายามทำให้คิ
ชั้นอก นอกจากกริทาทุกชนิดยอมต้องมีท่าทางที่ถูกต้อง
เฉพาะทงหน รักับมีท่าส่งลูก ท่าจับ บาสเกตคิมทำยิงลูก
แบคมินตันมีท่าคิ ท่าจับไม้ ของเหล่านีถ้าจะทำให้ถูกต้อง
คิกษา และควรจะทำให้ถูกต้องตั้งแต่แรกอย่าทำคิคึเสียจน
คิคเป็นนิสัยจะแก้ยาก วิธีการคิททางการเล่น ตลอดจน
ตำแหน่งก็เป็นสิ่งที่สำคัญมากในกีฬบางชนิด ตำแหน่ง
และคิททางนั้น เราต้องพยายาม ใช้ไหวพริบ และ การสังเกต
ตลอดจนความชำนาญสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คิกษาได้จากประสพ-
การณ์ในการแข่งขัน และการคิการแข่งขันนี้คิสำคัญ ๆ คิววิธี
การเล่นของนักกีฬาที่เก่ง ๆ หรือคิกษาจากตำรับตำราต่าง ๆ
ที่มีอยู่เกลื่อนกลาด เสร็จแล้วก็นำมาพิจารณาใช้ให้เหมาะ
กับตัวเรา และให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เรียกว่าต้อง
หายใจเข้าออกเป็นกีฬาเลยทีเดียว เมื่อเสร็จจากการแข่งขัน
ก็ต้องมาพิจารณาว่าที่เราเล่น ผ่านมานั้นถูกต้องหรือไม่ ควร
แก้ไขอย่างไรบ้าง และก่อนแข่งขันก็ต้องคิกษาหาวิธีการ
และจุดอ่อนของผู้แข่งขัน หาวิธีการเล่นและแก้ไขจุดอ่อน
ของเรา กติกาการเล่นก็เป็นสิ่งที่นักกีฬาที่คิต้องรู้โดย
ละเอียดและต้องคิกษาให้เข้าใจต้องแท้ เพื่อจะได้ปฏิบัติ
ตามได้ถูกต้องในเวลาเล่น และสิ่งที่สำคัญมากอีกอย่างหนึ่ง
ของการเล่นกีฬาคือ จังหวะ เราจะต้องคิกษาหาจังหวะ
ที่ถูก ทั้งจังหวะในการเล่น เช่น เวลาไหนควรจะไป
เวลาไหนควรจะไปรออยู่ทางไหน ควรวิ่งไปทางไหน และ
จังหวะในการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น เราวิ่งควรที่จะช้าเร็ว
ขนาดไหน ควรใช้อวัยวะส่วนไหน ใช้เท้าข้างไหน
เป็นต้น

๖. นักกีฬาที่คินั้นต้องไม่มีความอาย หรือเก้อเขิน
พุง่าย ๆ ก็คือต้องหน้าค่านน้อยน่นเอง ไม่มีใครที่พอ
หลุดจากห้องแม่บับก็เล่นกีฬาได้เลย มีคนจำนวนมากที่มี
พรสวรรค์ในชั้นเชิงกีฬาแต่ไม่สามารถเล่นได้คิ เพราะมี
ความอายไม่กล้าฝึกไม่กล้าหัดในระยะแรก ๆ กลัวว่าถ้าทำ
คิคิ ๆ แล้วจะถูกหัวเราะเยาะ จะเตะฟุตบอลก็กลัวจะโดน
แต่อากาศ จะชู้บาสเกตบอลก็กลัวจะห่างสัควา นักกีฬา
จะต้องมีความกล้าไม่เข้อเขิน กล้าลอง กล้าทำ
ทำอะไรตอนแรก ๆ ก็ยอมจะชู้คิเงินเป็นธรรมดา แต่เมื่อ
ทำไปมาก ๆ นาน ๆ เข้า พยายามใช้ความสังเกตละเอียด
รอบคอบคิว่าที่ถูกเขาเล่นกันอย่างไร แล้วนำมาแก้ไข
ปรับปรุงตัวเราเอง ฝึกไปเรื่อย ๆ ก็เกิดทักษะความชำนาญ
ขึ้นเอง จะเล่นกีฬาให้คิและถูกวิธีจะต้องมีใจกล้าหน้าค่าน
ไม่ต้องอาย กล้าเล่นถ้าคิคิดว่าถูกหรือมีประโยชน์ และถ้า
มีข้อข้องใจสงสัยก็ต้องกล้าถามหรือขอคิคำแนะนำจากผู้ฝึกสอน
หรือผู้รู้ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงตัวเราเอง ไม่ต้องกลัว
ว่าจะเป็นการถามงี่ ๆ ให้เป็นที่หัวเราะเยาะ เมื่อสงสัยก็
หน้าค่านถาม บางทีก็เป็นคำถามที่น่าทึ่งคิคุณค่า บางทีก็
หน้าแดงกลับมา

๗. ต้องเคารพเชื่อฟังโค้ช หรือผู้ฝึกสอน โดยเคร่ง
ครัด อย่าทงอวดคิว่าเก่งแล้ว เราต้องเชื่อฟังและปฏิบัติ
ตามทั้งวิธีการเล่นและคำสั่งสอนอื่น ๆ การนอกครูไม่ทำ
หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเพียงคนเดียวอาจทำให้เสียแผนการ
ของทั้งทีมไปได้ จงเล่นตามแผนที่โค้ชวางไว้ อย่าทง
ตนเองว่าเก่งเกินครูหรือคิคิดว่ามีวิธีที่คิดีกว่า เพราะผู้ที่จะเป็น
โค้ชเมื่ออาจจะเล่นไม่เก่ง แต่ก็ต้องมีความรู้และประสพการณ์
ความชำนาญมากกว่าเรา ก่อนแข่งขันเขาก็คิกษาหาจุด

อ่อนของทั้งสองฝ่ายและคิดวิธีการที่ดีที่สุดไว้แล้ว นักกีฬา
ต้องเคารพเชื่อฟังโค้ชทั้งในและนอกสนาม ในการฝึกซ้อม
ก็ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ทำอะไรก็ต้องทำโดยเคร่งครัด
ไม่พยายามหลีกเลี่ยงบิคพวก และนำเอาการสั่งสอนมาใช้
ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ไม่ใช่คิดว่าเราเก่งแล้ว ไม่
ต้องฝึกทักษะเบื้องต้นก็ได้ ไม่ต้องวิ่งให้มากนักก็ได้ จะทำ
ให้ผู้ฝึกกระอาไม่มีกะจิตกะใจจะสอน และจะทำให้เสียวินัย
การปกครองของทีม ทีมหนักจะไม่ดีไปได้ แต่ต้องไม่ใช่
กลัวโค้ชจนชนิดที่เรียกว่ากลัวรานเห็นหน้ากัสนไปงัตัวแล้ว
ต้องกลัวพูดคุยได้ตามขอคำแนะนำเมื่อไม่เข้าใจ และต้อง
ทำตัวให้เป็นที่รักใคร่ไว้นือเชื่อใจ ให้เขาเกิดความอยาก
สอนอยากแนะนำ นักกีฬาที่โค้ชเกลียดคนนั้นนับว่าเป็น
นักกีฬาที่เลวที่สุดทีเดียว เพราะแม้แต่ผู้ฝึกสอนยังไม่ชอบ
แล้วจะเล่นไปได้ได้อย่างไร

๘. ต้องรู้จักระงับอารมณ์ในการเล่นกีฬา และ
พยายามเล่นกีฬาให้เป็นของสนุก การระงับอารมณ์นั้นนับเป็น
ปัญหาหนักอกที่สุดที่ข้าพเจ้าประสบมา นักกีฬาที่ดีต้อง
ใจเย็น ไม่โมโหง่ายเมื่อถูกช่วยวนหรือถูกกระแทกแรง ๆ
ที่เรียกว่าถูกเก็บนั้นแหละ ต้องรู้จักให้อภัย ไม่อาฆาต
พยาบาท มุ่งเล่นให้ดีไม่ใช่มุ่งแต่จะแก้ล้างกัน เราอาจจะ
ตอบโต้บ้างเมื่อมีโอกาส หรืออาจจะช่วยวนคู่ต่อสู้ให้เกิด
โทษบ้างแต่ต้องทำให้พอคืออย่ามากจนน่าเกลียด เพราะ
เมื่อเกิดโทษควมคุมสติไม่ได้ก็จะเล่นให้ดีไม่ได้ จะต้องไม่
เกรงกลัวศักดิ์ศรี ไม่ว่าจะเก่งมาจากไหนเราก็คนเหมือนกัน
จงพยายามเล่นให้ดีที่สุด เราอาจจะเล่นแรงบ้างแต่ต้องไม่
ถึงขนาดบ้าเถื่อน เพียงแต่หนักในเกมเท่านั้น ข้อสำคัญคือ
จะต้องไม่ทะเลาะ และไม่ให้มีการขัดใจกัน ในระหว่างผู้เล่น

ฝ่ายเดียวกัน รู้จักให้อภัยเมื่อเกิดผิดพลาด และพยายาม
ตัดเตือนแก้ไขใหม่ ต้องรู้จักเก็บความรู้สึกไม่แสดงความ
กลัวหรือเหน็ดเหนื่อยหมดแรงให้คู่ต่อสู้ และที่สำคัญที่สุด
คือนักกีฬาที่ดีนั้น ต้องเชื่อฟัง และ ยอมรับ การตัดสินของผู้
ตัดสินโดยเคร่งครัด ไม่แสดงกิริยาไม่พอใจหรือโต้เถียง
ผู้ตัดสินโดยเด็ดขาด ถึงแม้ว่าจะเกิดผิดพลาดก็ให้ถือว่าเป็น
เรื่องสุกวิสัยต้องมีบ้างเป็นธรรมดา การที่ทำให้ผู้ตัดสิน
เขม่นเกลียดซึ่งன்றังแต่จะทำให้เกิดผลร้ายเท่านั้น ควรจะ
อ่อนน้อมเคารพยกย่องเอาอกเอาใจ หรือพูดง่าย ๆ ไปรอย
เส้นให้ให้ผู้ตัดสินพอใจฝ่ายเราไว้ก่อน อาจจะมีประโยชน์บ้าง
และนักกีฬาต้องมีอารมณ์ดี รื่นเริงยิ้มแย้มอยู่เป็นนิจ แม้
ในเวลาแข่งขันการข้ม จะช่วยปลอบใจตัวเราเองและเพื่อน
ร่วมทีมได้เป็นอย่างดี เวลาแข่งขันก็ควรพยายามเล่นให้
เป็นของสนุก ไม่ควรจะคร่ำเคร่งมุ่งแต่จะเอาชนะเพียง
อย่างเดียว เพราะการกีฬาเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด
และพักผ่อนสมอง ต้องระงับการตื่นเต้น เล่นให้ดีที่สุด
เสมือนซ้อม และพยายามไม่ตื่นสนาม ไม่เกร็งไปทั้งตัว
เพราะความไซ้ (แต่ถ้าเป็นยกน้ำหนักหรือชกชกก็ต้อง
เกร็งกันละ) ขณะก็แสดงความดีใจตามโอกาส ไม่ดูถูกผู้แพ้
แม้แพ้ก็ไม่ควรเสียใจจนเกินไปพยายามใหม่และให้เกียรติ
ผู้ชนะตามสมควร อย่างนี้แม้จะแพ้ก็ชนะใจคนดู

เอาละ... สมมุติว่าท่านเป็นนักกีฬาที่เก่งขึ้นมาแล้ว
จะเก่งขึ้นมาเพราะหลงเชื่อข้าพเจ้า (ซึ่งยากส์) หรือจะเก่ง
จากสาเหตุใดก็ตาม การที่จะรู้ว่าท่านเก่งหรือไม่นั้นรู้ได้
จากผลการแข่งขัน จากเสียงปรบมือชมเชยจากผู้ดู แต่
ไม่แน่เสมอไปสายตาประชาชนส่วนใหญ่อาจจะผิดพลาดก็ได้
คำชมเชยที่ควรจะมีใจและแครงมากที่สุด คือคำชมของโค้ช

แต่ท่านอย่าเพิ่งหลงพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นไปอีก เอา-
ละ... เป็นอันว่าท่าน “ตั้ง” ขึ้นมาแล้ว แต่ยก่อน...
เพียงเท่านี้ท่านยังหาได้เป็นนักกีฬาที่ดีไม่ “นักกีฬาที่ดีนั้น”
ต้องตั้งการเล่น และอุปนิสัยทั้งในและนอกสนาม เก่ง
แล้วต้องไม่เย่อหยิ่งอวดดี ไม่ทงว่าเก่ง ไม่ดูถูกผู้อื่น
คุยกับดมเพื่อน รู้จักยกย่องผู้อื่น ถ่อมตนตามสมควร (แต่
ไม่ใช่มาจนน่าเกลียด) เข้ากับสมาคมได้ทุกแห่ง เคารพ
เชื่อฟังและเข้ากับผู้ใหญ่ได้ มีธรรมาศยิตต่อทุกคนและรื่นเริง
อยู่เป็นนิจ นั่นแหละท่านจึงจะเป็นนักกีฬาที่ดีโดยแท้จริงได้
บางคนเล่นกีฬาได้เก่งแสนเก่งล้ำเก่ง แต่ก็ไม่เป็นที่นำ
คบหาสมาคม

พละมามากมายเห็นจะต้องพอชนะที่ ไม่ใช่กลัวท่าน
ผู้อ่านจะเบื่อ (เพราะเชื่อมือตัวเองเต็มที่... ว่านั่นเดอะ)
แต่เป็นเพราะผู้เขียนซึ่งเต็มที่ ไว้วันหลังมีโอกาสอันดี
จะเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับกีฬาๆๆๆๆๆ มาให้รทหนังสือ
เล่นอีก ที่อุทิศสำหรับเขียนมานี้ ข้าพเจ้าไม่หวังว่าจะมีคน
อ่านหรือถือไปปฏิบัติหรือไม่ เพราะอย่างน้อยที่สุดก็มี
ตัวผู้เขียนเองคนหนึ่งละที่ตั้งใจไว้ว่าจะพยายามจนสุดความ
สามารถที่จะทำให้ได้อย่างที่เขียนมา เพื่อว่าจะได้เป็น
“นักกีฬาที่ดี” โดยสมบูรณ์กับเขาเสียที
เรียบเรียงจาก... หัว (สมอง) เตาอันใหญ่โตและ
ประสพการณ์อันน้อยนิด

และแล้ว... เขาก็จากฉันไป

ยอดชาย จันทร์ชวณะ

ฉันเห็น.....เด็กผู้ชายกลุ่มหนึ่งกำลังจัดกระเป๋า.....
เขาเหล่านั้นมีชื่อจริงว่าอะไร.....ฉันไม่รู้
เห็นเขาเรียกกันและกันว่า.....เจ้าเป้ง.....เจ้าชุก.....
เจ้าตัด.....เจ้าเผือก.....
เจ้าป้ง.....เจ้าหยอย.....เจ้าจวน.....เจ้าบ้อง.....เจ้าตี
เจ้าปรี.....เจ้านิกร.....เจ้าผีและเจ้าเอี้ยวและเจ้าคิม
เขาเหล่านั้นคงจะจากฉันไป.....
ทำไมฉันถึงเศร้าก็ไม่รู้.....เขาก็ไม่ใช่เป็นญาติอะไรกับฉัน
สักหน่อย.....เพียงแต่ว่า.....
เขาเหล่านั้น.....รักพญาไท.....
และฉันก็เป็นส่วนหนึ่งของพญาไท.....ฉันก็จงรักเขาบ้าง
กระมัง.....
ฉันยังจำได้.....ห้าปีก่อนเขาเหล่านั้นเข้ามาอยู่ ณ ที่แห่ง
นี้.....ไร้อย่าง
หน้าอ่อน.....น่ารักกระคนหน้าตะเพราะความทะลึ่ง.....
.....ตอนนั้น.....เขาไม่ชอบฉัน.....
กลัวจะหวาดผวา.....
บางคนตั้งสมญานามฉันต่าง ๆ นานา.....
.....แต่ฉันก็หนึ่งเฉยเหมือนนริฐเหมือนปูน
.....และในที่สุด เขาก็กลับมาหาฉันเอง.....
เวลาเหมือนศกปี.....จำไปเจ็ด.....
บัดนี้.....เขาส่งสง่า.....คุณเป็นหนุ่มขึ้น
จนฉันออกขวยเขินใจมิได้เวลามาชุกกับฉันนาน ๆ

เมื่อวานฉันยังจำได้.....
ทุกเย็นเขาเหนื่อยและอดิโรย.....ชะมุกชะมอม.....
เต็มไปด้วยเหงื่อไคล.....เปือกตมและเศษใบไม้ใบหญ้า.....
เขานั่งบ้าง.....นอนบ้างเพื่อพักผ่อน.....
กลิ่นเหงื่อเหม็นเปรี้ยวระคนหญ้าเน่า.....จากเสือกฟ้า.....
โชนมาน่ารัก.....
ทุกอาทิตย์เขามานั่งชุกกับฉันทั้งวัน.....
.....บ้างก็กินขนม.....บ้างก็คุยพี่สาวที่มาเยี่ยมน้องชายของ
หล่อน.....
.....เสียงหัวเราะเฮฮาครึกครื้น.....จนฉันอดยิ้มมิได้.....
.....จนกระทั่ง.....ฉันได้ยินใครคนหนึ่งเอ่ยว่า.....
เฮ้ย! ดูนั่งเสียที่ จะสอบไล่แล้ว
จากนั้น.....เขาเหล่านั้นก็ดูหนังสือ.....บ้างก็เล่น.....
บ้างก็.....
เขาพยายามยัดเอาหนังสือทุกเล่มเข้าไปในหัวสมองของเขา.....
.....จวบแรมเดือน
แล้วฉันก็ได้ยินใครคนหนึ่งตะโกนว่า.....
เฮ้ย! พรุ่งนี้สอบแล้ว.....
เอ็งท่องหนังสือหมดดั่ง.....?
บ้างก็ว่า ชะบายหรือ.....เอ.....
บ้างก็ว่า ข้าดูจบสามสิบแปดตลบแล้วเพี้ย !.....
บ้างก็ว่า ข้ายังมีขัวร์เลย
บ้างก็ว่า พรุ่งนี้สอบอะไรละ.....ข้ายังมีรู้เลย.....อา

รุ่งขึ้นเขาเหล่านั้นก็เตรียมตัวสอบของเขา.....
บ้างก็ไปถวายบังคมพระบรมรูป.....
บ้างก็เดินทอดน่องท่องหนังสือ.....
บ้างก็วิ่งซำที่หน้ารถ.....
จวนบ่ายใกล้เย็น.....เขาเหล่านั้นจึงกลับ.....
กลางคนยามกรึ่ม.....กลางคนที่หน้ากะโล่.....กลางคนที่หน้าน้อต
ข้าทำเลขได้ข้อเดียว.....
ข้าเต็ม.....ข้าเต็ม.....
อังกฤษ ข้าตกวะ.....๗๗
แต่ทุกคนก็ยิ้ม.....ยิ้ม.....และเอออวยเฮฮา.....
เฮ้ย! วันไหนสอบวันสุดท้ายแล้ว.....เสียงใครคนหนึ่งตะโกน
ในเช้าวันหนึ่ง
เสียงคุยคังโจงเจง
จบแล้วข้าจะไว้ผมโปร่งเหมือนกับไอ้.....เขาเอ่ยชื่อนักร้องต่าง
ชาติคนหนึ่ง
ข้าจะไปเยอรม.....
ข้าจะเรียนรตสาดการแพทย์
ข้ารามคำว่ะ.....๗๗
เฮ้ย! นี้เราจะจากกันแล้วหรือ?
เจียบ!.....เขามองหน้ากันและกัน
เจ้าบ้องเจ้าต๋ยมแห่งแสงแล้วเดินไป.....
เจ้าชน จีบเสอหะยุ่ม ๆ ยึดลงในกระเป๋าใบเชื่อง.....

นิกรกำลังยัดผ้าห่มลงในถุงผ้า.....
เจ้าบั้ง ตีหน้าสนุกสนานแห่เจ้าบั้งไปแกน ๆ อย่างหมด
อารมณ์.....
เจ้าตักเจ้าจวนไปถวายบังคมลา.....
เจ้าเอี้ยวหอบของเดินออกจากประตู.....
เจ้าผิววิ่งกระตัวมกระเต๋ยม.....ในมือมีสมุดเล่มใหญ่สี่แสบตา....
ร้องก้อง
เฮ้ย! ไอ้เอี้ยวเซ็นเฟรนด์ชิปให้ข้าก่อน
เจ้าชุกชัมเพลง....VAJIRAVUDH GOODBYE.....อยู่ในลำคอ
เจ้าปรีอเป็นคนสุดท้ายที่เดินออกจากประตู.....
ฉันเห็นหน้าตาเม็ตเท่าหัวแม่โป้งบนหน้าตาเจ้าปรีอแว็บหนึ่ง....
ก่อนเขาออกไป.....
.....ฉันใจหายวาบ เมื่อหลังของคนสุดท้ายผ่านประตู.....
เขาหันมามองฉันแว็บหนึ่ง.....แว็บเดียวเท่านั้น.....
เหลือแต่ฉัน.....ที่เป็นเพียงแต่.....ช่องลม.....ที่เขาทุก
คนเคยนั่ง.....นอน.....
คลุกเกล้าหัวเราะเฮฮา.....ซึ่งเป็นเพียงอดีต.....อดีตอัน
หวานชื่นเท่านั้น.....
นั่น!.....นายเที่ยงกำลังปิดคณะ.....
เจ้าตุ้มลูกชายน้อย ๆ ของเขายืนเหม่อมอง.....นกเอี้ยง
บนกอดตะมะฮ็อกกาหนี.....
.....ฉันได้ยินเพลง VAJIRAVUDH GOODBYEล่อง
ลอยไกลๆไกลไกลไกลไกล ไกลๆเหลือแต่ความเจียบและวังเวง

“DEAR DIARY”

จารุวัฒน์ นະภตะภัก

สวีตี เจ้าสมุกเล่มใหม่

๑ มี.ค. ๑๔

จะบันทึกอะไรดีล่ะเรา คิดจะบันทึกอะไรไว้ก็เมื่ออีก
๕
นเอง

๑๗ พ.ค. ๑๔

เดิน ๒ มือหัวกระเป๋าสื่อผ้าเข้าโรงเรียน วางกระ-
เป๋าลงถอดหมวก ยกมือประนมไหว้พระรูป นึกในใจว่าปี
สุดท้ายแล้วซิเนเรา (หรือไม่แน่ ?)

๒๕ พ.ย. ๑๔

เงยหน้าขึ้นมองพระรูปขององค์ผู้พระราชทานกำเนิด
โรงเรียน ท่ามกลางเสียงกระหึ่มของเพลงมหาชีวิตราฐ
จังหวัดทำนอง เนื้อร้อง และแม้กระทั่งคนร้อง อันจะเป็น
สิ่งที่เราจะไม่มีวันลืมจนชั่วชีวิต

มือที่จับไม้กลองกระชับแน่น คิดว่าถ้าเป็นขนมปัง
คงบ่นเป็นผงไปแล้ว

๑๒ ธ.ค. ๑๔

ไม่ยากเชื่อว่าเทอมสุดท้ายแล้ว เมื่อคิดแล้วรู้สึกว้า
ใจวุ่น ๆ ซอบกด เออหนอ นึกถึงตอนเด็กที่เราเร่งวันเร่ง
คืนให้วันกลับบ้านมาถึงเร็ว ๆ เสียจริง แล้วตอนนี้เล่า อืม..

๑ มี.ค. ๑๕

แกกับฉันครบปีพอดี แกช่างน่ารักเสียจริงทนให้
เขียนอยู่ได้ หรือว่า แกโยเยไม่ได้เหมือนคน ?

๑๗ ก.พ. ๑๕

พวกเราอำปากร้องเพลง Vajiravudh Goodbye ต่าง
คนต่างก็พยายามให้กระหึ่มที่สุด ถ้าเป็นไปได้ พวกเราทุก
คนต้องการให้มันกระหึ่มก้องโลก ให้ทุกคนได้รับรู้ว่าพวก
เราใกล้จะจากสถานที่ ๆ พวกเรารักไป

เสียงร้องของพวกเราจบลง เสียงบรรเลงของวงจุฑา
กลับดังขึ้นในหูของเราอีกครั้ง ทั้งที่เสียงบรรเลงนั้นมีตลอด
เวลาที่พวกเราร้องเพลงอยู่ เป็นช่วงเวลาที่เราต้องออกทนที่
สุด กัดฟันแน่น เรากลัวน้ำตามันจะไหล

๑๗ ก.พ. ๑๕

การเข้าโรงเรียนครั้งนี้หมายความว่าภาระอันสำคัญ
ของเราอยู่ข้างหน้า หน้าที่ของลูกศิษย์ราฐทุกคน

๘ มี.ค. ๑๕

ในที่สุดมันก็มาถึงวันสำคัญที่พวกเรารอคอยมานาน
แสนนาน พวกเราถวายบังคมพระบรมรูปแล้วเดินไปขึ้นรถ

เสียงไชโยของลูกศิษย์ราฐดังขึ้นจากการนำของท่าน
ผู้บังคับการ มันหนักแน่นเหมือนกับความรั้วที่พวกเราทุกคน
พยายามบรรจุเข้าไปในสมอง

๘ มี.ค. ๑๕

๒ วันผ่าน พี่ช-ตรีโกณ มีน

๑๐ มี.ค. ๑๕

๓ ละนะ กลศาสตร์ ตรีโกณ ช. เอ๊ย! ทำแย

๒๓ มี.ค. ๑๕

๔ วันละ ชิว แม่เหล็ก-ไฟฟ้า เรา ชักไม่ค่อยแน่
ใจเสียแล้วซิ ปวดหัวโว้.....

๑๔ มี.ค. ๑๕

วรรณคดี พี่ช ข.... แอสไพรินจ้า

๑๕ มี.ค. ๑๕

เล็บเคมี เลขสถิติ แอสไพรินกับแว่นตา

๑๑ มี.ค. ๑๕

เดินลงมาจากรถ ไปถวายบังคมพระบรมรูป ด้วย
ความรู้สึก

like a bird out of the nest

'tis time I should fly

พวกเราเดินไปลาท่านผู้บังคับการ ท่านผู้กำกับคณะ

อาจารย์ ใจลอย ความคิดมันสับสนไปหมด

เราจัดของลงกระเป๋ายกมือไหว้พระบรมรูปอีกครั้ง
รำลือเพื่อนรักทุกคน เดินก้าวออกจากประตูก็มองเครื่อง
แบบอันมีเกียรติที่เรามีสิทธิแต่เป็นครั้งสุดท้าย

เราหันไปมองทุกอย่างเป็นครั้งสุดท้าย มองให้มัน
ติดตาไปจนวันตาย แต่แล้วก็รีบเบือนหน้ากลับ เราไม่
อยากให้ใครเห็นเราในขณะที่มีน้ำตาคลอ

เสียงเพลง Vajiravudh Goodbye ก้องขึ้นในหูเหมือน
กับวันที่เราร้อง ทำให้เรานึกขึ้นได้ว่า เสียงร้องที่หนักแน่น
ของลูกทิวราชูชนั้นแฝงไว้ด้วยความเศร้า.....

What will be, will be

but I cannot forget you

คณะนักเรียน ม.ศ. ๕ วชิราวุธวิทยาลัย

รุ่น ๔๔

ขอขอบพระคุณ

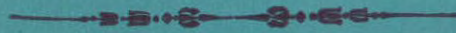
สมาคมนักเรียนเก่าวชิราวุธวิทยาลัย

ที่ให้ความอุปถัมภ์ ในการจัดทำ

หนังสืออนุสรณ์

'วชิราวุธ ๔๔'

คณะผู้จัดทำ

สารานุกรมเอก
สารานุกรมโท
ศิลปกรรม

เหรียญกษาปณ์
เลขานุการ
ประสานงาน

การเงินและโฆษณา

จารุวัฒน์ นภิตะภักดิ์
กิตติชาติ แสงมณี
ยอดชาย ขันธขวานะ
ทักษิณ พ่วงเงิน
อรรดพจน์ คล่องตรวจโรศ
บันลือศักดิ์ ปุสสระรังษี
พงศ์พินิต เดชคุปต์
พงษ์ศักดิ์ ผลอนันต์
พงษ์ศักดิ์ เตียพานิช
รัฐภา บุนนาค
เอกชัย นพจินดา
นักเรียน ม.ศ. ๕ รุ่น ๔๔

“เพื่อ”

ก็ถูกฆ่าว่า

เพื่อใช้เงินซื้อปืนซื้อระเบิดซื้ออาวุธ

วิวัฒน์ | วิชา: วิชา

เสรี สันกัน ชาติ ปรกนั้นมานานแค่
ตุ๊ก ๘ ภูมิ ใจ เป็น ที่ สจ

กิตติ วิชา | วิชา
5 ม.ค. 15

ดวงใจรักใคร่ใคร่... ก็คือว่า เป็น ประสงค์ การณ์ ดี ร้อง หนึ่ง

ใคร่... ดี ใคร ประสงค์ การณ์ ก็ เป็น หวัง หวัง นั้น ๑๐๐

วิชา วิชา

ห้ามหนีจาก... ใจได้

Cherry Chirip
3/6/15

... เฮ้อ! เลี้ยงยากเหลือเกิน.....

(ขอลากาย วันละวันนะ)

GRADUATES SONG

GOOD BYE

Melody and Words

by F. Rico

Chorus ; Vajiravudh, Good Bye,
'Tis time for me to go,
My ideal is high
For you taught me to be so.
Life is before me
With many things to do :
What will be, will be,
But I cannot forget you !

1.	Good bye to my teachers all,
To the school good bye ;
All your kindness I'll recall
Be I far or nigh.
Like a bird out of the nest
'Tis time I should fly
And in life to do my best.
Good bye, good bye, good bye !	3.	Good bye to this happy life
In the school good bye ;
In the world's unequal strife
I must win or die.
But when I am far away
I won't fret or kind ;
I will follow the right way
Good bye, good bye, good bye !
2.	Good bye to my laziness
To my sports, good bye ;
I must use my cleverness,
I must my skill try.
'Tis high time to be a man
On myself rely,
I will do what'er I can.
Good bye, good bye, good bye !	4.	But before my last good bye,
Sorrowful and brave.
If I have been rude or sly
Your pardon I crave.
All the good you've done to me
In my heart does lie ;
Till my death your friend I'll be
Good bye, good bye, good bye !

Good Bye !

GRADUATES SONG

GOOD BYE

Words and Music

ด้วยระลึกในอุปการคุณ

Chorus

It's time for me to go

My ideal is high

บริษัท ห้างร้าน

With many things to do

What will be, will be

But I cannot forget you

ตลอดจนทุกท่าน

Good bye to my happy life

In the school good bye

In the world's unequal strife

I must win or die

But when I am far away

I won't fight or kind

I will follow the right way

Good bye, good bye, good bye

ที่ให้ความสนับสุนน

But before my last good bye

Sorrowful and brave

If I have been rude or shy

Your pardon I crave

All the good you've done to me

In my heart does lie

Till my death your friend I'll be

Good bye, good bye, good bye

คณะผู้จัดทำ หนังสืออนุสรณ์วชิราวุธ รุ่น ๕๕

Good bye

อาคารโรงพยาบาลบุญญานอน ถนนดินแดง พร้อมครุภัณฑ์

ค่าก่อสร้าง 2,617,430 บาท

จัดสร้างและซื้อด้วยเงินสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

กรมการคลัง กระทรวงการคลัง